Ještě mi
chvilku zpívej

Ještě mi chvilku zpívej

obálku nakreslila Ivana Vlčková
Brno, 8. ledna 2020
verze 3.06

František Hluchník

2020

Aničce, Elišce, Kláře, Lucce, Markétce, Verči a Vítkovi

Ještě mi chvilku zpívej a neříkej, že už to neumíš,
ať se zas cítím takhle maličkej a jak ti srdce pro mě bije.
Ještě mi aspoň chvilku zpívej, ať můžu sladce ztrácet vědomí
a utopit svůj rozum ve vlnkách té hloupoučké melodie.
Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny:
někdo nás vyfotí i přes panel
a zbudou jen dva stíny na zdi.
Když zpíváš, je mi jak dávno,
v bezpečí babiččiny peřiny
a nemám strach,
jen o to jediný,
že už bude konec prázdnin.

Ještě mi zpívej
a já to vážně nikde nepovím,
že ti to trošku ujelo,
prostě ses netrefila.
Muzika není pro každého,
jen pro ty, co maj' uši hladový;
a mně už v uchu hrozně kručelo
a tys mi ho tak hezky naplnila.

Tak prosím prosím, ještě zpívej,
ať zapomenu všechny rozumy.
Já vím, že ti to nikdy nevrátím,
i když se tváříš hezky skromně.
Ještě zpívej,
a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím,
když nezpívají pro mě?

*Vlasta Redl, *1959*

ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ

D

1. Telegram s adresou svět,
G **A** **D** **A7**
píšu v něm pět vlídných vět - jedné dívce.
D
Kdopak ví, kam jej zítra pošta doručí
G
a kolik náhod mu poručí,
A **D** **A7**
chtěl bych jen vidět zář očí, které budou jej číst.

D

R: Šel bych cestou prašnou, co nikdo nezměří,
G
sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,
A **D** **A7**
bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.
D
I když dá mi košem, až řádky bude číst,
G
já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist,
A **G** **A** **D** **A7**
bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

2. Já nechal všechna okna dokořán,
a díval se na svět ze všech stran, jak se koulí.
A celý den přemítám o dívce neznámé,
proč už se dávno neznáme?
Snad adresu najde toto poselství mé. **R.**

3. Odmítli můj telegram
a řekli, poslat jej není kam - adresa schází.
A celý den přemítám o dívce neznámé,
proč už se dávno neznáme,
snad adresu najde poselství... **R.**

C: Bude v očích mít úžas, jak Alenka v říši divů.

ALL MY LOVING

capo 2

Em A^7 D Hm

1. Close your eyes, and I'll kiss you, tomorrow I'll miss you,
G Em C A^7
remember I'll always be true.
Em A^7 D Hm
And then while I'm away I'll write home everyday
G A D
and I'll send all my loving to you.

2. I'll pretend, that I'm kissing, the lips I am missing
and hope, that my dreams will come true.
And then while I'm away I'll write home everyday
and I'll send all my loving to you.

Hm B$^+$ D
R: All my loving I will send to you.
Hm B$^+$
All my loving, darling I'll be true.

G D Em A D
B:

3. Close your eyes and I'll kiss you, tomorow I'll miss you,
remember I'll always be true.
And then while I'm away I'll write home everyday
and I'll send all my loving to you. **R.**

Hm D
C: All my loving, all my loving,
Hm D
ooh, ooh, all my loving I will send to you.

ALL YOU NEED IS LOVE

Struktura sloky a intra je 4/4 | 3/4 | 4/4 | 3/4 | 4/4 | 4/4 | 4/4 | 3/4
GG DD EmEmD | GG DD EmEmD | AmAm GG | DD DD | DD CC | HmHmD

I: **D G A G Em C D G**
G D Em D G D Em D
Love, love, love. Love, love, love.
Am G D D C Hm D
Love, love, love,

G D Em D
1. There is nothing you can do, that can't be done,
G D Em D
nothing, you can sing, that can't be sung,
Am G D D C Hm D
nothing you can say, but you can learn, how to play the game, it's easy!

2. Nothing you can make, that can't be made,
no one you can save, that can't be saved,
nothing you can do, but you can learn, how to be you in time, it's easy!

G A D G A^7 D
R: All you need is love, all you need is love,
G H^7 Em G C D G
all you need is love, love, love is all you need.

interludium (sloka)
R.

3. There's nothing you can know, that isn't known,
nothing you can see, that can't be shown,
nowhere you can be, that isn't where you're meant to be, it's easy! **R.** ×2

ANDĚL

G Em G D7
1. Z rozmlácenýho kostela, v krabici s kusem mýdla,
G Em G D7 G
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G Em G D7
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
G Em G D7 G Em
aby mi mezi dvěřmi pomohl hádat, co mě čeká
D7 G Em D7 G
a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky,
debatujíce o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat. **R.**

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy. **R.**

A PAK

A **C$^{\#}$m**

1. Jednou štěstí dohoní i ty jezdce na koních

Cm Hm E **E^{7}**

co hledají ho v cizích stájích.

A **C$^{\#}$m**

Jednou hrana zazvoní i těm jezdcům na koních,

Cm Hm **E** **E^{7}**

co stále vedou svou cestou šedou.

A **C$^{\#}$**

R: \: A pak, koně klus promění v cval,

D **E**

nic stejné nebude dál, svět promění se. :\

2. Až ten vítr zavane, vzplane srdce, hlava ne
a začne bít, zavládne klid.
Oči jezdců spatří svit obzoru, kam chtěli jít,
kde spočinou, kde spočinou. 2×**R.**

AŽ SE K NÁM PRÁVO VRÁTÍ

Dm
1. Chci sluncem být a ne planetou,
A^7 **Dm**
až se k nám právo vrátí,
Dm
chci setřást bázeň staletou,
A^7 **Dm**
až se k nám právo vrátí. (vrátí)

Dm **C** **F**
R: Já čekám dál, já čekám dál,
B **A** **A^7** **Dm** **GmA**
já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrá tí,
Dm **C** **F**
Já čekám dál, já čekám dál,
B **A** **A^7** **Dm**
já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,
až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu jíst,
až se k nám právo vrátí.

3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,
až se k nám právo vrátí,
a jako člověk chci svůj život žít,
až se k nám právo vrátí. (vrátí) **R.**

4. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,
až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat,
až se k nám právo vrátí.

5. Už se těším až se narovnám,
až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám,
až se k nám právo vrátí. (vrátí) 2×**R.**

AŽ TO SE MNU SEKNE

capo 3

Dm A⁷ Dm

1. Až obuju si rano černe papirove boty,
F C F
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
Gm
až vyjde dluhy pruvod smutečnich hostu na
Dm A⁷ Dm
Slezsku Ostravu od Sykorova mostu, až to se mnu sekne, to bude pěkne,
B Dm A⁷ Dm
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

2. Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je hulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šlendryjan ve vyrobě,
nebudu ho trpěť ani co sem v hrobě, to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

3. S některym to seka, že až neviš, co se robi,
jestli by pomohla deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnu šlahne tajak se starym Magdonem, to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

4. Jedine, co nevim, jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každy pak s sebu beru bandasku s rumem,
bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem, to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
hoď mě na cimru, kde leži stary Lojza Miltag,
s Lojzu chodili jsme do Orlove na zakladni školu,
farali jsme dolu, tak už doklepem to spolu, až to se mnu sekne,
pěkne, to bude pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

6. Aź obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
\: kdybych co chtěl, dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horši, nebylo to špatne, až to se mnu sekne. :\

AŽ VZLÉTNOU PTÁCI

I: **Hm/$_{E}$ A Hm/$_{E}$ A G^{maj}A^{7} H^{sus2}/$_{F^{\#}F^{\#}F^{\#}}$**

D^{6} A^{7} D^{6} G^{maj} A^{7} D^{6} A^{7}
1. Na předměstí stával dům, malý chlapec si tam hrával,
D^{6} A^{7} D^{6} G^{maj} A^{7} D^{6}
drak, co vzlétal k oblakům, všechna tajná přání znával.
G^{maj} A^{7} G /$_{A\text{-}H\text{-}A}$ G^{maj} A^{7} G /$_{A\text{-}H\text{-}A}$
Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto,
G^{maj} A^{7} H^{sus2} H^{sus2}
když musí jít večer spát.

2. Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou,
vzpomínka mi zůstává na tu smutnou zemi krásnou,
na rybářské staré sítě, na draka a malé dítě,
které nemá si s kým hrát.

3. Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel,
jako vánek šel, kam chtěl, smutné lampy lidem zhášel.
Pohádkovou dýchal vůní, mluvil řečí horských tůní,
průzračnou, jak dětský smích.

Akordy Hm a A hrát pomocí barré.

I: **Hm/$_{E}$ A Hm/$_{E}$ A G^{maj}A^{7} H^{sus2}/$_{F^{\#}F^{\#}F^{\#}}$**

4. Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání,
na dlani sníh dětství tál, i když padal bez ustání,
den začíná tichou flétnou, chvíli předtím nežli vzlétnou,
hejna ptáků ve větvích.

I: **Hm/$_{E}$ A Hm/$_{E}$ A G^{maj}A^{7} H^{sus2}/$_{F^{\#}F^{\#}F^{\#}}$**

5. Na předměstí stával dům, malý Lučín si tam hrával,
drak, co vzlétal k oblakům, všechna tajná přání znával.
Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto,
když musí jít večer spát.

I: **Hm/$_{E}$ A Hm/$_{E}$ A G^{maj}A^{7} H^{sus2}/$_{F^{\#}F^{\#}F^{\#}}$**

BABIČKA MARY

Am

1. Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordiller,
Dm Am H^7 E
pirát zkrvavenou šerpu ždímá, šerif si láduje revolver.
Am
Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,
Dm Am Dm E^7 Am
ale zato krčmářova chata křepčí rykem chlapské zábavy.
G^7 C G^7 C
Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,
G^7 C F F$^{\#\mathrm{dim}}$ E
plch, skunk, vše utíká po stráni od Medníka.
Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si zakryje,
rudé squaw se chvějí, a pak vzdychnou: „Blíží se k nám postrach prérie.“ **G^7**
C D^7 G^7 C

R: Mary, babička Mary, dva kolťáky za pasem, nad hlavou točí lasem.
D^7 G^7 C E^7
Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrotí křepce hřebce, ať chce, či nechce.

2. Žádné zuby, z jelenice sukně,
ale zato tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně,
Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla, v krčmě dveře letí,
a babička vchází do dveří,
„Pintu ginu, lumpové prokletí!“
bezzubou dásní zaláteří.
Vypiju to jen ve stoje,
jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý,
jedu volit do Prahy.
Dopila a aby se neřeklo,
putykáře změní v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo,
s šlajsnou svatojánských atolů.

R: Mary, babička Mary,
pádluje bez námahy,
po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary
jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila,
pro babičku nastal hrozný čas,
neboť každá strana hned tvrdila,
že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana
psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná,
oni že maj hlas ze Štěchovic.
Stoletý věk prý nevadí,
na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce,
volala ji Polnice.
Tak babičku, pro kterou vždy byla
válka s lidojedy legrace,
tu babička za pár dní zabila
volební agitace.

R: Mary, bojovná Mary,
už nesedává v sedle,
ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary
volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

BATALION

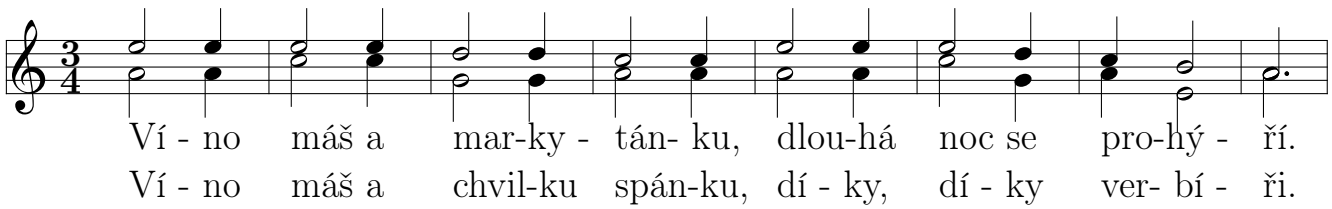

Am C G Am Em

1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá vá,
Am G Am Em Am
ostruhami do slabin koně po há ní.

Tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů karabin zvon už vyzvání.

Am C G Am

R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
C G Am Em Am
zítra do Burgund batalion za mí ří.

Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád. **R.**

BEDNA OD WHISKY

Am C Am E
1. Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
Am C Am E Am
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
C Am E
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč,
Am C Am E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
D E A
Do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A Am
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
mám to smutnej konec a whisky ani lok.

BESKYDE, BESKYDE

G **D^7** **G**

1. Beskyde, Beskyde, kdo po tobě ide?
C **G** **D^7** **G**
\: Černooký bača ovečky zatáčá. :\

2. Aj, bačo, bačo náš, černú košulku máš.
\: Kdo ti ju vypere, když maměnky nemáš? :\

3. Já nemám maměnku, ale mám galánku.
\: Ona mi vypere černú košulenku. :\

4. Ona ju vypere a pěkně vyválí,
\: až půjdu k muzice, každý ňa pochválí. :\

5. Všeci sa starajú o moju chudobu
\: a já sa nestarám, chvála Pánu Bohu. :\

6. Všeci sa ženíja, vojny sa bojíja
\: a já sa nežením, vojny sa nebojím. :\

BIG BANG THEORY THEME

C D G $D/_{F\#}$ Em

1. Our whole universe was in a hot dense state,
then nearly fourteen billion years ago expansion started, wait...
The Earth began to cool, the autothrops began to drool,
Neanderthals developed tools,
we built a wall.(We built the pyramids!)
Math, science, history, unraveling the mysteries,
that all started with the big bang!

2. "Since the dawn of man" is realy not that long,
as every galaxy was formed in less time, than it takes to sing this song.
A fraction of a second and the elements were made,
the bipeds stood up straight, the dinosaurs all met their fate,
they tried to leap, but they were late
and they all died. (They froze their asses off.)
The oceans and Pangea, see ya, wouldn't wanna be ya
set in motion by the same big bang.
C D Am^7
It all started with the big bang!

D G Em Am^7

B: It's expanding ever outward but one day
D G Em Am^7
it will cause the stars to go the other way,
D Am^7 D
collapsing ever inward, we won't be here, it won't be hurt.
Am^7 $G/_B$ C D
Our best and brightest figure, that it'll make an even bigger bang!

3. Australopithecus would really have been sick of us,
debating how we're here, they're catching deer. (we're catching viruses)
Religion or astronomy, Descartes or Deuteronomy,
it all started with the big bang.

Music and mythology, Einstein and astrology,
it all started with the big bang.
It all started with the big bang!

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA

D A G D
1. Máš má ovečko dávno spát i píseň ptáků končí.
D A G D
Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí.
A G
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A G A
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D A G
R: Máš má ovečko dávno spát a můžeš hřát,
E D G
ty mě můžeš hřát. Vždyť přijdou se ptát,
D G D G D
zítra zas přijdou se ptát, jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou.
Ráno budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám. **R.**

BOTY PROTI LÁSCE

E

1. Zas mi říkal, že má něco pro mne,
a to něco, že prý láska je.
A
Já však nechci žádnou lásku v domě, je,
E
přináší jen žal a výdaje.
G E G E
Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,
G E /**E E D#D#D D C#C#C C H H A#A G#G E**
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou

2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot.
Často sice klukům hlavy motám, je,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu, zvlášť po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší, je,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu, a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu, a tak si šlapu po štěstí.

rec: Pozor, boty! Pochodem v chod!

BRATŘÍČKU ZAVÍREJ VRÁTKA

Em **G**
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
D **H^7**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
C **H^7**
přijeli v hranatých železných maringotkách.

Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku v polobotkách.

Em Hm Em Hm Em Hm Em Hm
R: Prší a venku se setmě lo,
Em Hm Em Hm Em Hm
tato noc nebu de krát ká.
Em Hm C Hm Em C Hm H^7
Berán ka vlku se zachtělo. Bratříčku! *rec:* Zavřel jsi vrátka?

2. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami.
Nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá.
Budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme. **R.**

BURÁKY

1. **D** Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války, **G** **D**
na polích místo bavlny teď rostou bodláky. **E** **A7**
Ve stínu u silnice vidím z Jihu vojáky, **D** **G** **D**
jak válejí se klidně a louskaj buráky. **A7** **D**

R: **D** Hej hou, hej hou, nač chodit do války, **G** **D**
je lepší doma sedět a louskat buráky. **E** **A7**
Hej hou, hej hou, nač chodit do války, **D** **G** **D**
je lepší doma sedět a louskat buráky. **A7** **D**

2. Plukovník je v sedle, volá „Yankeeové jdou,“
a mužstvo stále křičí, že dál už nemohou.
Plukovník se otočí a koukne do dálky,
jak jeho slavná armáda jen louská buráky. **R.**

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy zas půjdem políbit.
Pak zeptaj se tě: „Hrdino, cos dělal za války?“
„Já flákal jsem se s kvérem, a louskal buráky.“ **R.**

CHIRPY CHIRPY CHEEP CHEEP

ZPÍVÁ TÁTA JAN

capo 2 (originál v E dur)

D A D D D A D
1. Where's your momma gone? Little baby Don?
D A D D G D A
Where's your momma gone? Far, far away!

2. Where's your poppa gone? Little baby Don?
G D C A
Where's your poppa gone? Far, far away. Far, far away.

D G D
R: Last night I heard my momma singing this song.
G A G A
Doo wee, chirpy chirpy cheep cheep.
Woke up this morning and my momma was gone.
Doo wee, chirpy chirpy cheep cheep, chirpy chirpy cheep cheep chirp.

3. = **1.**, **4.** = **2.**, **R.**, **R.** ×2 *(o tón výše)*

---

1. Zpívá táta Jan, (zpívá táta Jan)
tak je dávno zván, (tak je dávno zván)
zpívá táta Jan (zpívá táta Jan)
píseň svou.

2. Tento vážný pán (tento vážný pán)
všude ctěn a znám (všude ctěn a znám)
starý táta Jan (starý táta Jan)
zpívá svou nádhernou

R1: píseň, co nemá slova, má však žár.
Ú vi, džep džep džip džip.
Namísto melodie jen tónů pár.
Ú vi, džep džep džip džip
džep džep džip džip džep.

3. Jdeš do rajských bran (nikým nepozván)
ztišíš bolest ran (smutek je ten tam)
zpívá táta Jan (jak je dávno zván)
píseň svou.

4. Já ji ráda mám (ač ji dobře znám)
dál ji poslouchám (radím to i vám)
aby nebyl sám (starý táta Jan)
s písní svou nevěrnou.

R2: Kráčím tak po ulici stále jen s ní.
Ú vi, džep džep džip džip.
Každého, koho potkám, tak pozdravím.
Ú vi, džep džep džip džip
džep džep džip džip džep.

R1. *(o tón výše)*

R3: Kráčíme po ulicích nesem do všech stran.
Ú vi, džep džep džip džip.
Zpíváme píseň, kterou složil táta Jan.
Ú vi, džep džep džip džip
džep džep džip džip džep. **R1.**

CO JSEM MĚL DNES K OBĚDU

E **A⁷** **E** **A⁷**

1. Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu,

E **A⁷** **D⁷**

představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu:

G **A⁷** **D⁷** **G**

\: Knedlíky se zelím, se zelím kyselým. :\

H⁷ **E** **A⁷** **H⁷** **E**

To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

2. . . . pak jsem jedl u stolu, kdo ví co v rosolu.

3. . . . kapustu vařenou, jedli jsme ji s Mařenou.

4. . . . sám jsem si za pecí zadělal telecí.

5. . . . škubánky maštěný baštil jsem jak praštěný.

6. . . . uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu,
jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
buchtičky se šodó, zapíjel jsem je vodó,
borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
pirožky, blinčiky, kartofély, svinčiky,
co je moc, to je moc, syrečky from Holomóc,
na chlebě romadúr od madam de Pompadour,
špenátovou konzervu, teďka všechno rozervu,
vařené bravčové, sežrali ho bačové,
žinčica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
koprovou vode dna dala tetka hodná,
zaječí pysky, zapíjel jsem whisky,
kuní ocas na špeku, přinesli mně od Fleků,
kuřata smažený, ale už bez Mařeny.

CO SA TO ŠUPOCE

D A A^7

1. \: Co sa to šupoce za tú stodolú? :\

G D A A^7

\: Šohajovi koně, šohajovi koně, šohajovi koně vody nemajú :\

2. \: Nemajú, nemajú, chcelo sa jim pit. :\

\: Mosela šenkéřka pro vínečko jít. :\

3. \: Špatný si synečku, špatný hospodář, :\

\: že svojim koníčkom vody nepodáš. :\

4. \: Špatná si dcerečko, špatná kuchařka, :\

\: že sa ti na plotně pálí zásmažka. :\

5. \: Špatná si dcerečko, špatná hospodyň, :\

\: že sa ti na plotně pálí petrolín. :\

6. \: Špatná si dcerečko, špatná švadlena, :\

\: žes ušila trenky až po kolena. :\

7. \: Neošidil som sa, iba na ženě. :\

\: Koňa možeš prodat, vola vyhandlovat, vola vyhandlovat, ale ženu nie. :\

CO Z TEBE BUDE

capo 3
C Dm G C Am Dm G C

1. Když jsem byl prcek, tak se mě všude
dospěláci ptali chlapče, co z tebe bude?
Já řek', že nevím a div se nerozbrečel,
vždyť já měl sotva páru, co budu dělat večer.

Ptala se máma, zajímalo to tetu
i zoufalýho dějepisáře v kabinetu.
Jó, kdyby na mě dneska stejnej dotaz měl,
moc rád bych mu odpověděl:

R: Já *(pane učitel)* chci milovat, já chci poznat svět,
já chci lítat na měsíc, a pak zpět,
já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
tak proč se mě tak blbě ptáš? ×2

2. Občas se zdá, že účel dospívání
je úspěšně se vyvinout ve vzorný plátce daní.
Možná by ale někdy stálo za to říct,
že život je i něco víc.

Víc než do kanclu z kanclu splácet hypotéku
a ke kafi si ráno dát tři cukry a hrst léků.
Život je dar, tak žij ho, než uteče ti
čekáním na důchod ve stopěti. **R.** ×2

B: Uo o o o, co z tebe bude?
Uo o o o, co z tebe bude?
Uo o o o, co z tebe bude?
Uo o o o. **R.** ×2

ČERNÉ OČI, JDĚTE SPÁT

D A D D D^7 G H^7
1. Černé oči, jděte spát. Černé oči jděte spát,
Em Em^7 A A^+ Hm G^{maj} A D
však musíte ráno vstát, však musíte rá no vstát.

2. \: Ráno, ráno, raníčko, :\
\: dřív, než vyjde sluníčko. :\

3. \: Sluníčko už vychází, :\
\: má milá se prochází. :\

4. \: Prochází se po rynku, :\
\: nese smutnou novinku. :\

5. \: Novinečku takovou, :\
\: že na vojnu verbujou. :\

6. \: Když verbujou, budou brát, :\
\: škoda hochů nastokrát. :\

ČERNÝ MUŽ

G **G⁷**

1. Černý muž pod bičem otrokáře žil
C **G**
černý muž pod bičem otrokáře žil,
H⁷ **Em**
černý muž pod bičem otrokáře žil,
Am⁷ **D⁷** **G** **(D⁷)**
kapitán John Brown to zřel.

R: Glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
kapitán John Brown to zřel.

2. \: Sebral z Virginie
věrných přátel šik :\
prapor svobody tam zdvih. **R.**

3. \: V čele věrných město
Herpers-Ferry jal, :\
právo, vítězství a čest. **R.**

4. \: Hrstka statečných však
udolána jest, :\
kapitán John Brown je jat. **R.**

5. \: Zvony Charles Townu
z dáli temně zní, :\
poslední to Johnův den. **R.**

6. \: John Brown mrtev jest
a jeho tělo tlí, :\
jeho duch však kráčí dál. **R:**

verze Waldemara Matušky

1. Dávno svět už jméno Johna Browna zná,
zní jak polnice a trubka vítězná.
V záři táborových ohňů zas a zas
tahle píseň zdvíhá hlas.

R: Glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
jménu kapitán John Brown.

2. \: V bídě okovů žil celý černý Jih, :\
až k boji za svobodu houfy statečných
zvedl kapitán John Brown. **R.**

3. \: Vlajka nad hlavou jim
sotva začla vlát, :\
zákeřnou přesilou je poražen a jat
v boji kapitán John Brown. **R.**

4. \: Z rána v Charles Townu
umíráček zní, :\
před popravčí četou ve své chvíli poslední
stojí kapitán John Brown. **R.**

5. John Brown je mrtev, ale živ je ideál,
ten, za nímž doposledka jako stála stál.
John Brown je mrtev,
ale pravda, které přál,
jako slunce září dál. **R.**

ČERVENÁ ŘEKA

D F$^{\#}$ Hm D^{7} G D

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí,
Am H^{7} Em A^{7}
a kde ční červený kamení,
D F$^{\#}$ Hm D^{7} G Gm
žije ten, co mi jen srdce ničí,
D Hm E^{9} A^{7} D G D
toho já ráda mám k zbláznění.

2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví. **H^{7}**

E G$^{\#}$ C$^{\#}$m E^{7} A E

3. Často k nám jezdí vá s kytkou růží,
Hm C$^{\#7}$ F$^{\#}$m H^{7}
nejhezčí z kovbojů v okolí.
E G$^{\#}$ C$^{\#}$m E^{7} A Am
Vestu má, uši tou z hadích kůží,
E C$^{\#}$m F$^{\#}$ H^{7} E A E
bitej pás na něm pár pistolí.

4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
a kdy prý mu to svý srdce dám?
Na to já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám. **C^{7}**

F A Dm F^{7} B F

5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
Cm D^{7} Gm C^{7}
hlavu mám bolavou závratí,
F A Dm F^{7} B Bm
ale já přesto dál budu věrná,
F Dm G C^{7} F B F
dokud sám se zas k nám nevrátí.

ČÍ ŽE SÚ TO KONĚ

Am E^7 Am
1. Čí že sú to koně ve dvoře, ve dvoře?
F G Am
žaden s nima ně-o, něoře, něoře.
F G Am
Čí že sú to koně? Moje, moje sú,
Dm E^7 Am A
k mojej milej ma doněsú,
Dm E^7 Am
k mojej milej ma doněsú.

2. Na kopečku stála, plakala, plakala.
Jezu, Jezu Maria volala, volala.
Jezu, Jezu Maria, Jezu jemine,
\: bude-li to chlapec, lebo nie? :\

3. Bude-li to chlapec, bude švec, bude švec.
Ušije mi čižmy pre tanec, pre tanec.
Bude-li to dievča, Jezu Maria,
\: bude frajárka ako já. :\

DAJÁNA

C Am Dm G^7

1. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
C Am Dm G^7
ona zatím potají jediného v mysli má.
C Am F G^7
Na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
C Am F G^7 C Am Dm G^7
krásná, bláhová Dajána.

2. Ten, kdo klid jí navždy vzal, odešel si bůhví kam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná, bláhová Dajána.

F Fm C C^7

B: Srdce, které zastesklo si, s úsměvem teď žal svůj nosí,
F Fm G G^7
stále čeká, čeká dál, oo, oo, ooo oo oo oo.

3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
sama bude věčně snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

DÁL TOU VODOU

Em C Em C
R: Dál, dál tou vodou,
H H^7 Em H^7
dál, dál tou vodou, bratři,
Em C Em C
dál, dál tou vodou,
C^7 Em Am^7 H^7F^7 Em
než vítr vlny kalné rozbouří.

Em C G^6D G
1. Bílý zástup spěchá dál,
C^7 Em Am^7 H^7F^7 Em
vítr vlny kalné rozbouří,
Em C G^6D G
hned v patách vojsko má, které vyslal král,
C^7 Em Am^7 H^7F^7 Em
vítr vlny kalné rozbouří. **R.**

2. Blesků zář nám svítí tmou,
vítr vlny kalné rozbouří,
kdo dojde k cíli, zem spatří svobodnou,
vítr vlny kalné rozbouří. **R.**

DARMODĚJ

Am Em Am Em

1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě.

Am Em Am Em

Šel včera městem muž a já ho z okna viděl.

C G Am

Na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon

Em F

a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón

F$^{\#dim}$ E^{7} Am

a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.

2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky tiše se vrtěly rodinné obrázky
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

Am Em C G Am F$^{\#dim}$ E^{7}

R1: \: Na, na na na... :\

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad.
A on se otočil a oči plné vran a jizvy u očí, celý byl pobodán
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.

4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche.
Stál měsíc nad domy, jak čírka ve vodě, jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

R2: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník.
Šel, ale nejde už, krev skápla na chodník.
Já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.

R3: Váš...

DAVID A GOLIÁŠ

C Am F G C Am F G^7
Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.
C A Dm G^7 C H^7
Podívejte se na ně, musíte naříkat.
Em A H^7Em A H^7
Obr do pidimužíka mydlí, domnívaje se, že vyhraje.
G Em Am D^7G G^7
Klidně seďme na židli, čtěme Bibli, tam to všechno je.
C Am DmG^7 C Am Dm G^7
Samuelova kniha nám povídá, jak na Žida přišla veliká bída,
C Am F Fm C $A^{\flat 7}$ G^7
jak ti bídní Filištíni válku vést nebyli líní, až potkali Davida.
C Am Dm G^7 Am Dm G^7
David šel do války volky, nevolky, z velké dálky nesl bratrům homolky.
C Am F Fm C G^7 C
V pochodu se cvičil v hodu, dal si pro strýčka Příhodu tři šutry do tobolky.
$A^{\flat}$ C D^7
Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!
G^7 E^7 Dm^7 G^7
Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.
C Am DmG^{7}C Am DmG^7
Když mu ale obr plivnul do očí, David se otočí, prakem zatočí.
C Am F Fm
Když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej, já měl kuráž.
C D^7 G^7 C
A jakej byl Go li áš!

DEJ MI VÍC SVÉ LÁSKY

Em **G**
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú,
Em **D** **H7**
co podporujou dobrou náladu, aú,
Em **A** **Am**
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
Em **H7** **Em** **D7**
v noci chodit strašit do hradu.

G **H7**
R: Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc,
Em **C** **G** **D7**
má drahá dej mi víc své lásky aú,
G **H7**
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Em **C** **G** **H7**
já chci jen pohladit tvé vlásky aú.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aú,
v bílé plachtě chodím pozadu, aú,
úplně melancholicky, s citem pro věc, jako vždycky,
vyrábím tu hradní záhadu. **R.**

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aú,
mi dokonale zvednul náladu, aú,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů.

DĚTI JDOU, KAM JE POŠLOU

CHILDREN GO, WHERE I SEND THEE

G
R: Děti jdou, kam je pošlou,
jdou, kam je pošlou, ó
C D^7 G
a jak jdou, tak melou svou, že prý:

G
1. Sám zůstal Sámo se svou slávou,
G C G D^7 G
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**

2. Dva chytli lva, co couvá,
sám zůstal Sámo se svou slávou,
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**

3. Tři byli páni Dáni,
dva chytli lva, co couvá,
sám zůstal Sámo se svou slávou,
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**

4. Deset bylo besed, kde rád si nikdo nesed,
kejt bylo devět a sněd je sám Nedvěd,
dál osmý stál ten král, co se jen bál,
sedum dědů k dědům se posadilo před dům,
šest bylo měst, kde říkali „Čest!“
pět bylo vět, co podepsali hned,
ven ze čtyř stěn kdo chodí je ctěn,
tři byli páni Dáni,
dva chytli lva, co couvá,
sám zůstal Sámo se svou slávou,
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**

R: Children go, where I send thee,
how shall I send thee?
Well, I gonna send thee one by one:
(two by two, three by three...)

1. One for the little bitty baby, born, born,
born in Bethlehem. **R.**

2. Two for Paul and Silas,
one for the little bitty baby,
born, born, born in Bethlehem.

3. Three for the Hebrew children,
two for Paul and Silas,
one for the little bitty baby,
born, born, born in Bethlehem.

4. Twelve for the twelve apostles,
eleven for the eleven deriders,
ten for the ten commandments,
nine for the nine, that stood in the line,
eight for the eight, that stood at the gate,
seven for the seven, who never got to heav'n,
six for the six, that never got fixed,
five for the five, that stayed alive,
four for the four, that stood at the door,
three for the Hebrew children,
two for Paul and Silas,
one for the little bitty baby,
born, born, born in Bethlehem.

DEŽO

Am Am/G F E

1. Dežo má nože a já panebože ani tyč.
Říkám si „Du bist ein Esel“,
kam jsi to vlezl, jdi pryč.
Temný kout tohohle města,
to mě mohlo napadnout,
že mě tu někdo ztrestá, vole,
tady je minové pole.

2. Dežo je borec, sune se jak ledoborec tup tudu.
A já, mameluk,
se pivem namelu, a pak tu du.
Temný kout, milá slečno,
to mě mohlo napadnout,
že je tu nebezpečno, slova, slova, slova.
Hlavně neprovokovat.

Am Am/G F E
R: \: Mám bílou kůži ve tmě zářím,
Am Am/G F E
jako lejno na oltáři,
Am Am/G F E
jako zlaťák vprostřed herny,
G^{dim} E
proč jsem se nenarodil černý. :\ tu du dup

3. Mý vlasy zrezlý mi za ty roky slezly, mám pleš.
Dežo se šine, říká mi, skine, kam jdeš?
Temný kout, má pleš se leskne,
to mě mohlo napadnout,
že mě tu někdo pleskne bubu, bubu, bubu,
přes tu moji bílou hubu. **R.**

DOKUD SE ZPÍVÁ

C Em Dm^7 F C Em Dm^7 G^7

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C Em Dm^7 F C Em Dm^7 G
Včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
F G C Am G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Em Dm^7 G^7 C Em Dm^7 G^7
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo,

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky.
Ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život ja leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: Lidi, jste tam?
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

DONEY GAL

E H⁷ A E

1. Kdo ví, proč to hříbě tak v lásce mám,
H⁷ A E
stádo mu zbloudilo Bůh ví kam.

E H⁷ E A E

R: Ať sníh, či déšť padá tmou, já a můj Doney Gal nesmíme snít.
H⁷ E A E
Stále dál cestou svou já a můj Doney Gal musíme jít.

2. V zádech už máme snad tisíc mil,
stále jen spolu, neznáme cíl. **R.**

3. Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
já ať to jsem a ne Doney Gal. **R.**

DON'T STOP ME NOW

F Am Dm GmC
I: Tonight I'm gonna have myself real good time, I feel alive
F F^7 B Gm^7 D^7
and the world, I'll turn it inside out, yeah, I'm floating around in ecstasy,
Gm F C Gm Gm F C
so don't stop me now, don't stop me
Gm F Gm^7 C Dm^7 C^7
'cause I'm having a good time, having a good time.
F Am Dm
1. I'm shooting star leaping through the sky, like a tiger,
Gm C
defying the laws of gravity.
I'm a racing car passing by, like Lady Godiva,
I'm gonna go, go, go, there's no stopping me!
F^7 B Gm^7
R1: I'm burning through the sky, yeah, two hundred degrees,
D^7 Gm D^7 Gm
that's why they call me Mr. Fahrenheit, I'm travelling at the speed of light,
Gm^7F B C
I wanna make a supersonic man out *(podruhé woman)* of you!

F Gm Am Dm Gm^7 C
R2: Don't stop me now, I'm havng such a good time I'm having a ball.
F Gm Am Dm Gm^7 D^7
Don't stop me now, if you wanna have a good time, just give me a call.
Gm F C Gm Gm^7
Don't stop me, 'cause I'm having a good time,
Gm F C Gm C $A^\flat$
don't stop me, yes, I'm having a good time, I don't wanna stop at all!
2. I'm a rocket ship on my way to Mars, on a collision course,
I'm a satellite, I'm out of control.
I'm a sex machine ready to reload, like an atom bomb,
Gm F Gm^7 C Dm^7 C^7 F
about to oh, oh, oh, oh, oh explode! **R1.**
B: Don't stop me, don't stop me, don't stop me, (hey, hey, hey)
don't stop me, don't stop me (ooh, ooh, ooh)
don't stop me, don't stop me (have a good time, good time)
don't stop me, don't stop me.
S: */akordy jako ve sloce/* **R1. R2. I.** *fade out*

DŮM U VYCHÁZEJÍCÍHO SLUNCE

A HOUSE OF THE RISING SUN

Dm F G B Dm F A

1. Snad znáš ten dům za New Orleans, ve štítu znak slunce má,
Dm F G B Dm A Dm A^7
je to dům, kde lká sto chlapců ubohých a kde jsem zkejs i já.

2. Mé mámě Bůh dal věnem, prát a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen sám po New Orleans.

3. Bankrotář se zhroutil před hernou, jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' tu pouť mizernou a znal jenom pít a krást.

4. Být matkou, dám svým synům lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční, ale je v něm jen zima a chlad.

5. Kdybych směl se hnout z těch kleští, pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans a měl tam k slunci blíž.

1. There is a house in New Orleans they call the Rising Sun.
And it's been the ruin of many a poor boy and God I know I'm one.

2. My mother was a tailor she sewed my new blue jeans.
My father was a gamblin' man down in New Orleans.

3. Now the only thing a gambler needs is a suitcase and trunk.
And the only time he'll be satisfied is when he's all drunk.

4. Oh mother tell your children not to do what I have done.
Spend your lives in sin and misery in the House of the Rising Sun.

5. Well, I got one foot on the platform, the other foot on the train.
I'm goin' back to New Orleans to wear that ball and chain.

6. Well, there is a house in New Orleans they call the Rising Sun.
And it's been the ruin of many a poor boy and God I know I'm one.

DVAKRÁT

capo 3

I: 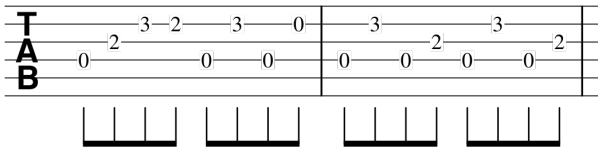

D G A D

1. Dvakrát dvě deci přede mě postavil pán,
musel si přeci všimnout, že jsem tu sám.
Dvakrát se uklonil, dvakrát poděkoval,
skupina spustila „Andulko Šafářova“

2. Ach, to je muzika, až se mi *(ještě,* srdce *že na)* svírá,
dvojitý Nelson dvakrát se neumírá,
od stolu vstávají ti, co tu nejsou sami,
tak proč stojíš u mě, dívenko s květinami?

3. Holky rty špulí na stébla v citrokolách,
všechny jsou v stejném – copánky, mašle, volán,
všechny si naráz dávají hádat z dlaně,
ta, co je nejblíž, vypadá odhodlaně.

G G/F C E7 A A7 D D7

R1: A tak provlékám skrz to hluché velblouda i jehly uchem,
G G/F E7 A7 G
to jsem netušil, že je to tak náramně jednoduché.

4. To je ta pravá chvíle pro autogramy,
plaše se sklání a voní fialkami,
raději jděte mi z očí, tajemná Eurydiko,
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko.

5. Samoto, samoto, laskavá domovino,
syn se ti vrátil, tak ještě dvakrát víno,
ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé,
ať se smím loudat pár kroků za osudem.

R2: A ona ať oči klopí, ať se v těch hlubinách neutopím.
Kéž bych tak neviděl, neslyšel, co nikdy, nikdy nepochopím.

6. Ještě se třpytí, jak slza na kameni
a už tu není, zmizela bez loučení,
ani ten v černém dvakrát si neví rady,
pán si přál platit, zvlášť nebo dohromady?

EŠČĚ SI JÁ POHÁR VÍNA ZAPLATÍM

Am E C Dm E Am

1. Ešče si já, ešče si já pohár vína zaplatím.

Em H^7 G Am H^7 Em

Potom sa já, potom sa já k mojej milej navrátím.

Am C Dm AmDm E Am E

\: Od večera do rána, muzika nám vyhrává

Am E C Dm E E^7 Am

a já pijem, pijem, pijem, pijem, len z plného pohára. :\

2. Ešče si já, ešče si já pohár vína zaplatím.

Potom sa já, potom sa já k mojej milej navrátím.

\: Potom půjdem na pána, co s náma zle nakládá

a my pijme, pijme, pijme pijme, len z plného pohára. :\

EŠTĚ SOM SA NEOŽENIL

Am **E7** **Am**
1. Eště som sa neoženil, už ma žena bije.
Am **E^7** **Am** **G^7**
A ja som si narychtoval tri dubové kyje.
C
S jedným budem ženu bici,
Dm **Dm/$_F$** **E^7**
a s tým druhým dzeci, dzeci, dzeci, dzeci,
Am **Dm** **Am** **E^7** **Am**
a s tým tretím kyja, kyjačiskom, pojdzem na zalety.

2. Kam ty zajdeš, aj já zajdu, pojdeme do mlýna.
Opýtáme sa mlynára, co že za novina?
Kolečka sa otáčajú,
žitečko sa mele, mele, mele, mele,
moja milá sa vydává, pojdzem na veselie.

FIVE SHORT MINUTES

I: C A C A C

1. **A**
Well she was standing by my dressing room after the show,
asking for my autograph and asked if she could go
D7 **A**
back to my motel room, but the rest is just a tragic tale,
E
because five short minutes of love
D7 **A** **E7**
will cost me twenty long years in jail.

2. Well like a fool in a hurry I took her to my room,
she casted me in plaster while I sang her a tune,
then I said ooh ooee sure was a tragic tale,
because five short minutes of lovin'
done brought me twenty long years in jail.

3. Well then a judge and jury sat me in a room
they say, that robbin' the cradle is worse than robbin' the tomb,
then I said ooh ooee sure was a tragic tale, *(wasn't worth it, wasn't worth it)*
because five short minutes of love
will cost me twenty long years in jail.

4. When I get out of this prison gonna be fourty five,
I'll know, that I used to like to do it, but I won't remember why,
I'll say ooh ooee sure was a tragic tale, *(wasn't worth it, wasn't worth it)*
\: because five short minutes of love
will cost me twenty long years in jail. :\

FOR NO ONE

originál v C dur

G **G/F#**
1. Your day breaks, your mind aches,
Em **G/D** **C**
you find, that all the words of kindness linger
F **G**
on, when she no longer needs you.

2. She wakes up, she makes up,
she takes her time and doesn't feel she has to
hurry, she no longer needs you.

Am **E7**
R: And in her eyes you see nothing,
Am **E7** **Am** **E7**
no sign of love behind the tears cried for no one.
Am **E7** **Am** **Dsus4** **D**
A love, that should have lasted years.

3. You want her, you need her
and yet you don't believe her, when she says, her
love is dead, you think she needs you. **R.**

4. You stay home, she goes out,
she says, that long ago she knew someone, but
now he's gone, she doesn't need him.

5. Your day breaks, your mind aches,
there will be times, when all the things she said will
fill your head, you won't forget her. **R.**

FRANKIE DLOUHÁN

C **F** **C**
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G7 **F** **C**
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
F **C**
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G7 **F** **C**
za čas odletěl, každý zapomněl.

G7 **F** **C**
R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán, po Státech toulal se jen sám
F **C** **G7**
a že byl veselej, tak každej měl ho rád,
F **C** **Am**
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
F **G7** **F** **G7** **C**
a každej, kdo s ním chvilku byl, tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál. **R.**

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl. **R.**

FRANTIŠEK

G **C**
1. Na hladinu rybníka svítí sluníčko
Em **G**
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Am **Hm**
které tam zasadil jeden hodný člověk,
Am **D**
jmenoval se František Dobrota.

2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která, když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.

C **D** **C**
R: Balabambam, balabambam,
C **D** **C**
Balabambam, balabambam,
C **D** **C**
Balabambam, balabambam,
Am **D**
a kolem rybníka vysázet topoly.

3. František udělal všechno, co mu řekla, balabambam, balabambam
a po snídani poslal děti do školy,
žebřiňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

4. Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky ráno,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

GRÓNSKÁ PÍSNIČKA

D Em A^7 D

1. Daleko na severu je Grónská zem,
žije tam Eskymačka s Eskymákem.
\: My bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskyma. :\

2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc.
\: Na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :\

3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky.
\: Medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :\

4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě,
zaklepe na íglů hlavní medvěd:
\: „Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu.“ :\

5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději.
\: Smíchem se otřásá celé íglů,
medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :\

6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměrů.
\: My bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :\

GUANTANAMO

A **E**
1. Palmy se kývají, z krčmy zní opilé hlasy,
A
vítr si pohrává s vlajkou pruhů a hvězd.
E
Třpytí se bodáky, hlavně a tankové pásy,
E^7 **A**
víří bílý písek vyprahlých, slaných cest.

A **E** **A**
R: Guantanamo hejá, Guantanamo, Guantanamo hejá, Guantanamo.
E **E^7** **A**
Guantanamo hejá, Guantanamo, Guantanamo hejá, Guantanamo.

2. Dál k moři táhnou se šedivé pruhy drátů,
vítr si pohrává s vlajkou pruhů a hvězd.
Bodáky, tanky a vojáci Spojených států
víří bílý písek vyprahlých, slaných cest. **R.**

3. Rum na rtech chladí a whisky zas ohnivě pálí,
na polích zraje třtina a schne sláma.
Moře se valí a příboj se tříští o skály,
harmonika zpívá písničku Guantanamo. **R.**

HAŮ, BÍLOU PLÁNÍ

k památce českého polárního badatele Jana Eskymo Welzla

Dm **Cm**
R: Haů, bílou plání, věčnou pustinou
Dm **E^7** **A** **A^7**
letí řada saní, vlci v patách jim jsou.
Dm **G**
Haů, kdo se zpozdí, toho dostanou,
C **Gm** **F** **Gm** **Dm** **A^7** **Dm**
těch pár zbylých kostí sněhy za va nou.

C
A: K snídani je kousek mrože.
B: Cože?
A: Mrože!
B: Mrože?
A: Bóže...

C$^\#$
B: K obědu dvě suchý tresky.
A: To je hezký!
B: Třesky plesky!

D
A: Ale k večeři nic není.

D$^\#$
B: To je pěkný nadělení!

E
A: Proto sníme,

F
B: proto sníme,

F$^\#$
A: proto sníme,

G
B: proto sníme

A **A^7**
A+B: Psí spřežení, psí spřežení, psí spřežení, psí spřežení.

R.

HEJ TETO!

Am C

1. Měl jsem hlídat tetě křečka,
G D
dala mi ho se slovy, ať u mě chvíli přečká.
Ale křečka uhlídati,
nelze jen tak lehce, obzvlášť, když se vám moc nechce.
Po pokoji ať si běhá,
na gauč jsem si lehnul, vzápětí se ani nehnul.
Tlačilo mě do zad kromě
polštářů i cosi, už se vidím tetu prosit:

F C

R: Hej teto, já ho zabil,
E Am
už se to nestane, jo, ten už asi nevstane.
Hej teto, nekřič na mě,
já ho prostě neviděl, už dost jsem se nestyděl!
F C E Am F C E E^7
Hej teto...

2. Tak jsem kouknul, co mě tlačí,
seděl jsem jenom na televizním ovladači,
ale křeččí švitoření
slyšet není, jenom zvláštní smrad se line od topení.
Zase se mi dech zatajil,
spečeného křečka bych před tetou neobhájil.
A dřív než tam sebou seknu,
měl bych asi vymyslet, jak tetě potom řeknu: **R.**

3. Hej teto, já ho fakt zabil,
ten bídák sežral magnet a k topení se přitavil.
Hej teto, co na to říci?
Můžeš si ho maximálně připnout na lednici. **R.**

HERE COMES THE SUN

I: **D** **G** **A^7**

```
e|-2--0-2-----2-0-------0---------0-|
h|--3----3------3--0--3---3-0-2-0-2-3---|
```

D **G** **A^7**

```
e|-2--0-2-----2-0------2-0-----|
h|--3----3------3--0-----3-0-2-|
```

D **G** **E^7** **D**

Here comes the sun, (doo doo doo doo) here comes the sun and I say it's all right.

B:

```
e|----0---0---0---0-----|
h|---3---3---3---3--3-2-0--|
g|-2-4---2---0---2------2-|
```

D **G** **A^7**

Little darling, it's been a long cold lonely winter.
Little darling, it seems like years since it's been here.

D **G** **E^7** **D**

Here comes the sun, (doo doo doo doo) here comes the sun and I say it's all right.

D **A^7**

```
e|----0---0---0---0-------2--0-2-------0-|
h|---3---3---3---3--3-2-0-----3----0-2-0-2-3--|
g|-2-4---2---0---2------2--------------|
```

Little darling, the smiles returning to the faces.
Little darling, it seems like years since it's been here.
Here comes the sun, (doo doo doo doo) here comes the sun and I say it's all right.

D **A^7A^7 F C $G/_H$ G D A^7**

```
e|----0---0---0---0------2-0-2-|
h|---3---3---3---3--3-2-0----3--|
g|-2-4---2---0---2------2-----|
```

F **C** **$G/_HG$** **D** **A^7**

Sun, sun, sun, here it comes! ×5

Little darling, I feel that ice is slowly melting.
Little darling, it seems like years since it's been clear.
Here comes the sun, (doo doo doo doo) here comes the sun and I say it's all right. **B.**

Here comes the sun, (doo doo doo doo) here comes the sun. It's all right. **B.**
It's all right. **B.** **F C $G/_H$ G D**

HO HO WATANAY

INDIÁNSKÁ UKOLÉBAVKA

D **C** **D**
1. Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C **G** **D**
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D **C** **D**
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná. **R.**

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání. **R.**

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá. **R.**

HOLUBÍ DŮM

Em D C^{maj} Hm^{7} Em D C^{maj} Hm^{7} Em

1. Zpí vám ptákům a zvlášť holubům, stával v údolí mém starý dům.
G D G D G Em D C^{maj} Hm^{7} Em
Ptáků houf zalétal ke krovům, měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídná dívka jim házela hrách, mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach, měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Am^{7} D^{7} G Em Am^{7} D^{7} G

R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví? Míval stáj roubenou, bíllý štít.
Am^{7} D^{7} G Em Am^{7} Hm^{7} Em D Em
Kde je dům holubí a ta dívka, kde spí, vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

2. Sdílný déšť vypráví okapům, bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům, neslyšíš holubích křídel šum.

Nabízej úplatou cokoli, nepojíš cukrových homolí,
můžeš mít třeba zrak sokolí, nespatříš ztracené údolí. **R.**

Zpívám ptákům a zvlášť holubům, stával v údolí mém starý dům.

HONKY TONKY BLUES

D(7)
Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
G7 **D(7)**
každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
A7 **G7** **D(7)** **G7** **D(7)**
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.
F#7 **Hm** **F#7** **Hm**
Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,
E **Edim** **E7** **A7**
když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky blues.

HUDSONSKÝ ŠÍFY

Am **C** **G** **Am**

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený, jako já, jó jako já,
Am **G**
kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
Am **G** **Am** **G** **Am**
ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho

2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná.
Ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho

F **Am** **G** **Am** **G** **Am** **G** **Am**

R: Ahoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve dohrabem! jo-ho-ho, jo-ho-ho

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků, jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho

4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná.
Kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho **R.**

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad, jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho

6. Kdo chce zhebnout třeba zítra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě príma kluk,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho **R.**

HUSLIČKY

A D A Hm F$^{\#}$m E

1. \: Čí, že ste, husličky, čie, kdo vás tu zane chal? :\
Hm^{7} E A Hm E A Hm F$^{\#}$m E
Na trávě poválané, na trávě poválané, u paty oře cha. **Hm F$^{\#}$m E**

2. \: Kdože tu trávu tak zválal, aj modré fialy, :\
že ste, husličky, samé, že ste, husličky, samé na světě zostaly?

3. \: Který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát? :\
Co sa mu enem zdálo, Bože, co sa mu enem zdálo, že už vjec nechtěl hrát?

4. \: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :\
až sa ta bude trápit, až sa ta bude trápit, která ho nechtěla.

CHAJDA MALÁ

A D A D E^7 A

1. \: V dáli za horama stojí chajda malá. :\
D A E^7 A (A^7)
\: Pod ní teče řeka, nad ní černá skála, :\

2. \: Přišla velká voda, vzala chajdu malou. :\
\: Teď dva kamarádi nemaj' si kam lehnout. :\

3. \: Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svoji. :\
\: Tam, kde chajda stála, černá skála stojí. :\

4. \: Neplač, kamaráde, pro tu chajdu malou. :\
\: Dřív, než jaro přijde, postavíme novou. :\

CHALOUPKA

G C G

1. Vystavím si skromnou chaloupku,
D7 G
všecko čistě, jako na sloupku,
G C G D7 G
stromoví a křoví vůkol ní, budou dávat chládek k ovění.
D7 G D7 G
Odtud nedaleko k háji, besídku si spletu s májí,
G C G D7 G
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.

2. V chlívku bude s kozou kravička a u sroubku z drnu lavička,
stáj a ovčín v jednom pořadí, pod kolnou pak orní nářadí.
Stodůlka a šest kroků sáze, vůkol plot a kousek hráze,
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.

3. Na zahrádce mimo zeliny, budou také vonné květiny,
podzim rozličného ovoce, bude víc a víc rok po roce.
Ptactvo bude houští cvrčet a potůček veskrz hrčet,
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.

4. na dvorečku kurník kulatý, pro svou radost kvočnu s kuřaty,
kachnám, husám a vší drůbeži, sama budeš sypat večeři.
Něco pro dům, něco v Praze, na trhu se prodává-vavalo draze,
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.

5. Jizbu prostou, sklípek klenutý, na mléko a soudek přepnutý,
z něhož, když k nám známí doskočí, džbánek čerstvého se natočí.
A v komůrce bude lůže, ve kterém se dvé směstnat může,
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.

6. Jestli se ti to tak zalíbí, pak tě hoch tvůj vroucně políbí,
pak se zeptá, budeš-li jej chtít, byť i o vše přišel, ráda mít.
A až potom budem' svoji, pak nás žádný nerozdvojí,
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam odvedu.

CHODÍM PO BROADWAYI

D

1. Chodím po Broadwayi hladov sem a tam,
A7
chodím po Broadwayi hladov sem a tam,
D D7 G Gm
chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
D A7 D
po Broadwayi hladov sem a tam.

D

R: Singi jau, jau, jupi jupi jau,
A7
singi jau, jau, jupi, jupi jau,
D D7 G Gm
singi jau, jau, jupi, jau, jau jupi,
D A7 D
singi jau, jau, jupi, jupi jau.

2. \: Práci nedostanu, černou kůži mám, :\
práci nedostanu, nedostanu, protože já černou kůži mám. **R.**

3. \: Moje černé děti mají stále hlad, :\
moje černé děti, černé děti, moje děti mají stále hlad. **R.**

4. \: A já pevně věřím, že zas přijde den, :\
a já pevně věřím, pevně věřím, že zas černoch bude svoboden. **R.**

IŠIEL MACEK DO MALACEK

Dm F Dm G B A

1. Išiel Macek do Małacek šošovičku młácic.
B A Gm A Dm
Zabudol si cepy doma, musel sa on vrácic.

D^7

R: Ej, Macejko, Macejko, ko ko ko ko,
G
zahraj mi na cenko, ko ko ko ko.
Gm A
na tu cenku strunu, nu nu nu nu,
Gm A D
hej, dzunu nu nu nu nu, nu nu nu nu

2. Ženo moja, stará moja, kam si dała cepy
pod kolničku na hrebíčku, vem si ich, ty slepy! **R.**

3. Zahrał Macek dzunu, dzunu, potom prestał hráci,
husle sa mu rozsypaly, cepom po nich mlacil. **R.**

JAK TO S NÁMA LÁSKO BUDE

originál v F dur, capo 3

D⁶ **F#m⁷** **Hm⁷** **D⁷**

R: Jak to s náma lásko bude za pár let,

B⁷ **A⁹** **D⁶**

až si přestaneme rozumět.

D⁶ **F#m⁷** **Hm⁷** **D⁷**

No, můžeme se na to vykašlat teď hned,

B⁷ **A⁹** **D⁶**

nebo hecnem aspoň sto pět let.

A⁶ **Dadd2**

1. Lásko, to je bžunda,

F#⁷ **Hm⁷**

koukni, co vyhodit se dneska dá:

D **C#+** **C⁶** **H⁷**

stejná památečná bunda,

E⁷ **A⁶**

jakou nosím já

A⁶

Cože, tys ji přines' zpátky?

A+

Ano, lásko, až ze skládky! **R.**

2. Co ty na ty boty?
Ty přímo žadonily o koupi!
To teda, kdo by si je za tři hadry nekoupil,
tak ten by prohloupil!
Přesně! **R.**

3. Co ta hrouda nehtů,
co v koupelně teď vidím?
Říkalas' mi: „Ty nehty pak nech tu,
já je uklidím."
rec. No tak to jsem neříkala.
rec. No tak jsi to neříkala... **R.**

C: Vždyť za pokus to stojí,
do lesa nesmí, kdo se bojí,
tak si lásko pojďme vyhovět.

JARO

Am C G Am

1. My čekali jaro a zatím přišel mráz.
C G Am
Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.
Am C G Am
Z těžkých, černých mraků se stále sypal sníh
C G Am
a vánice sílí v poryvech ledových.

C G Dm G
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá, do sýpek se raděj' už nikdo nedívá.
C G Dm G Am
Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří a hladoví ptáci přilétli za zvěří a stále blíž.

2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, doktor snad poradí.

Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
Nejezdi naší zkratkou, je tam velký sráz,
a v téhleté bouři tam snadno zlámeš vaz,
tak neriskuj!

3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem,
já klobouk sňal.

4. Někdy ten, kdo spěchá se domů nevrací.

JDOU PO MNĚ, JDOU

D G D

1. Býval jsem chudý, jak kostelní myš,
F#m Hm A
na půdě půdy jsem míval svou skrýš.
G D A Hm
\: Pak jednou v létě, řek' jsem si: bať,
G D A D
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :\

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám.
\: Zlato jak zlato, dolar, či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :\

R1: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
G D C G A D
tma jako v pytli je v celách Sing Sing. jé, jé

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt.
\: Byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :\

4. Však půl roku na to řekla mi: Dost.
Tobě došlo zlato, mně trpělivost.
\: Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš.
Tak jsem na cestě a chudý, jak veš. :\ **R1.**

5. Teď ve státě Utahžiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen.
\: Kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :\

R2: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing Sing. jé, jé

JEDE ŠOHAJ Z VÍDŇA

TEČE VODA TEČE, RYBY PO NÍ SKÁČÚ

G G⁷ C D G

1. Jede šohaj z Vídňa, má koníčka, šimla,
G G⁷ CA D D⁷ G
\: na něm retazečky, ej, ze samého stríbra. :\

2. To je, Bože, to je potěšení moje,
\: když mně můj koníček, ej preskakuje oje. :\

3. Oje preskakuje na obě dvě strany,
\: to je, Bože, to je, ej můj koníček vraný. :\

---

1. Teče voda teče, ryby po ní skáčú,
\: pověz ně má milá, proč tvé oči pláčú? :\

2. Plačú ony plačú, pro mého synečka,
\: vzali ho na vojnu, dali mu koníčka. :\

JEDNOU BUDEM DÁL

WE SHALL OVERCOME

C F C F C
1. Jednou budem dál, jednou budem dál,
F G Am D7 G G7
jednou budem dál, já vím.

C F C F G Am
R: Ó, jen víru mít, doufat a jít,
C F C G7 C
jednou budem dál, já vím.

2. Cíl je blízko nás,...

3. Jednou přijde mír,...

1. We shall overcome, we shall overcome,
we shall overcome some day.

R: Oh, deep in my heart I do believe,
we shall overcome some day.

2. We shall live in peace,...

3. We'll go hand in hand,...

JEŠTĚ MI CHVILKU ZPÍVEJ

A^7 D G Hm

1. Ještě mi chvilku zpívej, a neříkej, že už to neumíš,
Em Hm E A^7
ať se zas cítím takhle maličkej, a že srdce pro mě bije.
D G Hm
Ještě mi aspoň chvilku zpívej, ať můžu sladce ztrácet vědomí
Em Hm E A^7
a utopit svůj rozum ve vlnkách té hloupoučké melodie.

2. Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny,
někdo nás vyfotí i přes panel a zbudou jen dva stíny na zdi.
Když zpíváš, je mi jak dávno v bezpečí babiččiny peřiny,
a nemám strach, jen o to jediný - že už bude konec prázdnin.

D D^{sus4} D D^{sus4} Hm^7 Hm^6 (A^7)

3. Ještě mi zpívej a já to vážně nikde nepovím,
že ti to, no, trošku ujelo, prostě ses netrefila.
Muzika není pro každého, jen pro ty, co maj' uši hladový,
a mně už v uchu hrozně kručelo a tys mi ho tak hezky nakrmila.

4. Prosím, prosím, ještě zpívej, ať zapomenu všechny rozumy,
já vím, že ti to nikdy nevrátím, i když se tváříš hezky skromně.
Ještě zpívej a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím, když nezpívají pro mě?

JINÉ TO NEBUDE

Em C G H7
1. Zdá se mi, jako bych házel hrách na stěnu,
Em C G H7
ať dělám, co dělám, včerejšek nedoženu.
Am Em
A to, co mi zítřek přinese,
Am Edim H7
skryto je za tmavým závěsem.

Sloka za slokou a refrén k refrénu,
někde z dálky slyším houkat sirénu.
Nebe hvězdama je poseto,
kde se touláš, moje Markéto?

Em Am H7
R1: Jiné to nebude
Em Am H7
děkuju ti osude
Em Am
za všecko, co se stalo,
C
co nám na dně šálku
H7
po vypití kávy zůstalo.

2. Vítr to, co navál, sice odvane,
ale všechny naše slzy, ty jsou někde schované,
no a ten, kdo je tam počítá,
ten ví nejlíp, jak je láska složitá.

Slova jsou jak suché třísky do pecí,
škrtneš sirkou a už nelze utéci.
Všude samý prach a bodláčí,
lidem to fakt jednou nestačí. **R1.**

3. Za obzorem v dálce jedou kombajny,
postavme se kamarádi do lajny.
Jeden rok a nebo už jen den,
na koho to slovo padne, půjde ven.

S počasím a pitomcema nervu se,
to jsou ta moje dlouhá léta v cirkuse.
Ať už horor nebo pohádku,
čtu to všechno pěkně řádek po řádku.

R2: Pozpátku to nepude,
děkuju ti osude,
za všecko, co se stalo,
co nám na dně šálku
po vypití kávy zůstalo.
Em Am H7
Jiný to, nebude, děkuju ti osude. (4×)
Jiný to, finýto.

JOŽIN Z BAŽIN

Em **H7** **Em**
1. Jedu takhle tábořit Škodou sto na Oravu.
H7 **Em**
Spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.
D7 **G** **D7** **G** **H7**
Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Em **H7** **Em** **D7**
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo žin.

G **Gdim** **D7**
R1: Jožin z bažin močálem se plíží,
G
Jožin z bažin k vesnici se blíží.
Gdim **D7**
Jožin z bažin už si zuby brousí,
G
Jožin z bažin kouše, saje rdousí.
C **G** **D7** **G**
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
C **G** **D7** **G** **H7**
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou, cestou na Vizovice.
Přivítal mě předseda, řek mi u slivovice:
„Živého, či mrtvého, Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD.“ **R1.**

3. Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.“
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl. **R2.**

R2: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí.
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin, tady je s ním amen.
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé love, prodám já ho do zoo.

KATCE

D⁹ D^maj/9 D⁹/⁶ D^maj/9
1. Chtěl bych králem být aspoň chvíli krátkou.
D⁹ D^maj/9 D⁹/⁶ D⁹
Dal bych narazit mince s malou Katkou.
Em A⁷ Em A⁷
Žlutý jako lán v odpoledním žáru,
D⁹ D^maj/9 D⁹/⁶ D⁹ Em A⁷
jsem však jenom kmán, co drnká na kytaru.

Být tak pilotem, znám to jenom z knížky,
vychodil bych ven svoji Katku z výšky,
přece volný pád má rádo každé ptáče,
a já ji mám rád, u Svazarmu skáče.

D⁶ D D⁶ D D⁶ D D⁶ D
R: Na vodu zrcátka pouští slunce, než skryje ho mrak,
D⁶ D D⁶ D D⁶ D D⁶ D
kluci se schovali v houští a holky se koupou jen tak,
Em A⁷ D C^dim
takhle si maluju léto, zima když nechce být krátkou,
Em Em/F# Em/G
přemýšlím, zda-li půjde to,
C A⁷ D⁹ D^maj D⁹/⁶ D^maj
být aspoň tři týdny s Katkou. Hm...

2. Rotným být bych chtěl nebo generálem,
to bych nevelel, spokojil se s málem,
Katka dosvědčí, že když se velí „pozor!“,
lásce nesvědčí velmi přísný dozor.

Kdybych tu moc měl a měl v hlavě zmatek,
vyhlásit bych chtěl státní svátek Katek,
aby i ta má nemusela vstávat,
a když volno má, tak pro ho naddělávat? **R.**

3. Nejsem pilotem ani panem králem,
nemám žádnou moc a nejsem generálem.
Písně zkouším psát, obrace, či hladce,
slova splétám rád, slíbil jsem je Katce.

KAYANDRA

A **D** **A**
1. Tam v přístavu na haldě rybářskejch sítí
G **E**
večer co večer vždy staříčkej Ben
A
hledí do dálky k ostrovům, kde maják svítí,
G **A**
poslouchá moře a sní krásnej sen.

R: Tou starou lodí zas plout do Kayandry,
látat plachty a popíjet rum,
potom houpat se v koši a s nákladem ambry
z dálky už vyhlížet svůj rodnej dům.

2. V sousední vsi míval za mlada milou,
oči jak uhel, vlasy jak len,
její táta měl statek a lán lesů s pilou,
pro něj byl jen chudej námořník Ben. **R.**

3. Jednou, když domů se z moře zas vrátil,
v kabátě prstýnek pro milou Ann,
slyšel zvony, jak hlásí, že svý štěstí ztratil,
našel se ženich, co víc měl než Ben. **R.**

4. Stříbrnej prstýnek na slunci svítí,
víckrát ho nikomu nenabíd' Ben,
teď tu sedí a slanej déšť příboje cítí,
poslouchá moře a sní krásnej sen. **R.**

KEĎ SOM IŠIEL ZRÁNA

G Am D G

1. Keď som išiel zrána, muzika ně hrála.
G G7 C A D G
\: Šecky panny tancovaly, šecky panny tancovaly, enom moja stála. :\

2. Hojsa, chlapci, hojsa, co kosírky nosá.
\: A né tací drevěnci, a ne tací drevěnci, co za sukně visá. :\

3. Není taký gazda, co má štyry voly,
\: ale ten je eště lepší, ale ten je eště lepší, co má štyry ženy. :\

4. Jednu na sobotu, druhú na robotu
\: a tu treťú na neděle, a tu treťú na neděle, štvrtú do postele. :\

5. Frajárečky štyry, prečo ste sa bily?
\: To pro tebja, šohajku, to pro tebja, šohajku, že sme ťa lúbily. :\

6. Frajárečky štyry, pro mňa sa nebijte,
\: šak vy mojú ženú, šak vy mojú ženú, žádná nebudete. :\

KDE JSOU

G C
R1: Kde jsou, kdepak jsou
G Em D G D
naše velkolepý plány?
Kde jsou, kdepak jsou –
na hřbitově zakopány.

F C D^4 D
1. Sedíš tu tiše, jako pěna,
F C D^4 D
žijem svůj život, no jak se říká – do ztracena.
G C
Kde jsou, kdepak jsou
G Em D G D
naše velkolepý plány?

R2: Kde jsou, kdepak jsou
naše velkolepý plány?
Kde jsou, kdepak jsou
písně nikdy už nedopsány?

2. Život byl prima a neměl chybu,
teď je mi zima a nemám ani na Malibu.
Kde jsou, kdepak jsou
naše velkolepý plány?

KDO VÍ, CO BUDE PAK

C Am Dm G

1. Kdo ví, co bude pak, až otevře prvně oči,
C Am Dm G
kdo ví, co bude pak, až otevře je víc?
F G C Am
\: Zda najde cestu svou, nebo cizí, dlážděnou
F G F G C
a v davu půjde si, či v čele procesí? :\

2. Kdo ví, co bude pak, zda podrží si ideály,
kdo ví, co bude pak, zda si je udrží?
\: Co bude vlastně zač, zbabělec nebo rváč,
chladný jako sníh, či hořet jako vích? :\

3. Kdo ví, co bude pak, až hlavou vrazí prvně do zdi,
kdo ví, co bude pak, až prvně narazí?
\: Zda se jen otřese a nebo ohne se,
zda nebude se bát si vždycky za svým stát? :\

4. Kdo ví, co bude pak, zda-li ho lež nezdolá,
kdo ví, co bude pak, jestli ho nesrazí?
\: Bude mít zelenou, nebo žít na kolenou
a zda-li bude svět za pětadvacet let? :\

5. Kdo ví, co bude pak, zda-li taky ptát se bude,
kdo ví, co bude pak, jestli se bude ptát?
\: Zda ještě čekat vlak a nebo jít jen tak,
ať slunce nebo mrak, kdo ví, co bude pak? :\

KDYBY TADY BYLA TAKOVÁ PANENKA

1. **D** **A⁷** **D**
\: Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla. :\
G **D** **A⁷** **D**
\: Která by mě chtěla, syna vychovala, přitom pannou byla. :\

2. \: Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti, :\
\: ty by jsi mně musel kolébku dělati, do dřeva netíti. :\

3. \: Kdybych já ti musel kolébku dělati, do dřeva netíti, :\
\: ty bys mně musela košilenku šíti bez jehel a nití. :\

4. \: Kdybych já ti měla košilenku šíti bez jehel a nití, :\
\: ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši. :\

5. \: Kdybych já ti musel žebřík udělati, až k nebeské výši, :\
\: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu. :\

KDYŽ JSEM BYL CHLAPEC MALEJ

D

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
G **D**
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
A^7 **D** **D^7** **G** **D** **A^7** **D** **(D^7)**
a tu svoji nejmilejší hrál.

2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět.
Kdybych si ale v světě moh' ještě něco přát,
tak slyšet zase svýho tátu hrát.

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem.
A když mně bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
to když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

4. To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

KDYŽ MĚ BRALI ZA VOJÁKA

Am C G C

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dm Am E F G C G
vypadal jsem jako blbec, jak ti všichni dokola, la, la, la,
Am E^7 Am
jak ti všichni dokola.

2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učiti,
jak mám správný voják býti a svou zemi chrániti, ti, ti, ti
a svou zemi chrániti.

3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,
krásně jsem si zabulil.

4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.

5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
mladá holka lásku potřebuje, a tak si k lásce pomohla, la, la, la,
tak si k lásce pomohla.

6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala, la, la, la,
tak se sbalit nechala.

7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
nashledanou pane Fráňo Šrámku, písnička už skončila, la, la, la,
Jakpak se vám líbila, la, la, la?
No nic moc extra nebyla.

KOBEREČEK

Em **Am**
R1: Dneska jdu na kobereček k šéfovi,
D **G** **H^7**
co zas po mně chce ten skrček, to vám nepovím.
Em **Am**
Ale prý u toho má být celé vedení,
D **H^7** **Em**
a to rozhodně není dobré znamení.

Am **D**
1. Snad už přišli na to, že do práce chodím hlavně spát,
G **G/$_{\mathbf{F^\#}}$** **Em**
že mám tendenci hodiny své zaokrouhlovat (nahoru),
Am **D**
že mé pracovní nasazení klesá den co den
H^7
a že občas přijdu přímo z tahu ještě notně pod vlivem.
No, eště aby ne - dyť jinak se tu nedá přežít! **R1.**

2. Snad jim vadí, že mý cívíčko jsou čtyři stránky lží,
že vždy těsně před teambuildingem se mi přitíží (náhoda),
jo je fakt, že na youtubu trávím celej den,
ale za ty erotické stránky vážně nemoh' sem,
to byl všechno spam,
já jen omylem
na něj klikal týden v kuse... **R1.**

Am **Em** **Am** **Em**
B: Odbila hodina h, já ťukám na dveře
Am **Em** **D** **H^7**
a když po klice sahám, můj šéf mi otevře.

A za ním vidím členy nejvyšší garnitury,
cítím se, jak by se mi zhmotnily mý noční můry. **R1.** *(pískání)*

R2: Já dneska šel na kobereček k šéfovi,
ten velký muž mě povýšil, je vážně férový.
A to co sem tu před tím říkal beru zpět
a opovažte se to někde vyprávět!

KOČKA NA OKNĚ

C **C$^{\#dim}$** **G** **E^{7}** **Am** **D^{7}** **G** **D^{7}**
Lalalalá lala, lalalalá lala, lala, la, lalalá la.

G
Na okně seděla kočka, byl horký letní den,
D^{7}
na okně seděla kočka a koukala se ven,
byl horký letní den a kdekdo chodil bos,
G **G$^{\#dim}$** **D^{7}**
na okně seděla kočka venku zpí val kos.
G **Hm** **E**
Byl horký letní den a celý svět se smál
Am **D^{7}**
a mně veselý sen se pod jabloní zdál
G **E^{7}**
a celý svět se smál, vidím to jako dnes,
Am **E** **Am** **D^{7}** **G**
na okně seděla kočka a venku štěkal pes.

KOMETA

Am

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela.
Dm **G^7**
Zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E^7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem.
My už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
Am **Dm**

R1: O vodě, o trávě, o lese,
G^7 **C**
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Am **Dm**
o lásce, o zradě, o světě
E **E^7** **Am**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka, člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje. **R.** Na na na...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf,
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mě vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příští přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R2: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě...

KOVBOJŮV NÁŘEK

C Em C G

1. Když v Laredu tenkrát jsem v ulicích brouzdal,
C Dm C G
když v Laredu tenkrát jsem poprvé byl,
C Em C G
já kovboje zahlíd', byl přikrytej plátnem,
Am Dm G C
tím běloučkým plátnem, co studí jak jíl.

2. Ať píšťaly kvílí a bubny v tu chvíli
ať zadrnčí v pohřebním průvodě mým.
Tam v údolí u nás mě přikrejte hlínou,
jsem mladičkej kovboj a chybil jsem, vím.

3. Šest hazardních hráčů ať vezme mou rakev,
šest kovbojů zazpívá nad hrobem mým.
A vemte mě na hřbitov, zahažte hlínou,
jsem kovboj a hodně jsem chybil, já vím.

4. Šest veselých kovbojů ponese rakev,
šest nejhezčích dívek mě doprovodí.
A kytici růží mi na rakev dejte,
ať hroudy tak prudce mě neuhodí.

KRAJINA POSEDLÁ TMOU

G C G C G C G C
1. Krajina posedlá tmou, vzpomínky do sedla zvou,
G D D^7
nutí mě vrátit se tam, kde budu navěky sám.
D^{7+} G H^7 Em
Kde místo úsměvů tvých, čeká jen řada snů zlých
C $C^{\#dim}$ G C G D^7 G C G
a místo lásky nás dvou, krajina posedlá tmou.

2. Když západ v očích ti plál, s tebou jsem naposled stál,
i když jsi čekala víc, přijel jsem tenkrát ti říct,
že mám tě, na každej pád, jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál a západ v očích ti plál.

3. Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem měl touhu se smát,
když cestou řekli mi, Joe, ta nikdy nebude tvou.
Že láska mizí jak dým, to dneska proklatě vím,
jedno však musím se ptát, proč jsem se vracel tak rád.

LADY CARNEVAL

melodie začíná na $F^{\#}$

D **A^7** **D**
1. Páni a paní, vím, jak se ruší žal,
D **E^7** **A** **D**
já tíhnu duší jen k lady Carneval.
D **A^7** **D**
Já kdysi pannám, já ba i vdovám lhal,
D **E^7** **A^7** **D**
teď v srdci chovám jen lady Carneval.

Em^7 **A^7** **D** **Hm**
R: A s ní vchází do mě hřích nepoznán,
Em^7 **A^7** **D**
tančí v bílých kamaších, je můj pán,
Gm^7 **C^7** **F** **B**
život já bych za něj dal, ó má lady Carneval,
Gm **A**
mám tě rád, mám tě rád!

2. Páni a paní, dříve já jenom spal,
teď sháním věno, vám, lady Carneval.
Já kdysi kartám vášnivě podlíhal,
teď už se modlím jen k lady Carneval. **R.**

3. Lalala lala la lala lala lá,
šalala lala la lala lala lí.
Lalala lala la lala lala lá,
šalala lala la lala lala lí. **R.**

4. = **1.**

LACHTANI

C F C Am G C
R: \: Lach, lach, lach, lach. :\

C F C Am G C
1. Jedna lachtaní rodina rozhodla se, že si vyjde do kina.
F C
jeli lodí, metrem, vlakem, a pak tramvají
Am G C
a teď u kina Vesmír lachtají.
G C G
Lachtaní úspory dali dohromady,
G C G
koupili si lístky do první řady.
C F C
Táta lachtan řekl: „nebudem třít bídu,“
Am G C
a pro každého koupil pytlík arašídů. **R.**

2. Na jižním pólu je nehezky,
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo, když
zazněl gong a v sále se setmělo.
Co to ale vidí jejich lachtaní zraky,
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů. **R.**

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla,
nevídaná zlost ho popadla:
„Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med.
Doma zima, tady zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?“
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašídy po kině. **R.**

4. Tahle lachtaní rodina od té doby nechodí už do kina. Lach lach.

LÁSKA JE TU S NÁMI

capo 3

Em C Am D

1. Kadekto súťaží o rýchlejší úder,
G Em Am D
zbity a bez lásky ťažko niekto zmúdrel.
Em C Am D
Povolte myšlienky zovreté do pästí.

C D G Em

R: Láska je tu s vami, buďte s ňou,
C D G G^7
láska je tu s nami, buďme s ňou,
C D G Em
láska je tu s vami, buďte s ňou,
Am D
chce sa nás dotknúť!

2. Kadekto hovorí, je to zlé a vie čím,
láska však vraví, že niet sa z čoho liečiť.
Povolte myšlienky zovreté pästí.

3. Veď láska nenosí nikdy žiaden nápis,
rozdá sa pre všetkých s tým sa darmo trápiš.
Povolte myšlienky zovreté do pästí.

LAYLA

I: \: /$_{\mathbf{A\ C}}$ **Dm**/$_{\mathbf{D\ D\ C}}$ **B**/$_{\mathbf{B\ B\ B}}$ **C**/$_{\mathbf{C\ C\ C}}$ **Dm**/$_{\mathbf{D}}$:\ **C**/$_{\mathbf{A\ C}}$

C$^{\#}$m^{7} **G$^{\#7}$**
1. What will you do, when you get lonely
C$^{\#}$m^{7} **C** **D** **E** **E^{7}**
with nobody waiting by your side?
F$^{\#}$m **H** **E** **A**
You've been running and hiding much to long,
F$^{\#}$m **H** **E**
you know it's just your foolish pride.

A **Dm** **B** **C** **Dm**
R: Layla, you got me on my knees.
Dm **B** **C** **Dm**
Layla, I'm begging, darling please.
Dm **B** **C** **Dm** **Dm** **B** **C**
Layla, darling, won't you ease my worried mind?

2. Let's make the best of the situation
before I fin'lly go insane.
Please, don't say, we'll never find a way
and tell me all my loves in vain. **R.** ×4

LÉTA DOZRÁVÁNÍ

1. **D⁷** **G**
Život je pro mne obnošená vesta, vše, co se dalo, dávno už jsem prožil,
D⁷ **D⁷** **G** **C** **E⁷**
teď už mi zbývá jenom jedna cesta: vstříknu si trochu jedu do žil.
Am **Cm**
Pár kapek utrejchu jsem požil a zítra zas si pro změnu,
G **A⁷** **D⁷**
v případě, že bych ještě ožil, kulí hlavu proženu.
G^dim **D⁷** **G**
To jsem si říkal, když mi bylo dvacet, když nevěděl jsem kudy dál,
D⁷ **G** **G^dim** **C** **D⁷** **G**
až dobrý přítel vrazil mi pár facek, a pak se to mu se mnou smál.

2. Dva roky na to – to jsem se zas věšel pro tu, co měla oči jako mandle,
co měla pro mě, když jsem se s ní sešel, polibky s chutí cukrkandle.
Pro ni jsem došel k rozhodnutí, že život pes je, buď jak buď,
a nikdo, že mě nedonutí, abych ho žil, když nemám chuť.
Tu opět přítel objevil se náhle, nadávky jeho vyřklé z plných plic
to byly kapky do mé duše zprahlé, a z té mé smrti nebylo zas nic.

3. Až jednou: lehl jsem si na koleje, neb jsem měl v duši zas nějaký zmatek,
ležel jsem dlouho, vlak však stále nejel a pražce tlačily mě do lopatek.
Dobytčí vlak do městských jatek měl ukončit mé trápení,
byl všední den a přece svátek, dobytčí vlak měl zpoždění.
Čekal jsem zdali přítel se mi zjeví, aby mě vyrval smrti ze klína,
nejde a nejde, asi o tom neví, tak jsem se zved a šel jsem do kina.

4. „Život je pro mne obnošená vesta, na jeho nudu právem stěžuju si,“
to říká sotva jeden člověk ze sta a ostatní se divit musí.
A proto kdo si neví rady,ten ať se smíří s osudem,
my dokaváde budem tady, nikdy říkat nebudem:
„Život je pro mě obnošená vesta, šedá a nudná, jak to račte znát.“
to říká sotva jeden člověk ze sta a ostatní se musí smát.

LET IT BE

C **G** **Am** **F^{maj}** **F^{6}**

1. When I find myself in times of trouble, mother Mary comes to me,
C **G** **F** **C/E** **Dm** **C**
speaking words of wisdom, let it be.
And in my hour of darkness, she is standing right in front of me,
speaking words of wisdom, let it be.

Am **C/G** **F** **C**

R1: Let it be, let it be, let it be, let it be,
C **G** **F** **C/E** **Dm** **C**
whisper words of wisdom, let it be.

2. And when the broken hearted people living in the world agree,
there will be an answer, let it be.
For though they may be parted, there is still a chance, that they will see
there will be an answer, let it be.

R2: Let it be, let it be, let it be, let it be,
there will be an answer, let it be.
R1.

B: F C/E Dm C B F/A G F C ×2
C G Am F C G F C ×2
R1.

3. And when the night is cloudy, there is still a light, that shines on me,
shine on till tomorrow, let it be.
I wake up to the sound of music, mother Mary comes to me
speaking words of wisdom, let it be. **R2.** ×2 **R1.**

C: C C/E Dm C B F/A G F C

LITTLE BIG HORN

Am
1. Tam kde leží Little Big Horn je indiánská zem,
Dm
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Am **Dm**
modrý kabáty jezdců stíny dlouhých karabin
Am **A**
a z indiánských signálů po nebi letí dým.

A **E**
R: Říkal to Jim Bridger, já měl jsem v noci sen,
A
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem.
A^7 **D**
Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E **A** **Am**
proč Custer neposlouchá ta slova varovná.

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí „Zpátky povel dej!“
Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej. **R.**

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín.
Padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrých kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná. **R.**

4. Pak všechno ztichlo a jen tam-tam duní nad krajem,
v oblacích prachu mizí Siouxů vítěznej kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál. **R.**

LOJZA A LÍZA

„Lojzo? Hej, Lojzo!“„Ano, Lízinko.“
„Dojdeš pro vodu?“„Už běžím.“
„No proto!“

E A

1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
E A H^7 E
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.

2. Tak ji ucpi...
... ucpi ji.

3. A čím ji mám ucpat...
... řekni čím.

4. Kouskem slámy...
... slámy.

5. Jenže sláma je dlouhá...
... dlouhá.

6. Tak ji utni...
... utni ji.

7. A čím ji mám utnout...
... řekni čím.

8. Sekerou...
... sekerou.

9. Jenže sekera je moc tupá...
... tupá.

10. Tak ji nabrus...
... nabrus ji.

11. A čím ji mám sbrousit...
... řekni čím.

12. Vem si brousek...
... brousek.

13. Jenže brousek je suchý...
... suchý.

14. Tak jej namoč...
... smoč ho.

15. A čím ho mám smáčet...
... řekni čím.

16. Zkus vodu...
... vem si vodu.

17. A v čem ji mám přinést...
... řekni v čem.

18. Vem si vědro...
... vědro.

19. Vědro má ve dně díru...
... jak hrom.

MAJÁK

\: **C F C⁷ F** :\

C F C⁷ F C F C⁷ F

1. Když jsi řekla, že už mě máš dost, život šel dál.
C F C⁷ F
Na maléry, na ty já mám nos,
C F G C G⁷
já to tušil, když jsem si tě bral.
C F C⁷
Pak jsem ale viděl svýho kluka,
F F⁷
jak se cuká strážníkovi v rukách,
C F C⁷ G⁷ C F C⁷ F
tak jsem si řek', je to bída, sbalil se a šel hlídat maják.

2. Ten, kdo by si myslel, že tu najdu klid, ten by se splet'.
Jako medvěd opuštěnej žít,
to jsem nechtěl, na to vemte jed!
Já chtěl jenom mít zas klidný spaní,
zapomenout na kluka a na ni,
teď přemejšlím, jak vzít roha, nade mnou jak čapí noha maják.

C Am G C
R: Ó maják, ó maják, maják, ó maják.

3. Tak si tady v klidu lampy leštím, času mám dost.
Už jsem zapomněl, jak voní štěstí,
a tak občas popadne mě zlost:
já tu jinem lodím světlo dávám,
a má vlastní bárka ztroskotává,
stejně jednou skončím v moři, ať dál si tady hoří maják. **R.**

4. = **1. R.**

MALÉ ČESKÉ BLUES

ANEB DOPRDELEPRACE

1. **Dm** **Gm**
Koupil jsem kozu, nemam kozu, včera mi chcipla na virozu,
B **A** **Dm**
kdybych koupil kozla, taky by mi chcip, takovy jsem cyp.
A
Do prdele prace!

2. Třešeň v rohu zahrady roky mi nesla, letos uroda na polovinu klesla,
že pry špačci, ja ti dam špačci, snědi spoluobčane.
Do prdele prace!

3. Dřu jak mezek ve zbrojovce, ve volnem čase na zahradě chovam ovce,
Neuwirth chova ryby v akvariu, ma na kontě mega a ja nic.
Do prdele prace!

4. Moje stara, škoda slov, takovy maly Suvorov,
jak mi liskne, tak to třiskne, jak když o traverzu buchne těžky kov.
Do prdele prace!

5. Starší dcera robi v Londonderry, mladši čeká děcko, ale nevi s kerym,
synek sedi, bo byl hlupy, nechal se chytit.
Do prdele prace!

6. Topolanek, jasne jak facka, jezdi si v plavkach do Toskanska.
Ja tak možu na horni splav do Lidečka, tečka.
Do prdele prace!

7. Na posraneho, aj zachod pada, tady je těžka jaka smysluplna rada,
nejlepši bude odložit bendžo a zajit na jedno.
Do restaurace, tak ja du.

rec: Vratim se tak v deset.

MALÉ KOTĚ

D Hm Em A^7
Malé kotě mňau mňau,
D Hm Em A^7
spalo v botě mňau, mňau,
D Hm Em A^7
nehas co tě mňau mňau,
D G D G D
nepá, nepálí.

My jsme kotě mňau, mňau,
spáti v botě mňau, mňau,
po robotě mňau, mňau,
necha, nechali.

A^7 D
To, co kotě poví, ti jedním pohledem,
A^7 D A^7
to my ani slovy povědět nesvedem.

Věz, že kotě mňau, mňau,
co spí v botě mňau, mňau,
to tě potě mňau, mňau,
potě, potěší.

D G D A^7
Hoši a děvčata pěstujte koťata,
D G D A^7 D
Země je kulatá a místa je tu dost.

Kotě je solidní, nervy nám uklidní,
nebudem nevlídní a hned nás přejde zlost.

MARIE

capo 5 (originál v F dur)
C E F G

1. Je den, tak pojď, Marie, ven, budeme žít házet šutry do oken.
Je dva necháme doma trucovat, když nechtějí, nemusí, nebudem se vnucovat.
Jémine. Všechno zlý jednou pomine, tak Marie, co ti je? **C E F G**

2. Všemocné jsou loutkařovy prsty. Ať jsou tenký nebo tlustý, občas přetrhají nit.
A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý, pořád s tváří optimisty listy v žití obracet.

3. Je to jed, mazat si kolem huby med a neslyšet, jak se ti bortí svět.
Marie, kdo přežívá, nežije, tak ádié!

4. Marie! Už zase máš tulení sklony, jako loni, slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije, a to mě zabije, a to mě zabije. Jistojistě!

R: Já mám Marii rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím plicím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat.
Já mám Marii rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím plicím život vdechovat.
C E F G

5. Copak nemůže být mezi ženou a mužem přátelství, kde není nikdo nic dlužen.
Prostě jen prosté spříznění duší, aniž by kdokoli cokoli tušil.

6. Na na na na na na...

MARNIVÁ SESTŘENICE

A **E**

1. Měla vlasy samou loknu jé, jeje,
E^7 A
ráno přistoupila k oknu jé, jeje,
A^7 **D** **F^7**
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela
A **F$^\#$** **H^{7}E^7 A**
a na nic víc nemyslela, jé, jé, jé.

2. Nutno ještě podotknouti, jé, jeje,
že si vlasy kulmou kroutí, jé, jeje.
Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé, jé, jé.

3. Jednou vlasy sežehla si, jé, jeje,
tím pádem je konec krásy, jé, jeje.
Když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé, jé, jé.

4. O vlasy už nestará se, jé, jeje,
a diví se světa krásě, jé, jeje.
Vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé, jé, jé.

MÁŠ CHUŤ MAJORÁNKY

capo 1

1. **F** **Gm^7**
Oči dokořán a v těch očích tání,
C **F**
vešlas' do mých bran a já tě pozval dál.
F **Gm^7**
Jenže od těch chvil nikde nemám stání,
B **F**
jiným než jsem byl jsem se stal.
F **Gm^7**
Vyznat bych se měl, jsem však bez vyznání,
B
vyznat bych se měl, však můj rozum, žel,
C **C^7**
s rojem včel, odletěl, vím jen:

F **Dm** **Gm**
R: Máš chuť majoránky, lásko má,
Gm **B** **B** **F** **C**
její vůni máš.
F **Dm** **Gm**
Vcházíš bez pozvánky, lásko má,
B **F** **C**
vůbec neklepáš.

2. A tak aniž vím, zda se lepším stávám,
běžím za něčím, bůhví čemu vstříc.
něčeho mám víc, něco oplakávám,
nevím, jak to říct.
Ani sebe sám často nepoznávám,
tisíc chutí mám, letět ke hvězdám,
běžet sám, nevím kam, vím jen: **R.** ×2

MEDICINMAN

C **F** **C**
1. Medicinman přijel právě k vám, medicinman, jen vyložím svůj krám,
F **E^7** **Am**
medicinman z klobouku střásám prach. Mám pro každého balzám a léky v lahvičkách,
D **G**
tak dej tu ruku s kvéru, ze mě nemusíš mít strach.

2. Medicinman přijel právě z hor, medicinman, tulák a prospektor,
medicinman a mé distinct show. Mám jen starý banjo se starou písničkou,
tak sundej tamten plakát, že se hledá nějakej Joe.

F
R1: Medicinman, co já s tou obstarožní mulou
C **G**
viděl kaňonů a měst a přepychovejch salonů
G^7 **C** **C^7**
a divnejch strážců zákonů a dlouhejch, nekonečnejch cest.
F **C**
Jó, žít se dá i s paní smůlou, v tom je ten zakopanej pes.
G **G^7**
Bejt věčně věků bez šance a koukat na ty prohnance,
C **F** **C**
jak tahaj z rukávů pět es.

3. Medicinman přijel právě sem, medicinman se svým nákladem,
medicinman, jenom pojďte blíž, když můj lék ti nepomůže, tak s ním boty zalepíš
a dej tu pušku stranou, než si vážně ublížíš.

R2: Medicinman, to já s tou rozvrzanou károu
i mizení jsem předváděl z hlídanýho lapáku,
já, prodavač dryáků, v sudu jsem Niagaru sjel.
Já a obchodníci s deštěm nikomu nezkřivíme vlas.
Děláme co umíme, pekelně se snažíme
a příště přijedeme zas.

MĚLA NA OČÍCH BRÝLE

A Hm A
R1: Já ji znám, měla na očích brýle, ctím
Hm
půvab té chvíle, stála tam,
D A
v očích vzdálené cíle, tak ji z léta znám.

E
1. Jel jsem právě sám, v autě místo mám,
D
tam se jedna dívka vejde,
E D E A
zastavil jsem s chutí, já mám letní dívky rád.
E D
Říkala jeď dál a přidej plyn, já na to, že víc to nejde,
E D E A
moje auto jezdí s větrem v zádech šedesát. **R1.**

R2: Já ji znám, jako jedinou z mála, vím,
na rohu stála, já byl sám,
ona se smála, tak ji z léta znám.

2. Dneska, den, co den, jezdím z města ven,
na rohu je místo prázdné,
do sobotních novin dávám pro ni inzerát.
Pak jezdím sem a tam a přidám plyn
a sám se divím, kde jen to vázne,
proč neví, že má ji od loňského léta rád? **R1. R2.**

C$^{\#}$m H
R3: Stála tam, měla na očích brýle, ctím
C$^{\#}$m
půvab té chvíle, já ji znám,
E H
v očích vzdálené cíle, tak ji z léta znám.
R4: Já, já, já ji znám, v očích vzdálené cíle, vím,
stačila chvíle, vzpomínám,
měla na očích brýle, tak ji z léta znám.

MEZI HORAMI

Gm

1. \: Mezi horami, lipka zelená. :\

B **F** **Gm** **DmGm**

\: Zabili Janka, Janíčka, Janka, miesto jele ňa. :\

2. \: Keď ho zabili, zamordovali. :\

\: Na jeho hrobě, na jeho hrobě kříž postavili. :\

3. \: Ej křížu, křížu, ukřižovaný. :\

\: Zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný. :\

4. \: Tu šla Anička, plakat Janíčka. :\

\: hned na hrob padla a viac nevstala dobrá Anička. :\

MILENCI V TEXASKÁCH

D Hm G HmA^7

1. Chodili spolu z velké lásky a sedmnáct jim bylo let.
D Hm G Hm
A do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět.
G Em F$^\#$m G A^7
Ten svět v nich ale viděl pásky, a jak by mohl nevidět?
D Hm G Hm
Vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.

2. A v jedné zvláště slabé chvíli, za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženili, bez požehnání úřadů.
Ať vám to je, či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.

3. Ať vám to je, či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
A bylo by moc pošetilé, pro život hledat jízdní řád.
Tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu sešli na trati.
Kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,
kéž na trati se neztratí.

MOJÍ PRVNÍ MÚZE

capo 2 (originál capo 4)

C F^{6} Em F C Dm G

1. Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék.
C F^{6} Em F C G C
Sliboval jsem, že se změním, a ten skutek neutek'.
C F^{maj} C Am Dm G C F^{maj}
Změnil jsem se od základů, jaks' to chtěla, johoho,
C F^{maj} EmA^{sus4}A^{7} Dm G C
jenže to má jednu vadu, že už není pro koho.

2. Smutno je mi, smutno je mi a nikdo nic netuší,
nikdo si na týhle zemi pro mě slzy nesuší.
Je to pěkné nadělení, proměnit se docela,
nejhorší je pomyšlení, že už bys mě nechtěla.

3. Smutno je mi, moje milá, když tak píšu po nocích
a ta láska, ta mi zbyla, nemůžu si pomoci.
Co lidí se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí,
možná někdo se mnou zpívá a ty dávno neslyšíš.

C: Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék.

MONTGOMERY

D G Em A^7 D A^7
1. Déšť ti holka smáčel vlasy, z tvých očí zbyl prázdný kruh.
D G Em A^7 D A^7
Kde je zbytek tvojí krásy, to ví dneska jenom Bůh.

R: Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony, déšť ti smývá ze rtů růž.

2. Tam na kopci v prachu cesty leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty, ale ruka leží dál. **R.**

3. Tvář má zšedivělou strachem, zbylo v ní pár těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem, déšť mu slepil vlas jak jíl. **R.**

4. Déšť ti šeptá jeho jméno, šeptá ho i listoví.
Lásku měl rád víc než život, to ti nikdy nepoví. **R.**

MORITURI TE SALUTANT

Am G Dm Am C F G^7 C

1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Dm G C E Am G Em Am
a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná a pírka touhy z křídel Pegasů.
F G^7 C E Am G Em Am
A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná a pírka touhy z křídel Pegasů.

2. Cesta je bič, je zlá, jak pouliční dáma, má v ruce štítky v pase staniol.
\: A z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma dvě křehké snítky rudých gladiol. :\

G Am
B: Seržante písek je bílý, jak paže Daniely. Počkejte chvíli, mé oči uviděly
G^7 Am G^7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění. Seržante mávnou a budem zasvěceni.
C E
Morituri te salutant! Morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek víří křídlo holubí.
\: A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá a zvedá chmýří, které zahubí. :\

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka.
\: Rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína a děsně velká bílá oblaka. :\

B:

MOSTY

C

1. Postavím si bezvadný most,
F
pevné pilíře a bude jich dost,
Dm **C**
aby udržely aspoň tolik, co láska má váží.

2. Pak přejdu tam, kde mě nečekáš,
malý je most, ale rozhodně náš
a vyhrává ten, kdo se vzdálenost překlenout snaží.

Dm **Em** **F** **C**
R1: Jsem v rámci tvých mostů proti lásce imunní.
Am **Dm** **D** **F**
Znám pár druhů deště a neznám výsluní.

3. Mosty znám už dlouhý čas,
jsou dlouhé i krátké i tenké jak vlas,
ale pomáhají, když jeden z nás chvíli se vzdálí.

4. Já stavím mosty, v tom je ten vtip,
a bezpochyby jsem na tom líp,
než ten, kdo pár mostů v afektu za sebou spálí. **R1.**

5. = **3.**

R2: Jsi v rámci mých mostů proti lásce imunní.
Znáš pár druhů deště, teď poznáš výsluní.

6. Tak se ptám, když ty mosty znáš,
řekni, který je cizí a který je náš?
Přes ten možná bych šla, kdybys byl ztracený v dáli.

7. = **3.**

8. = **4.**

MOTÝL

G

Ona: Někdy si myslívám, že láska je mi vzdálená,

Am

nejím a nezpívám a třesou se mi kolena,

D7 **G** **E**

ten pocit však se jako dým rozplyne, když tě zřím

Am **D7** **G**

a do duše mi padne klid.

On: Zdá se mi, že jsem motýl, který si vzal do hlavy,
že lítat z kytky na kytku ho vlastně nebaví,
a proto rozhodl se hned pro nejkrásnější květ
a jenom pro něj hodlá žít.

D7 **G#dim** **D7**

On: Snad řek jsem víc, než chtěl jsem říct,

G#dim **D7Am** **D7**

Ona: to už se stává,

G **F#7** **H7** **D7**

On: Bude to tím, že dobře vím, že jsi ta pravá.

G

On: Že se mi hlava točí,

Ona: za to může šeřík snad,

Am

On: a tužkou na obočí chtěl bych zkusit verše psát,

D7 **G** **E** **Am** **D7** **G**

Ona: to všechno bude jenom tím, že dávno dobře vím, že láska nedá lidem spát,

E **A7** **D7** **G**

Oba: že láska nedá, nedá lidem spát.

NA ČO PÔJDEM DOMOV

Am E Am B^{dim} F G^{7} C B^{dim}

1. Na čo pôjdem domov, keď nemám nikoho?
F G^{7} C B^{dim} Dm E Am (B^{dim})
\: Otec sa mi žení, mama, ta je v čiernej zemi, na čo pôjdem domov? :\

2. Něchala ma žena, s tromi malými děťmi doma.
\: Něchala ma žena s tromi malými děťmi doma, něchala ma žena. :\

3. Napila sa milá zo studně kamenej.
\: Napila sa milá, napila sa moja milá vody zo studně kamenej. :\

4. Na čo pôjdem domov, keď nemám nikoho?
\: Děti, ty ma něchcú, majú svoji vlastnú cestu, na čo pôjdem domov? :\

5. Najdem si já inú, děti dám do domu.
\: Budem zase mladý, vyspevovať do nálady, na čo pôjdem domov? :\

6. Pôjdem do Tekova, tam je mladá vdova.
\: Pôjdem do Tekova, tam je pekná mladá vdova, na čo pôjdem domov? :\

NADĚJE A TOUHY

capo 3

G **C**

1. Přišel jsi odněkud z hor, ještě déšť na kabátku,
Cm **D** **G** **G/F#** **Em** **Em/D**
dvě modrý slunce v očích uprostřed vánočních svátků,
Am **C5+** **H7** **Em** **C** **Am**
a řek' jsi: tady budu spát
Cm **D** **G** **D**
a řek' jsi: tady budu spát.

G

R: Naděje, co pláčou na papíru, touhy lidí, co ztratili svoji víru,
Am **Cm** **D**
život malovanej v dotazníku, srdce tvarovaný do perníku.
G
Naděje, co pláčou na papíru, touhy lidí, co ztratili svoji víru,
Am **Cm** **D**
lásku milenců až do svítání, na věži, kde lidem po klekání
G **C** **D**
se zastavil čas.

2. Ten čas ti otupil hrot všech myšlenek, které šly s tebou,
co se dnes v koutku krčí a prsty je i v létě zebou.
Snad jen lokty jim narostly víc,
když k ránu slunce vyšlo do ulic.
Hm7 **Bm7**
B: Pak víčka sevřená a jen se nedívat,
Am7 **D**
vzal si kytaru a zkusil vyzpívat: **R.**

3. Přišel jsi odněkud z hor, říkal jsi, že místa znáš,
kde písničky umírají, když vítr jim potrhal plášť.
A v hlavě z nich nezbylo nic,
když k ránu slunce vyšlo do ulic. **B: R.**

NÁM SE STALO NĚCO PŘEKRÁSNÉHO

Z POHÁDKY LOTRANDO A ZUBEJDA

C **Am**
1. Nám se stalo něco překrásného, nám se stalo něco divného,
G **Em** **Am F** **C**
našla dívka kluka nešťastného zamilovala se do něho.

2. Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného,
našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.

C **Am**
R: Já jsem ten nešťastník, já jsem ta slečna.
G **F** **G** **C**
Je z toho najednou láska neskutečná.

3. Na světě mě pranic netěšilo, teď mi přijde, že je bezvadný.
Mně se taky zdá, že je tu milo, přibrala jsem kilo za dva dny.

4. Ptali se jí, proč si vyvolila právě toho muže za muže?
Řekla, že to způsobila síla, která všechny síly přemůže.

5. = **2.** **R.** 2×

NÁMĚŠŤ

D Hm Em A^7

1. \: Krásný je vzduch, krásnější je moře. :\
D H^7 Em A^7 D A^7 D
\: Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější? Usměvavé tváře. :\

2. \: Pevný je stůl, pevnější je hora. :\
\: Co je nejpevnější, co je nejpevnější? Ta člověčí víra. :\

3. \: Pustá je poušť i nebeské dálky. :\
\: Co je nejpustější, co je nejpustější? Žít život bez lásky. :\

4. \: Mocná je zbraň, mocnější je právo. :\
\: Co je nejmocnější, co je nejmocnější? Pravdomluvné slovo. :\

5. \: Velká je zem, šplouchá na ní voda. :\
\: Co je však největší, co je však největší? Ta lidská svoboda. :\

NĚCO O LÁSCE

F C F C

a. Za ledovou horou a černými lesy je stříbrná řeka a za ní kdesi

F C Dm G7

stojí domek bez adresy a bez dechu.
Bydlí v něm nechci říkat víla, ale co na tom, i kdyby byla,

C

před lidmi se trošku skryla a víme o ní hlavně z doslechu.

Dm G7 C Am

b. Že lidi rozumné blbnout nutí a není na ni nejmenší spolehnutí,

Dm G7 C Em Am

co ji zrovna napadne, to udělá.
Z puberťáků chlapy a z chlapů puberťáky, o ženských nemluvím, tam to platí taky a urážlivá je a hořko-sladko-kyselá.

Dm G7 C Am Dm G7 C

c. Genetičtí inženýři lámou její kód, po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají.

Am Dm G7 C Am Dm G7 C

Strkají hlavy pod vodovod, a pak i oni nakonec podléhají.

b. A holubicím dál rostou křídla dravců, družstevním rolníkům touha mořeplavců,
a lásce, té potvoře, sebevědomí,
že jednou bude vládnout světem, tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně, jako my.

b. Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní, platí i s úroky a nepočítá s daní,
u ženských je to přímo námět na horor:
papuče letí pod pohovku, nákupní tašky padaj' na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

a. Až vám ta potvora zastoupí cestu, sedněte na zadek a seďte jak z trestu.
Jen ať si táhne, jak to dělaj vandráci.
Láska se totiž, i když je prevít, nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.

a. A nesmí vám to nikdy přijít líto. Kupte si auto a cucejte chito,
odreagujte se psychicky.
Protože jestli byste na ni měli myslet, to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.

b. Převrhněte stůl, opusťte dům, fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče.
Na světě není větší víra, pro žádnou z nich se tolik neumírá,
ani v žádné jiné zemi na světě.

NECHTE ZVONY ZNÍT

C G C
1. Bez tebe mám jenom chvíli dlouhou,
G C
naplněnou spoustou divnejch snů,
F C G Am G
v nich starý kostel modlí se mou touhou
C F B G
a já prosím: nechte zvony znít!

2. Chtěla bych znát píseň hrozně dlouhou,
vyzpívat v ní samotu svých snů,
tys naučil mě polovinu pouhou
a já prosím: nechte zvony znít!

Em Am
R: Jen zvony ví, co jsi mi vzal,
D G
jen zvony ví, co bude dál.

3. Přijde jednou skladatel a básník,
kterej umí sto divnejch snů žít,
má píseň bude růst jak křehkej krápník
\: a já prosím: nechte zvony znít! :\ **R.**

4. = **3**
A já prosím: nechte zvony znít!

NĚKDO PIJE LÍH

D G D
1. Já o hodně už přišel a klidně žiju dál,
D E A
ani kamarády nemám, kdopak by o mě stál?
D G E
Teď ztratím asi ženu, má mě tak akorát,
D A D
ale víry se za žádnou cenu nechci nikdy vzdát.

D A E A
R: Někdo pije líh, někdo se rouhá, někdo zákon obchází.
D G E
Já hřeším večer, hřeším ráno, ale jedno vím:
D
ten, kdo nevěří, ten, kdo nevěří,
G
ten, kdo nevěří, ten, kdo nevěří,
D
ten, kdo nevěří, co je psáno,
G A D
je na tom hůř než já.

B: D D^7 G $F^{\#}F$ E D A D

2. Kdo na kázání chodí, ten Bibli dobře zná,
a to, co se mu hodí, to pořád v hlavě má.
A mně se lidi smějou, že prej číst neumím,
ale to, co stojí v týhle knize, to já dobře vím. **R.**

NEMUSÍ BEJT

capo 4

C F^{maj} C E

1. Ráno mě probudil křovinořez,
Am D F^{maj} C
to soused přivez ho buldozerem.
A co víc, do chodby poblil se pes
a ráno mi nezlepší, že to žere.

Am F C G
A MHD zas plná je čumilů,
Am F D G
jak kdyby písně o mně chtěli psát.
C F^{maj} C E
A další spoj nestihnu jen o chvilu,
Am D F^{maj} C
ale i když si stěžuju, mám to tu rád.

G E Am F
R: To není výhrůžka, to není hejt,
C F G C
jen říkám, že to, co je, nemusí bejt.
To není výhrůžka, to není hejt,
jen říkám, že to, co je, nemusí bejt. **C F^{maj}F^{maj}C**

2. Cheesburgery v mekáči podražily,
nevejdou se mi tři na stravenku.
Dva mám hned snědený a za chvíli
zoufale pojídám free účtenku.

A poslední bus jede mi tak brzo,
že sotva stíhám si dvě pivka dát.
A pěšky domů pak musím mrznout,
ale i když si stěžuju, mám to tu rád. **R.**

Am . . .

3. A kamarád z Floridy prej už neví,
jak novej hurikán pojmenovat.
Já čtu si to a věci se mi jeví,
že i kdy si stěžuju, mám to tu rád. **R.**

NENÍ VŠECHNO PARÁDA

capo 3 (nebo G dur)

E **H** **(B)**

a. Není všechno paráda, co hrajem,
A **H** **E**
někdy stačí jenom zabrnkat.
Kdo se pár not naučí a zná je,
k brnkání si najde třeba drát.

A

b. Bez parády začínal jsem tenkrát,
H
s rozladěnou starou kytarou.
E **H**
A trnem v oku byl mi školník Josef tenkrát,
A **H** **E**
když jsem přes plot tajně chodil za Klárou.

a. Není všechno paráda, co cítím,
někdy stačí škrtnout rozumem.
Mám doma dvě stě dvacet silných voltů v síti,
proč si je mám tahat s sebou ven?

b. Bez parády svítil jsem si sirkou,
na zvonkový štítek u dveří.
Svou dívku přistihl jsem s kamarádem Jirkou,
od těch dob mi Jirka nevěří.

b. Není všechno paráda, co dělám,
i když zrovna nezpůsobím zkrat.
Žádná moje píseň nemusí být celá,
\: stačí půlka, aspoň chvíli mám co hrát. :\

NEPIJ, JANO, NEPIJ VODU

Dm A DmC F C F

1. Nepij, Jano, nepij vo du, voda je ti len na škodu,
F C F Dm A Dm C
\: napij sa ty radšej ví na, to je dobrá medecí na. :\

2. Pijme, chlapci, pijme víno, šak voděnka teče prímo,
\: až sa vínka napijeme, voděnkú sa umyjeme. :\

3. Keď nepiješ hlava bolí, jak vypiješ hlava horí,
\: ťažko sa ti bude žíti, keď nebude za co píti. :\

4. Naša maja bledé léce, čo zarobí, to preplece,
\: a ja len tak z Boha žijem, čo zarobim, to prepijem. :\

5. Slobodnému není dobre, oženit sa není dobre,
\: lebo žena ťažké jarmo, mosíš ju živit nadarmo. :\

6. Peknú ženu nechcem míti, lebo je s ňú ťažké žíti,
\: keby ně ju druhý lúbil, čo by som já smutný robil? :\

7. Škaredú též nechcem míti, lebo je s ňú ťažké žíti,
\: nemohl bych na ňu hledět, ani v noci u ní ležet. :\

8. Bohatú též nechcem míti, lebo je s ňú ťažké žíti,
\: lebo ona co hodina své bohatství připomíná. :\

9. Chudobnú též nechcem míti, lebo je s ňú ťažké žíti
\: lebo ona pořád blble, že má prázdné truhly, žigle :\

10. A tak radšej ostanem tak, slobodňučký jako ten fták,
\: a půjdem si po svobodě, jak rybička v bystrej vodě. :\

11. Už sem prošel Trenčín mesto, švarných divčat viděl cez sto,
\: švarných dievčat ako růža, každej by som robil muža. :\

12. Také sa mi dievča páči, čo má strapce na rubáši,
\: rukávečky vyšívané, to je dievča malované. :\

13. Prečo sa ty za mnú vláčíš, keď ma ani neopáčíš?
\: Ani večer ani ráno, aký si ty sprostý, Jano. :\

14. Prečo sa ty za mnú vláčíš, keď ma ani neopáčíš?
\: Ani hore ani dole, ani ceculenky moje. :\

15. Lopenické vršky holé, nebudeš ty dievča moje,
\: nebudeš mňa rozkazovat, z hospody mňa vyhazovat. :\

16. Šla Anička do hajíčka, uščipla ju tam husička,
\: uščipla ju mezi nohy, tam sa jej to nezahojí. :\

17. Nevedela, kde ju mala, až jej mamka povedala,
\: Bože, dievča, ty si tele, šak ty ju máš u prdele. :\

NIAGARA

D **A⁷** **D**

1. Na břehu Niagary stojí tulák starý, na svou první lásku vzpomíná.
A⁷ **D**
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů, až jim půlnoc spadla do klína.

D **A⁷**

R1: Teskně hučí Niagara,
D
teskně hučí do noci,
D⁷ **G** **D** **A⁷** **D**
\: komu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci. :\

R2: Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe, děvče, plout,
\: škoda, že ten přelud krásný nelze obejmout. :\

2. Osud tvrdou pěstí zničil lidské štěstí, i ten nejkrásnější jara květ.
Ten můj kvítek jara vzala Niagara, ta jej nenavrátí nikdy zpět. **R1.**

NIC TOLIK NEBOLÍ

capo 2

G Am⁷ G Am⁷G Am⁷ G Am⁷

1. V zádech kraj rybníků a sítí, pole rovný jako stůl,
G Am G Am G Am⁷ G
zapal mi cigáro, bílej pruh svítí, auťák už cesty spolknul půl.

Am C D⁷

R: Nic tolik nebolí, jak návrat s večerem,
Hm E⁷
říkej si cokoli, zítra je všední den,
Am⁷ D⁷ Am⁷ D⁷ G Am⁷G
starosti neodbytně jak noc do oken se snáší,
Am C D⁷
Nic tolik nebolí, jak návrat k půlnoci,
Hm E⁷
když světla města dálkou svítí do noci
Am⁷ D⁷ Am⁷ D⁷ G Am⁷G
a v hlavě běží film pomalu slábnoucí zas další.

2. Za zády vinice a stráně, sklípky hluboké jak tůň.
V hlavě hučí, jak po těžké ráně, snad jenom řidič neusnul. **R.**

NOE

refrain: **D A D A** sloka: **G D A D^7**

R: Už v parku reznou z kyselých dešťů průlezky
a plíce těžknou od zplodin.
Svět čeká na potopu, proto je nehezky,
i Noe je furt bez lodi.

1. Když přišel na úřady žádat o svolení,
by mohl stavbu vykonat,
řekli mu, že už pro něj místo není,
kde by mohla jeho archa stát.

2. Poslední parcelu prý prodali Tescu
za doživotní členství v klubu.
Znáš svoji cenu, má generace stesku,
ve stopách držet krok a nepouštět hubu

3. na špacír, aby snad nemluvila pravdu.
Jsem taky takový, že tam, kam jde dav, jdu,
do sebe zavřený, spoutaný kořeny,
jako že žiju.

4. Předstírám štěstí, od rána budím dojem,
že netrpím a neprožívám nepokoje,
do sebe zavřený dělám,
jako že žiju. **R.**

5. Noe však svoje úsilí nevzdal,
vydal se jednou na horu,
k práci na lodi mu svítila hvězda
a v těle zahříval ho rum.

6. Postavil archu za pár hodin,
sešel z hor lidi do ní zvát:
pojďte se zachránit do mé lodi,
není čas ztrácet čas, ne, nemusíte se

7. bát. Najednou kolem něj bylo klubko uni
forem, sirény vzduchem zněj, prej zklidni se ma
gore, už ho maj, odvezou ho a nechaj
pod práškama tiše spát.

8. Tak tady v cele spí naděje naše posled
ní, sedm dní bude prý teď špatné poča
sí, jestli se ještě někdy rozední,
propusťte Noeho z basy.

6. 7. 8. R.

NOWHERE MAN

(capo 3)

E H
I: He's a real nowhere man,
A E
sitting in his nowhere land,
F$^{\#}$m Am E
making all his nowhere plans for nobody.

E H
1. Doesn't have a point of view,
A E
knows not where he's going to,
F$^{\#}$m Am E
isn't he a bit like you and me.

G$^{\#}$m A
Nowhere man please listen,
G$^{\#}$m A
you don't know, what you're missing,
G$^{\#}$m F$^{\#}$m^{7} H^{7}
nowhere man, the world is at your command.

2. He's as blind as he can be,
just sees what he wants to see,
nowhere man, can you see me at all?

Nowhere man don't worry,
take your time, don't hurry,
leave it all, till somebody else lends you a hand.

3. Doesn't have a point of view,
knows not where he's going to,
isn't he a bit like you and me?

Nowhere man please listen,
you don't know, what you're missing,
nowhere man, the world is at your command.

C: He's a real nowhere man,
sitting in his nowhere land,
\: making all his nowhere plans for nobody. :\ ×3

OB-LA-DI OB-LA-DA

capo 1

A **E**

1. Desmond has a borrow in the market place,
E^7 **A**
Molly is a singer in the band.
A^7 **D**
Desmond says to Molly, girl, I like your face
A **E** **A**
and Molly says this as she takes him by the hand.

A **E** **F$^{\#}$m^7**

R: \: Ob-la-di, ob-la-da, life goes on, bra,
A **E** **A**
la-la, how their life goes on. :\

2. Desmond takes a trolley to the jeweller's store,
buys a twenty carat golden ring.
Takes it back to Molly waiting at the door
and as he gives it to her she begins to sing. **R.**

D **A** **A^{sus2}A** **A^7**

B: In a couple of years they have built a home sweet home
D
with a couple of kids running in the yard
A/$_E$ **E**
of Desmond and Molly Jones.

3. Happy ever after in the market place,
Desmond lets the children lend a hand.
Molly stays at home and does her pretty face
and in the evening she still sings it with the band. **R. B.**

4. Happy ever after in the market place,
Molly lets the children lend a hand.
Desmond stays at home and does his pretty face
and in the evening she's a singer with the band. **R.**

E **A**

C: And if you want some fun, take ob-la-di-bla-da.

OKOLO HRADCE

1. **D** **A** **A^7**
\: Okolo Hradce, v malé zahrádce, rostou tam tři růže. :\
D **G** **A** **D** **A** **D**
\: Jedna je červená, druhá je bílá, třetí kvete modře. :\

R: **D** **A**
Vojáci jdou, vojáci jdou, Bože, jaká je to krása,
A **D**
vojáci jdou, vojáci jdou, pěkně v řadách za sebou.
D **G**
Vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí srdce jásá,
G **D** **A** **D**
když vojáci jdou, vojáci jdou, pěkně v řadách za sebou.

2. \: Kobylka malá, kovat se nedá, kováři nechce stát. :\
\: Tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce dát. :\

3. \: Kobylka malá kovat se dala, kováři postála. :\
\: Tak jako má milá, když se udobřila, hubičku mi dala. :\

OKOŘ

D **A⁷** **D**

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, vroubená je stromama.

A⁷ **D**

Když jdu po ní v létě, samoten na světě, sotva pletu nohama.

G **D** **E** **A⁷**

Na konci té cesty trnité, stojí krčma jako hrad.

D **A⁷** **D**

Tam zapadli trampi, hladoví a sešlí, začli sobě notovat.

A⁷ **D** **A⁷** **D**

R: Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno spát.

A⁷ **D** **A⁷** **D**

Ta měla ve zvyku, podle svého budíku, o půlnoci chodit strašívat.

G **D** **E** **A⁷**

Od těch dob, co jsou tam trampové, nesmí z hradu pryč.

D **A⁷** **D** **A⁷**

A tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici. **R.**

ORANŽOVÝ EXPRES

C

1. Už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj,
C^7 F C
hej, už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj,
G^7 C
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdařský lucerny, komáři jisker ovzduší,
a pak když oranžovej expres mi houká do uší.

Rec.

Hello, kam jedeš, tuláku? - Nevím.
Na New York? - Nevím.
Nebo na Nashville? - Nevím. Mně stačí, když slyším, jak ty pražce drncaj, djůdá, djůdá, djůdá, djůdá...

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svým tuláckým vaku šmátrám po lahvi tokaje,
píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje.

4. Už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj,
už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good bye.

PANE PREZIDENTE

D **Em**
1. Pane prezidente, ústavní činiteli,
A^7 **D**
píšu vám dopis, že moje děti na mě zapomněly.
Jde o syna Karla a mladší dceru Evu,
rok už nenapsali, rok už nepřijeli na návštěvu.

G **Am**
R: Vy to pochopíte, vy přece všechno víte,
D^7 **G**
vy se poradíte, vy to vyřešíte, vy mě zachráníte.
Pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
pro co jiného jsme přeci zvonili klíčema na náměstí. **A**

2. Pane prezidente a ještě stěžuju si,
že mi podražili pivo, jogurty, párky i trolejbusy.
I poštovní známky, i bločky na poznámky,
i telecí plecko, Řecko i Německo, prostě všecko. **R.**

3. Pane prezidente mé České republiky,
oni mě propustili na hodinu s mý fabriky.
Celých třicet roků všecko bylo v cajku,
teď přišli noví mladí a ti tu řádí jak na Klondiku. **R.**

4. Pane prezidente, moje Anežka kdyby žila,
ta by mě za ten dopis, co tu teď píšu, patrně přizabila.
Řekla by: „Jaromíre, chováš se jak malé děcko,
víš, co on má starostí s celú tú Evropú, s vesmírem a vůbec všecko.“ **R.**

Pane prezidente...

PÁNU BOHU DO OKEN

A E → H $F^{\#}$ → C G

1. Za devatero horami a devatero řekami, leží kraj líbezný, jak z reklamy,
tam pravdě pšenka nekvete, člověk zde vyvinul se z prasete.
Oděni v sametové rubáše, zloději loví zbytky guláše
z plastových talířků kartou ze zlata a při tom poslouchají Poupata.
A tváře se tam nemění, pouze tituly a příjmení
a kdo má peníze vystaví svou mordu u dálnice na billboardu.
Potom řidič vskutku tvrdý chleba má, furt on the road a s lumpama,
učí se všechna hesla zpaměti, a pak ty kecy hustí do dětí.

R: Za co, Pane Bože, za co trestáš tento prostý lid?
Za co, Pane Bože, za co, nechals' nás se napálit?
Za co, Pane Bože, za co, zas čtyry roky v prdeli?
Za co, Pane Bože, za co? Omluv mě, že jsem tak smělý.

2. Mezi pány panuje věčná neshoda, jeden chce z vrchu, tož druhý musí zespoda,
aby ochránil voliče občana před kapitalistickýma zrůdama.
Tak jedni kradou pro lidi a druzí od lidí, případné aférky se pod stůl uklidí,
hlavně dodržovat všechny zásady, nejlíp se špína kydá za zády.
Léta už tajím svoji příslušnost v zemi co vyměnila hrubost za slušnost,
bo se mi nelíbí morální předlohy, čili papaláši hrající si na bohy.
Povinné školení pro všechny poslance, lekce planého žvanění lekce arogance
a místo polední debaty z prdu kulička, nechť vzkvétá naše zemička!
R. . . . Chceš, abychom trpěli.

3. Nutno ještě říct k tomu všemu, hledá mnohý nešťastník řešení v extrému,
a tak bacha na Rudé koalice, vzpomeňme jaká je po třešních stolice.
Nedávno přišla jedna děsivá zpráva, že se zase valí dělníci, tentokrát zprava,
poznávacím znamením jsou holé hlavy, neznalost dějin a ústavy.
Přesto všechno, co lid v tom kraji zažívá, probírá všechny nepokoje v pajzlu u piva
a stále věří na rytíře z Blaníku, než přijdou zvolil národ vyčkávací taktiku.
Tak si tu pomalu každý svůj život hnije, z úcty k tradici ruka ruku myje,
upřímně řečeno trochu těžko mi je, že nám stačí demo demokracie.
R. . . . Tak snad mě někdo odstřelí.

PARÁDA I.

capo 3

G Em G Em G Em G Em

1. Uvař kafe nebo nalej čaj, paráda, aspoň chvíli na něco si hraj, paráda.

Am D G Em Am D G Em

Na oblohu, kde není mrak, na gramofon, na kazeťák.

Am D G Em Am D

Hraj si prostě na co chceš, tak, jak to cítíš, přidám se hned a jak!

G Hm Am

R: Je to paráda, lehnout si na záda a číst si,

C D G C D

s rukou za hlavou usínat s představou, že jsem čísi.

G Hm Am

Je to paráda, s nikým se nehádat a číst knížku

C D G Em

a mít představu, že pro svou zábavu zdolám výšku.

2. Vyndej všechny desky s Elvisem, paráda, nostalgický, to já někdy jsem, paráda.
Nevadí, že deska má rýhy, už se těším na každou z nich,
nejlépe se zbavuju tíhy při deskách ohraných. **R.**

A $F^{\#}$mA $F^{\#}$m A $F^{\#}$mA $F^{\#}$m

3. Sedm nocí v týdnu nejdu spát, paráda, stále žiju v roce šedesát, paráda.

Hm E A $F^{\#}$m Hm E A $F^{\#}$m

Před sebou pár odřených singlů, mono, to je ono, to chci,

Hm E A $F^{\#}$m Hm E

ztrácím pojem o tom, jak čas běží dál, hlavně, že ty tu jsi!

A $C^{\#}$m Hm

R: Je to paráda, lehnout si na záda a číst si,

D E E D E

s rukou za hlavou usínat s představou, že jsem čísi.

A $C^{\#}$m Hm

Je to paráda s nikým se nehádat a číst knížku

D E A D E

a mít představu, že pro svou zábavu zdolám výšku. **R.**

PARÁDA II.

capo 3

G Em G Em G Em G Em
1. Ty si tady klidně piješ čaj, paráda, jestli hraješ, tak tu něco hraj, paráda.
Am D G Em Am D G Em
A teď si chvíli hrajeme dál, to sotva někdo předpokládal.
Am D G Em Am D
Před stoletím, před půl rokem, před dvěma týdny, sotva si někdo hrál!

G Hm Am
R: Je to paráda, když někdo vynadá nám dvěma,
C D G C D
musíme dál tu žít a trochu oprášit staré téma.
G Hm Am
Je to paráda, když nám teď připadá, že mládnem,
C D G Em
rytmus jde do uší a nikdo netuší, zda ho zvládnem.

2. Elvis měl svých desek milión, paráda, aspoň chvíli chci být jako on, paráda.
Nevadí, že desky jsou dražší, každou z nich si pod hlavu dám,
rock'n'roll se kolem nás vznáší a já rád vzpomínám. **R.**

A F$^{\#}$m A F$^{\#}$m A F$^{\#}$m A F$^{\#}$m
3. Nevadí, že nikdy nejdu spát, paráda, někdo spal a možná trochu spad, paráda.
Hm E A F$^{\#}$m Hm E A F$^{\#}$m
Na pár desek odřených vsázím, pokud budou mono, tím líp,
Hm E A F$^{\#}$m Hm E
Hi-Fi už měunavuje cédéčka vracím, v tom je ten celý vtip!

A C$^{\#}$m Hm
R: Je to paráda, když někdo vynadá nám dvěma,
D E A D E
musíme dál tu žít a trochu oprášit staré téma.
A C$^{\#}$m Hm
Je to paráda, když nám teď připadá, že mládnem,
D E A D E
rytmus jde do uší a nikdo netuší, zda ho zvládnem. **R.**

PÁR HAVRANÍCH COPÁNKŮ

LOVE ME TENDER

G A^7 D^7 G A^7 D^7 G

1. Pár havraních copánků a tvůj tichý smích, ve dvou jedem do spánku, jeden na saních.

H^7 Em G^7 C Cm G E A^7 D^7 G

\: Cesta tam je voňavá, starý, hodný pán s úsměvem ti podává bílý tulipán. :\

2. Ukrývá se v poupátku malý, něžný sen, sen ti vepsal do plátků sám pan Andersen.
\: Krajinou, kde nemrazí zvoní tulipán, pohádkou tě provází starý hodný pán. :\

1. Love me tender, love me sweet, never let me go.
You have made my life complete and I love you so.

R: Love me tender, love me true, all my dreams fulfill.
For my darling I love you and I always will.

2. Love me tender, love me long, take me to your heart.
For it's there that I belong and we'll never part. **R.**

3. Love me tender, love me dear, tell me you are mine.
I'll be yours through all the years, till the end of time. **R.**

4. When at last my dreams come true, darling, this I know:
happiness will follow you everywhere you go. **R.**

PARTA Z RANČE Y

D **G** **D** **A^7**

1. \: Každé ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon, :\

D **G** **D** **A^7** **D**

\: mezi nima jede na koni ten kovboj jménem John. :\

2. \: Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej srub, :\

\: nedávno tam ještě bývala má plavovlasá Ruth. :\

3. \: Co asi, co asi stalo se s mojí plavovlasou Ruth, :\

\: co asi, co asi stalo se, že opustila srub? :\

4. \: Vrátíš-li se jednou zpět, tak přijď se na mě podívat, :\

\: tebe, moje plavovlasá Ruth, budu mít stále rád. :\

5. \: Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej strom, :\

\: nedávno se na něm oběsil ten kovboj jménem John. :\

PENNY LANE

D **Hm** **Em^7** **A^7**

1. In Penny Lane: there is a barber showing photographs
D **Hm** **Dm^7**
of every head he's had the pleasure to know.
Hm$^{7-5}$ **B** **A^7** **(G^7)**
And all the people that come and go, stop and say hello.

2. On the corner is a banker with a motor car,
the little children laugh at him behind his back
and the banker never wears a mac in the pouring rain. Very strange.

C **Em^7** **F**

R1: Penny Lane is in my ears and in my eyes,
C **Em^7** **F**
there beneath the blue suburban skies.
A^7
I sit and meanwhile back

3. in Penny Lane: there is a fireman with an hour glass
and in his pocket is a portrait of the Queen.
He likes to keep his fire engine clean, it's a clean machine.

R2: Penny Lane is in my ears and in my eyes.
A four of fish and finger pies
in summer meanwhile back

4. behind the shelter in the middle of the roundabout
the pretty nurse is selling poppies from a tray
and though she feels as if she's in a play, she is anyway.

5. In Penny Lane: the barber shaves another customer.
We see the banker sitting, waiting for a trim.
And then the fireman rushes in from the pouring rain. Very strange. **R1.**

D **F$^{\#}$m^7** **G**

R: Penny lane is in my ears and in my eyes,
D **F$^{\#}$m^7** **G** **D**
there beneath the blue suburban skies. . . Penny Lane

PERINA MÁ ŠTYRY ROŽKY

G **C** **G**

1. \: Perina má štyry rožky, pod perinú štyry nožky. :\

C **G** **E^7** **Am** **D^7** **G**

R: \: Ej, javor, javor, javor zelený, milej pod okénečkem saděný. :\

2. \: Rád ťa vidím oblečenú, ještě radšej vyslečenú. :\ **R.**

3. \: Rád ťa vidím pri posteli, eště radšej na posteli. :\ **R.**

4. \: Lezla na pec a já za ňú, spadla z pece a já na ňu. :\ **R.**

5. \: Cukor jedla, kávu pila, aby bola celá bílá. :\ **R.**

6. \: Cukor káva nepomáhá, brúško stále narostává. :\ **R.**

POCESTNÝ

G **G^{7}** **C** **G**

1. Je to chůze po tom světě, kam se noha šine,
D^{7} **D$^{\#dim}$** **Em** **C** **D^{7}** **G**
\: sotva přejdeš jedny hory, hned se najdou jiné. :\

2. Je to chůze po tom světě, že by člověk utek,
\: ještě nezažil jsi jeden, máš tu druhý smutek. :\

3. Což je pánům v krytém voze, sedí pěkně v suše,
\: ale chudý, ten za nimi v dešti, blátě kluše. :\

4. Ej, co já dbám na té cestě na psoty a sloty,
\: jen když já mám zdravé nohy, k tomu dobré boty. :\

5. Však na pány v krytém voze taky někdy trhne,
\: jednou se jim kolo zláme, jindy vůz se zvrhne. :\

6. A krom toho, až své pouti přejedem a přejdem,
\: v jedné hospodě na nocleh pán nepán se sejdem :\

POD DUBEM, ZA DUBEM

Z POHÁDKY LOTRANDO A ZUBEJDA

Am
R: Pod dubem, za dubem, tam si na tě počíháme,
E **Am G^7**
pod dubem, za dubem, tam tě voškubem.

C
1. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
G
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.
C
My řekneme: „Ruce vzhůru!“ a hned máme peněz fůru,
G **C** **E**
žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo. **R.**

2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
seď, formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!
Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida. **R.**

3. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, navzdory vší osvětě.
Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

POHODA

C Em Am C

1. U nás v ulici bydlel pan Svoboda, že se pořád smál, měl přezdívku Pohoda.
Dm G^7 C Dm^7
Když jsem se ho ptal, jakpak dneska je, říkával: pohoda.
G^7 C Em Am
Měl malej byt, ženu a dvě děti, v pět vstával do práce
C Dm^7 G^7 C
domů šel v půl třetí, noviny pod paží, cukroví pro děti, zkrátka pohoda.

Dm^7 G^7 C Am
Po domě se povídalo: ten má asi příjem,
Dm^7 G^7 C Am
zatímco my nádáváme, vesele si žije
Dm^7 G^7 C Am
a hlavně paní Šulcová, ze sousedního bytu,
D^7 F G^7
poslouchala za dveřmi a záviděla v skrytu.

2. Paní Šulcová psala dopisy, co jsou zvláštní tím, že nemají podpisy
a ty úřade, a ty počti si, kdo, kde a kolik.
Dík paní Šulcové, jejímu dopisu, rychle pan Svoboda dostal se do spisu,
ač není podpisu, je třeba prošetřit, autor se bojí.

Na Svobodu začali se ptát neznámí páni,
jak u nás ve vchodu, tak u něj v zaměstnání,
i když se nic nenašlo a Svoboda je čistej,
lepší na něj dávat pozor, kdo si má bejt jistej?

3. Včera se stěhoval pryč od nás Svoboda na nějakou samotu někde u Náchoda
a já vím určitě, není to náhoda, trochu se bojím.
Že brzo budeme i my hledat samoty k bydlení nastálo, nejen o soboty,
kvůli pár Šulcovejm, no a vím na tuty, o to nestojím.

Usměvavej Svoboda mi totiž hrozně chybí,
zjišťuju to ponenáhlu a málo se mi líbí,
že Šulcová je na koni, a proto není náhoda,
Dm^7 G^7 C EmAm G^7 C EmAm G^7 C
že lidi zdravím úsměvem a odpovídám pohoda, pohoda, pohoda.

POJĎME SPÁT

I: \: **C Em^7 Am C F G^7** :\

C G^7 C Am
1. Když se zpívá píseň poslední,
Dm^7 C Dm^7 G^7 C
svítí světla pouliční, zháší v sále.
Am Em^7
Ve sváteční den, či ve všední
F C Dm^7 G^7/$_{\text{G A H C D E F G}}$
konec je tu pojednou, rychle a nenadále.

C Em^7 Am C
R: Pojďme spát a nebudeme kazit tuhle chvíli,
F Em Dm^7
pojďme spát, vždyť hodin už je moc.
F G^7 Em A^{7sus4} A^7
Před námi je další den, jasný a bí lý,
Dm^7 G^7/$_{\text{G A H C D E F G}}$
pojďme spát, tak dobrou noc.
C Em^7 Am C
Pojďme spát a nebudeme kazit tuhle chvíli,
F Em Dm^7
hodiny už bijou na věži.
F G^7 Em A^{7sus4} A^7
Před námi je další den, jasný a bí lý,
Dm^7 G^7 C
ať sněží nebo nesněží.

I: C Dm^7 Em^7 F C Dm^7 Em^7 G^7

2. Když se zpívá píseň poslední,
myslet můžem na pár přátel, co je známe.
Zítra se jak jindy rozední,
kolik dní a známostí před sebou ještě máme?

Dm^7 G^7 C
R: + ať sněží nebo nesněží...

POVÍDEJ

C **G** **C**
1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc, než já,
G **C**
jestli když večer jdeš spát ti polibek dá,
Em **F** **C** **G^7** **C**
tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád.
Nebo's ho nechala jít, když šel s jinou spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

Em **C** **D** **F** **C**
B: Povídej, jestli se ti po mě stýská když jdeš večer spát,
D **F** **C**
jestli, když večer se blýská nepřestala ses bát.

3. Povídej, ne, já se nevrátím, jdi domů spát.
Svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
Em **F** **C**
Povídej, povídej, povídej.

PRAMÍNEK VLASŮ

A^7 D Hm Em A^7

1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
D Hm Em A^7
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
D Hm Em A^7
pramínek vlasů jí ustřihnu potají.
D G^7 D
Komu? No přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.

C^7 D

B: O sny mě připraví teprve svítání,
C^7 D
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
G^7 D
od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
B^7 A^7
nový den nůžkama odstřihne tebe.

3. A na bílém polštáři do kroužku stočený,
zbude tu po tobě pramének vlasů,
já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času.

PROMĚNY

Am G C
1. Darmo sa ty trápíš, můj milý synečku,
E Am
nenosím já tebe, nenosím v srdéčku.
G C G C
A já tvoja nebudu
Dm E Am
ani jednu hodinu.

2. Copak sobě myslíš má milá panenko?
Vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš býti má,
lebo mi tě Pán Bůh dá.

3. A já se udělám malú veverečkú
a uskočím tobě z dubu na jedličku.
Přece tvoja nebudu
ani jednu hodinu.

4. A já chovám doma, takú sekérečku,
ona mi podetne dúbek i jedličku.
A ty musíš býti má,
lebo mi tě Pán Bůh dá.

5. A já sa udělám tú malú rybičkú
a já ti uplynu preč po Dunajíčku.
Přece tvoja nebudu
ani jednu hodinu.

6. A já chovám doma takovú udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece budeš má,
lebo mi tě Pán Bůh dá.

7. A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskú stranu.
Přece tvoja nebudu
ani jednu hodinu.

8. A já chodám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
A ty musíš býti má,
lebo mi tě Pán Bůh dá.

9. A já se udělám hvězdičkú na nebi
a já budu lidem svíti na nebi.
Přece tvoja nebudu
ani jednu hodinu.

10. A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.
A ty musíš býti má,
lebo mi tě Pán Bůh dá.

PŘEJELI JSME SLEPICI

A
To nám ten týden pěkně začíná, minul jsem trambus hore u kravína.
To jistě as cos dobrého věstí, srazil jsem slípku, vběhla mi do cesty.
G **A** **G** **A**
Já zato nemohl, ona taky ne, dotlouklo srdce, srdce nevinné.

Brzdím a kvílí guma o vozovku, kráčím k té slepici, v ruce pětistovku.
Pantáta přibíhá, hrozí mi pěstí, jednička, dvojka, vskutku jsem měl štěstí.
Pro pána Jána, jak teď z toho ven? Pro pána Jána, jak teď z toho ven?

B **H** **C**
A stodeset, stodvacet, stotřicetpětkou jedu po okresce,
D **G**
přemýšlím, za co mě Pán Bůh asi tresce?
C
Ujíždím v prostoru, ujíždím v čase, ech, tfuj, už v tom lítám zase.

D *(mezihra)*

A
Vyhlížím značky, teď už turistické, však mládí má zelenou a mýlit se je lidské.
Ale na gesto chlapské ešče v srdci schrastím, zadarmo povozím babičku s chrastím.

Ale že nám ten týden začíná hezky! Sluníčko, kroupy, mlha, hromy, blesky.
Holky se koupou a kluci pasou krávy, pošťáci na lyžích vezou dobré zprávy.

A já jedu silnicí, kolem cest davy, zvou mě, ať zaskočím na šálek kávy.
A ta slepička kropenatá, leží tam bez hlavy, co jsem kdy pokazil, to už nenapravím.
Co jsem kdy pokazil, to už nenapravím.

RÁD CHODÍM NA POŠTU

originál v F dur (D dur, capo 3)

G D C G
R1: Rád chodím na poštu nejsem tam jen do počtu,
C G Am D
jsem tam důležitý člen fronty, která trčí ven.
G D C G
Vždy, když se cítím sám, rád na poštu zavítám,
C G Am D G
tam je tolik lidí, že pohnout se mám potíže.

C G C G
1. Za přepážkou paní v letech má razítko gumové
C Em Am D
a občas tiskne tiskárnou z dob první války světové.
Každému, kdo spílá jí, že zas na poště prosral den,
nabídne los stírací, ať uklidní se hazardem. **R1.**

2. Proč je vždy jen jedna z pěti přepážek otevřená
je záhada, co navždy zůstat má tajemstvím zastřená.
Má nejoblíbenější služba je balíček do ruky,
znamená to totiž, že zas budu moct jít na poštu,
jestli ho vůbec doručej', to už je bez záruky.

R2: Já rád chodím na poštu, nejsem tam jen do počtu,
jsem tam důležitý člen fronty, která trčí ven.
Vždy, když tam stepuju, tenhle song si notuju,
mám pak hnedka trochu míň chuť do mozku si vrazit klín.

RODNÉ ÚDOLÍ

D

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,
A7
každý krok v srdci mém zabolí,
D D7 G Gm
zakrátko bude mi všechno cizí,
D A7 D
nespatřím své rodné údolí.

D G D A7 D

R: Zavolám nashledanou, nashledanou, nashledanou rodné údolí.
G D A7 D
Zavolám nashledanou, nashledanou, při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád.
Jediné, co mi teď ještě zbývá,
rodnému údolí sbohem dát. **R.**

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví?
Nemusel bych ti své sbohem dáti,
moh' bych žít v svém rodném údolí. **R.**

ROSA NA KOLEJÍCH

D **G⁶** **G#⁶A⁶** **D**

1. Tak jako jazyk stále na rá ží na vylomený zub,

G⁶ **G#⁶ A⁶** **D**

tak se vracím k svýmu ná dra ží, abych šel zas dál.

G⁶ **A⁶** **Hm**

Přede mnou stíny se plouží a nad krajinou

D^dim **G⁶** **G#⁶A⁶**

krouží podivnej pták,

D

pták nebo mrak.

D **G⁶** **A⁶** **D**

R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,

G⁶ **A⁶** **D**

vzít do dlaně dálku, zase jednou zkus,

G⁶ **A⁶** **D**

telegrafní dráty hrajou ti už léta

G⁶ **G#⁶A⁶** **G#⁶G⁶** **D**

nekonečně dlou hý, mono tón ní blues.

Je ráno, je ráno!

G⁶G#⁶ A⁶ **G#⁶G⁶ D**

Nohama stí ráš rosu na ko le jích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál.
Po kolejích táhnou bosí a na špagátku
nosí celej svůj dům
deku a rum. **R.**

ROVNOU, JÓ TADY ROVNOU

D **D7**

1. Tak už jsem ti teda fouk,
G **D** **D7**
prsten si dej za klobouk,
G **D**
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
A7 **D**
to ti říkám rovnou.

D **D7**

R: Rovnou, jó tady rovnou,
G **D** **D7**
rovnou, jó tady rovnou,
G **D**
prostě tě pic a nehledej mě víc,
A7 **D**
to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejvám stopu svou,
to ti říkám rovnou. **R.**

RUBIKOVA KOSTKA

A **F#m**

1. Jé, každý den i dneska se mi kostka ve snu zjeví,
A **F#m**
probouzím se propocený, proč, to nikdo neví.
F#m **A**
Zrádná kostka, ďábelská kostka.
E7 **D7**
Nemohu je složit a má hlava z toho šílí,
E7 **D7**
chtěl by jsem se dožít aspoň strany bílý
E7 **D7**
prsty se mi pletou nad kostkou prokletou,
D7 **E** **D** **E** **A**
Rubikovu kostku více nechci v mozku mít!

2. Zelený a modrý stěny padaj' na mě ve snu,
nejsem ani pojištěný, co když někde klesnu?
Děsná kostka, hej, hej,
že mám pane Rubik, kostky plný zuby,
tu proklatou kostku více nechci v mozku mít!

3. **A F#m A F#m F#m A**
Jde to se mnou ke dnu, nemám na to bednu,
tak si někde sednu, dám si nejmíň jednu,
já se asi zhroutím, marně kostkou kroutím dál.

4. Jedno dítě řeklo mi, že tahle děsná krychle,
jednoduše prostě zkrátka jde prej složit rychle.
Děsná krychle, hrůzná krychle.
Už ji nechci vidět, ať jí zvoní hrany,
měl by jsem se stydět za boj nevyhraný já.

5. Bojím se, že zase se mi strašná kostka zjeví,
začínám být rozpolcený na dvě části levý.
Zrádná kostka, děsná kostka.
Skončím někde u kiosku, udělala ze mě trosku,
tomu, kdo má v mozku, Rubikovu kostku dám.

RUTY ŠUTY ARIZONA, TEXAS

A

1. Šinu si to starým Coloradem,
E7
v tom uslyším výkřik vzdálený,
A A7 D Dm
jedu podle hlasu a k mému úžasu,
A E7 A
leží tam muž k zemi skolený.

R: Ruty šuty Arizona, Texas, (karamba)
ruty šuty Arizona má,
jedu podle hlasu a k mému úžasu
leží tam muž k zemi skolený.

2. Obrátím ho k sobě obličejem,
poznal jsem v něm svého dvojníka.
Tělo jeho bylo probodáno noži,
čerstvá krev mu z rány uniká.

R: Ruty šuty Arizona, Texas, (karamba)
ruty šuty Arizona má,
Tělo jeho bylo probodáno noži,
čerstvá krev mu z rány uniká.

3. Praví ke mně hlasem zmírajícím:
Parde, příteli můj jediný,
byla to jen léčka, já to nevěděl,
jako starej vůl jsem naletěl.

R: Ruty šuty Arizona, Texas, (karamba)
ruty šuty Arizona má,
byla to jen léčka, já to nevěděl,
jako starej vůl jsem naletěl.

RŮŽE Z TEXASU

D **D^7** **G** **D**

1. Jedu takhle večer stezkou dát koním k řece pít,

Hm **E^7** **A^7**

v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít'.

D **D^7** **G** **D**

Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím.

Hm **Em** **A^7** **D** **D^7**

Znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

G **D**

R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,

Hm **E^7** **A^7**

dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.

D **D^7** **G** **D**

Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,

H^7 **Em** **A^7** **D**

svoji žlutou růži z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd', že, půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát. **R.**

3. Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát.
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát. **R.**

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když pak večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou. **R.**

RYL, JEN CELEJ DEN RYL

originál Cm, capo 3

Am

1. Já každý ráno v sedm hodin vstal
E7 **Am** **E7**
a krumpáč s lopatou vyfasoval,
Am
pak s partou, která makat dovede,
E7
jsem došel tam, co tunel povede.

Am **E7** **Am**
R: A ryl, jen celej den ryl,
G **Am**
já ryl jen celej den ryl,
C **E7**
abych dřív, než do svý boudy pudu spát,
Am **Am/G** **Am/F** **E7**
čaj v kantýně moh' si dát,
Am **E7** **Am**
já ryl, jen celej den ryl. Celej den,
E7 **Am** **E7** **Am**
jak krtek, celej den jen ryl.

2. Kdo netrhal skálu, těžko pochopí,
co sám dynamit někdy natropí.
Když jednou náhle došlo k výbuchu,
Jim Goff vyletěl majli do vzduchu. **R.**

3. A když z tý vejšky zas na zem si kec',
předák McCane ho popad' za límec:
„Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
mně ve vzduchu se flákat nebudeš!" **R.**

4. Teď po létech, když večer sedím sám,
na starý dobrý časy vzpomínám.
Zas slyším, tmou jak rány duněly,
když ve skalách jsem lámal tunely. **R**

.

ŘEKNI, KDE TY KYTKY JSOU

G Em C D7

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát?
G Em C D7
Řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?
G Em C D7
Dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
C G C D7 G
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát?
Řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být?
Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

3. Řekni, kdy ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát?
Řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být?
Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

4. A kde jsou ti vojáci, lidi, co se mohlo stát?
A kde jsou ti vojáci, kde mohou být?
Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

5. Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát,
řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být?
Co tu kytek rozkvétá, od jara až do léta,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

6. = **1.**

SANTA LUCIA

G D⁷ C G
1. Krásná je Neapol, krásná, když svítá,
E Am D⁷ G
písní svých mandolín ze snů tě vítá.

G C D⁷ G
R: \: Píseň tu o mořích svým druhům zpívá,
D⁷ G
Santa Lucia, Santa Lucia. :\

2. Krásná je Neapol, když den se stmívá,
rybář tam na březích divné sny mívá. **R.**

SCARBOROUGH FAIR

TRH VE SCARBOROUGH

Am G Am
1. Are you going to Scarborough fair?
C Am C D Am
Parsley, sage, rosemary and thyme.
Am C C G/B Am G
Remember me to one, who lives there,
Am G Am
for once she was a true love of mine.

2. Tell her to make me a cambric shirt.
Parsley, sage, rosemary and thyme.
Without no seams nor needle work,
and then she'll be a true love of mine.

3. Tell her to find me a acre of land.
Parsley, sage, rosemary and thyme.
Between salt water and the sea strands,
then she'll be a true love on mine.

4. Tell her to reap it in a sickle of leather.
Parsley, sage, rosemary and thyme.
And gather it all in a bunch of heather,
then she'll be a true love of mine.

5. Are you going to Scarborough fair?
Parsley, sage, rosemary and thyme.
Remember me to one, who lives there,
for once she was a true love of mine.

1. Příteli, máš do Scarborough jít,
dobře vím, že půjdeš tam rád.
Tam dívku najdi na Market Street,
co chtěla dřív mou ženou se stát.

2. Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mo ženou se stát.

3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž jí prát
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.

4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát.
S tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.

5. Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad.
Za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

6. Osej ten sad a slzou jej skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát.
Až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stát.
Jen pýchy své a Boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

SCARBOROUGH FAIR

MARTIN CARTHY

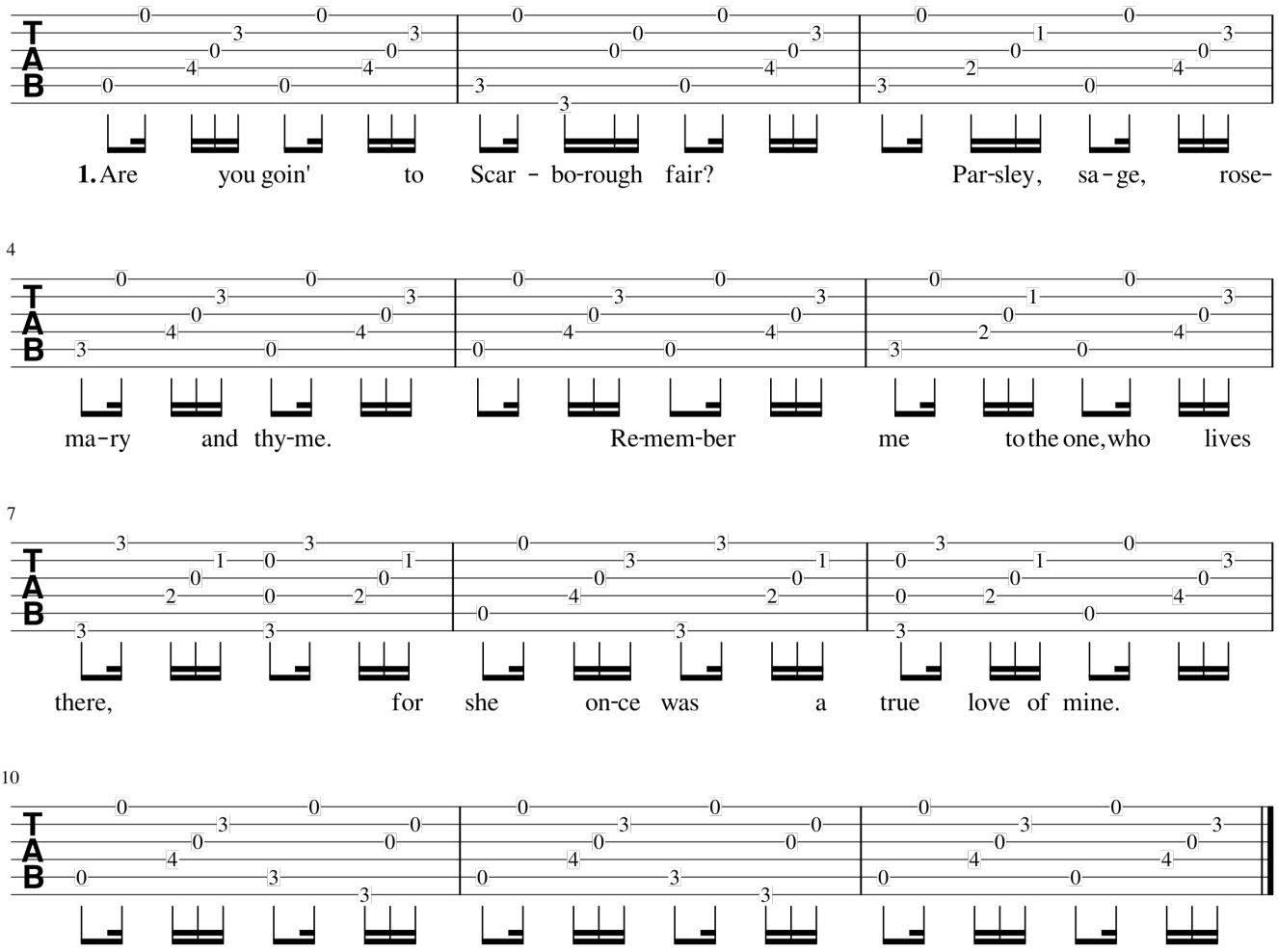

2. Tell her to make me a cambric shirt.
Parsley, sage, rosemary and thyme.
Without no seam noe needlework
and then she'll be a true love of mine.

3. Tell her to find me an acre of land.
Parsley, sage, rosemary and thyme.
Between the salt water and the sea strand
and then she'll be a true love of mine.

4. Tell her to plough it with a lamb's horn.
Parsley, sage, rosemary and thyme.
And to sow it all o'er with one peppercorn
and then she'll be a true love of mine.

5. Tell her to reap it with a sickle of leather.
Parsley, sage, rosemary and thyme.
And to trash it all out with a bunch of heather
and then she'll be a true love of mine.

6. = **1.**

SEVERNÍ VÍTR

D **Hm**
1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
G **D**
jsem chudý, jsem sám, nemocen.
Hm **G** **A^7** **D** **A^7**
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne a třpytí můj sen.
D **Hm**
Kraj pod sněhem mlčí,tam stopy jsou vlčí,
G **D**
tam zbytečně budeš mi psát.
Hm **G** **A^7** **D**
Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě já nechám si tisíckrát zdát.

D^7 **G** **D** **A^7**
R: Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím.
D **D^7** **G** **D** **A^7** **D**
K nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

2. Už zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.
Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Mám plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář. **R.**

SLAVÍCI Z MADRIDU

Am Em H^7 Em
Lalalala, lalala, lalalala, lalala, lalalala, lalala lá,
Am Em H^7 Em
lalalala, lalala, lalalala, lalala, lalalala, lalala lá.

Em H^7 Em
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá je sluneční záře.
H^7 Em
Horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře.
H^7 Em
Vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná.
H^7 Em E^7
Kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Am Em
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
H^7 Em
nechte mě příjemně snít
Am Em
ve stínu pod fíky, poslouchat slavíky,
H^7 Em
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnoha se ve mně zhlídla,
oči, jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla.
Dobře vím, co znamená pád, do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já radši sklenici vína. **R.**

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný.
Mantily, sváteční šaty, oči, jako dvě studny.
Zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jako zahrada stinná.
Kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína. **R.**

SLUNEČNÝ HROB

E F#m G#m F#m

rec: Usínám a chtěl bych se vrátit o nějakej ten rok zpátky,
bejt zase klukem, kterej si rád hraje a který je s tebou.

1. Zdá se mi, je to moc let,
já byl kluk, kterej chtěl
znáti svět, s tebou jsem si hrál.

Vrátím se a chtěl bych rád
být s tebou, zavzpomínat,
mám teď, ale zprávu zlou.

C#m D#m A G#m F#m
R: Su chá hlína ta dy,
bez kvítí, bez vody,
G#m F#m G#m H
já na ni poklekám, vzpomínkou pocta se vzdává.

2. Loučím se a něco však tam zůstalo
z těch našich dnů
já teď vím, věrný zůstanu. **R.**

3. = **2. R.**

rec: Nemohu spát, probouzím se a zase se nemohu ubránit myšlence
vrátit se o nějakej ten rok zpátky, bejt zase malým klukem,
který si rád hraje a který je s tebou.

SLUNÍČKO

D A^7 D A^7
Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko,
D Em A^7 D
sedíš tu u cesty, stane se neštěstí,
G A^7 D
něco tě zajede.

A^7 D
Elce pelce strejček Nimra koupil šimla v Kadani,
A^7 D E A^7
ani nevíš, jak to šimrá, když mi lezeš po dlani.
A^7 D D^7 C^7 H^7
Podívej se, zvedá krovky asi někam poletí,
Em G$^{\#dim}$ D C$^{\#7}$ D G A^7 D
do ne be, či do Stromovky, hádej, hádej, hádej potřetí.

D B^7 A^7 D (D^7)
Nevím, nevím, nemám zdání, počkej s nataženou dlaní..
G D G D
Snad se vrátí za chviličku, i ty malý popleto,
G G$^{\#dim}$ D E^{7}B^7
letí hledat osmou tečku.

D G^7 D G^7 D Gm F$^{\#}$mB^7 D A^{7}D
Nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se, tak je to.

S NEBÝVALOU OCHOTOU

WALKIN' BACK TO HAPPINESS

G Em
Těžké je být sám, těžké, jak velký prám
Am D
a lék na to zná jenom duše příbuzná.

G Em G
1. S nebývalou ochotou, vopáouo jéé,
G Em G
skoncoval s mou samotou, vopáouo jéé.
Am G
Měla jsem s ním debatu,
D G
v ní mě pozval na chatu.
G Em Am D G
S nebývalou ochotou vozí mě tam dál.

2. Proč nás týden rozdělí, vopáouo jéé,
proč je málo nedělí, vopáouo jéé.
trvá to půl života,
nežli přijde sobota.
Proč nás týden rozdělí to nám nesedí.

G
R: Ani den už bez něj nepřečkám,
G Am
on však dneska podleh' horečkám.
C G
Rychle vstát, odpírá,
A D
myslí se, že umírá.

3. Nikam spolu nejedem, vopáouo jéé,
a já jím jed za jedem, vopáouo jéé.
Se svým prázdným náručím,
za sebe už neručím.
Nikam spolu nejedem,
tak jsem nešťastná. **R.**

4. = **3. R.**

Funny, but it's true,
what loneliness can do
since I've been away
I have loved you more each day.

1. Walkin' back to happiness, woopah oh yeah yeah,
said goodbye to loneliness, woopah oh yeah yeah.
I never knew I'd miss you
Now I know what I must do.
Walkin' back to happiness,
I shared with you.

2. I'm making up for things we said, woopah oh yeah yeah,
and mistakes to which they led, woopah oh yeah yeah.
I souldn't have gone away,
so I'm coming back today.
Walking back to happiness,
I threw away.

R: Walking back to happiness with you,
said farewell to loneliness I knew.
Laid aside, foolish pride,
learnt the truth from tears I cried.

3. Spread the news I'm on my way, woopah oh yeah yeah,
all my blues have blown away, woopah oh yeah yeah.
I'm bringing you love so true,
'cause that's what I owe to you.
Walking back to happiness,
I shared with you. **R.**

4. = **3. R.**

SOUDNÝ DEN

Am

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
G
zdál se mi sen o poslední pouti,
Am **Em** **Am**
zdál se mi sen, že všechno seberou ti, v ten soudný den.

2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, Měsíc na Zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně, v ten soudný den.

3. Stůj, nechoď dál, času je už málo,
stůj, nechoď dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechoď dál, otevři se, skálo, v ten soudný den.

4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to, v ten soudný den.

Am

B: Soudí, soudí pány, slouhy,
G
soudí, soudí hříšné touhy,
Am **H** **E**
soudí, soudí, výčet pouhý,
Am
V tom se probudíš, to byl jen sen,
F
v tom se probudíš, to byl jen sen,
Dm **Am** **E** **Am**
v tom se probudíš, to byl jen sen,jen pouhý sen.

6. = 1.

7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,
zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
Am **F** **Am** **E** **Am**
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě: je soudný den!

SPINKEJ

LEAVING ON A JET PLANE

C F
1. Už se končí den, už je čas k spánku,
C F
zdi se barví od červánků,
C Am G
hleď, už lampář světla rozsvěcí,
C F
tak si dočti stránku, zavři knížku,
C F
honem hupky do pelíšku,
C Am G
koťata dávno vrní za pecí.

C F
R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
C F
růže kvetou, voní mech,
C Am G
princeznu si Honza bude brát.
C F
Než půlnoc prostře sítě,
C F
na vlásky políbím tě,
C Em G
vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový.
Až se usměje, tak na chvilenku
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový. **R.**

1. All my bags are packed,
I'm ready to go.
I'm standing here outside your door,
I hate to wake you up to say goodbye.
But the dawn is breaking,
it is early morn,
the taxi is waiting,
he is blowing his horn,
already I'm so lonsome, I could die.

R: So kiss me and smile for me,
tell me that you'll wait for me.
Hold me like you'll never let me go.
'Cause I'm leavin' on a jet plane
don't know when I'll be back again.
Oh babe, I hate to go!

2. There is so many times
I've let you down,
so many times I've played around.
I tell you now they don't mean a thing.
Every place I'll go
I think of you
every song I sing
I'll sing for you.
When I come back,
I'll bring your wedding ring. **R.**

3. Now the time has
come to leave you,
one more time let me kiss you.
Then close your eyes, I'll be on my way.
Dream about
the days to come,
when I wont have to leave alone,
about the times, I wont have to say: **R.**

SPROSTÝ ADMIN DUŠAN

D dur, capo 3

F B F B

1. U nás v práci máme admina,
F B C^7
který je abnormálně sprostý:
B C Dm D
zrovna vulgárně tiskárnu proklíná,
Gm C F
tento týden minimálně postý. rec. *A to je teprv pondělí...*

2. U nás v práci máme admina
a ten je sprostý víc, než se sluší.
Když v kanclu něco nejde, jak jít má, tak na ulici
mámy dětem zacpávají uši.

B F C F

R1: Měli jste ho slyšet, když se server přehříval,
B F Am Dm
South park proti tomu byl výchovný seriál.
B F A Dm
Pro firmu však Dušan je stěžejní osobou,
B C F
jen díky němu denně odcházíme s širší slovní zásobou.

3. U nás v práci máme admina,
jen včera nikdo klít ho neslyšel.
Pátrali jsme, kde je příčina, bylo to tím,
že včera do práce nepřišel. rec. *A jak nám tu chyběl.*

4. Jen díky adminovi Dušanovi,
je atmosféra ve firmě vždy skvělá.
Ačkoli sám šéf vám sotva poví, co že kromě
nadávání Dušan vlastně dělá. rec. *Fakt těžko říct...* **R.**

R2: Měli jste ho vidět, když se router pokazil,
vzteky díru skrz monitor pěstí prorazil.
Pro firmu však Dušan je stěžejní osobou,
jen díky němu denně odcházíme domů nejen my,
ale i celá Praha 4 Michle s širší slovní zásobou.

STÁNKY

D G D Gm

1. U stánků na levnou krásu postávaj a smějou se času,
D A7 D
s cigaretou a holkou, co nemá kam jít.
G D Gm
Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den, jak večerní zprávy,
D A7 D
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

G A7

R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
D Gm
tak málo je, málo je lásky,
D A7 D
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

2. U stánků na levnou krásu postávat a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

STARÁ ARCHA

R: **D** **A⁷** **D** **A⁷** **D**
Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou.
Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram, náramnou.
D **A⁷** **D**
Archa má cíl, archa má směr, plaví se k Araratu na sever.
Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou.
Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram, náramnou.

D **A⁷** **D**
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku náram, náramnou.
A⁷ **D**
Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku náram, náramnou.

2. Šem, Ham a Jáfet byli bratři rodní, kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní, kocábku náram, náramnou.
Kázal jim naložiti ptáky, savce, kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce, kocábku náram, náramnou. **R.**

3. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, kocábku náram, náramnou,
v tom přilétla holubice, snítku nesla, kocábku náram, náramnou.
Když přistáli, vyložili náklad celý, kocábku náram, náramnou,
ještě, že tu starou, dobrou archu měli, kocábku náram, náramnou. **R.**

STARÝ PŘÍBĚH

1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: Přišel čas,
dnes v noci tiše vytratí se každý z nás,
mává, mává nám všem svobodná zem.

R: A kdo se bojí vodou jít, ten podle tónů faraónů musí žít,
mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Až první krůček bude jednou za námi,
už nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy,
mává, mává nám všem svobodná zem.
Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže,
mává, mává nám všem svobodná zem. **R.**

3. Ten starý příběh z Bible vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám,
mává, mává nám všem svobodná zem. **R.**

STOJÍ HRUŠKA V ŠIRÉM POLI

D A D G A

1. Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená,
D G A Hm D A D
\: pod ní se pase kůň vraný, pase ho má milá. :\

2. Proč má milá dnes pasete z večera do rána?
\: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma. :\

3. A já pojedu daleko přes vody hluboké,
\: kéž bych byl nikdy nepoznal panny černooké. :\

SVAZ ČESKÝCH BOHÉMŮ

capo 5, originál v F dur
základní riff (pro capo 5)

```
e|-3-∼-3-1-3-1-3-1-3-∼-3-1-3-1-6--------1----------|
h|----------------3-∼-3-1-3-1-3--3-∼-3-1-3-1-3-1--|
g|-------------------------------2-|
```

C **Gm** **Dm**
R1: Vracím se domů nad ránem, kvalitním vínem omámen,
B **F** **C**
z přímek se stávaj zatáčky, točí se svět, jsem na sračky.
Vedle mě zvrací princezna, nastavím dlaň a požehnám,
pro všechny jasný poselství, tomu se říká přátelství.

1. Mám tisíc otázek a žádnou vzpomínku, skládám si obrázek kámen po kamínku.
Včerejší produkce šla do bezvědomí, nastává dedukce, co na to svědomí.
A už si vzpomínám, já byl jsem na srazu, s kumpány který mám, patříme do svazu,
vlastníme doménu, tak si nás rozklikni, svaz českejch bohémů... **R1.**

2. Stačí pár večírků, společně s bohémy, za kterými se táhnou od školy problémy.
V partě je Blekota, Jekota Mekota, dost často hovoříme o smyslu života.
Jako je třeba teď, mám tisíc otázek, na žádnou vzpomínku, si skládám obrázek.
Z těžkejch ran lížu se, včera jsme slavili, svatýho Vyšuse. **R1.**

R2: Svět zrychluje svý otáčky, sousedka peče koláčky.
Hlášen stav nouze nejvyšší, Hapkové volaj Horáčky.
Zástupy českejch bohémů vyráží ven do terénu
šavlí z kvalitního vína bojovat proti systému.

C: Tak jsme se tu všichni sešli, co myslíš, osobo?
Na to nelze říci než „Co je ti do toho?“
Tak jsme se tu všichni sešli, co myslíš, osude?
Na to nelze říci než „Jinak to nebude.“

SVĚT S NÁMA HOUPÁ

C

1. Máš pech a děláš si vrásky,
D **G**
žena nemluví, kámoš se zdejch.
F **C** **A**
Svět s náma houpá, ale já dávno vím,
Dm **C** **G** **C**
že když se smějem, tak houpáme s ním.

2. Sám sedíš doma a vzdycháš,
polykáš prášky a doktor, tvůj doktor je z tebe už paf.
Svět s náma houpá, ale já dávno vím,
že když se smějem, tak houpáme s ním.

3. Pořád šetříš a pořád nic nemáš,
jenom dluhy, zato v dluzích, to seš král.
Tenhle svět s náma houpá, až jde z toho hlava kolem, já to vím,
když se smějem, tak houpáme s ním.

4. Když se mračíš, tak nevidíš pravdu (*rec: a to je zlý*)
pravdu velkou, větší, než je tvůj žal,
tenhle svět s náma houpá, znáš to, houpá jako blázen, to já vím,
když se smějem, tak houpáme s ním.

G **C**
B: Náš táta nám říkal:
G
je lepší slzet od smíchu, smíchem, než od zlosti.
F **C** **A**
Svět s náma houpá, ale já dávno vím,
Dm **C** **G** **C**
že když se smějem, tak houpáme s ním.

5. Ten kdo vede nás touhletou cestou,
vidí, kdo vzdychá a kdo žije rád.
Proto ať svět s náma houpá, jako bouře s loďkou ve vlnách, já to vím,
když se smějem, tak my houpáme s ním.

ŠATY DĚLAJ ČLOVĚKA

C D^{7}G^{7} C D^{7} G^{7}C C^{7} F G G^{7} C H^{7}
Je to tak, třeba je to k nevíře, že z biskupa putna dělá uhlíře.
Em A$^{\#dim}$ Am H^{7} Em A$^{\#dim}$ Am H^{7} Em D G G^{7}
Je to tak, třeba je to k ne ví ře, že mnicha dělá kutna krunýř rytíře.

C Dm^{7}G^{7} C^{7} F Fm
Je to pravda odvěká, šaty dělaj člověka,
C A^{7} Dm Fm C A^{7} D^{7}G^{7}
kdo je nemá, ať od lidí pranic nečeká.
C Dm^{7}G^{7} C^{7} F Fm
Dokavad jsme nahatý, od hlavy až do paty,
C A^{7} Dm Fm C G^{7} C C^{7}
nikdo neví, kdo je chudý a kdo je bohatý.

F C A^{7} Dm G Gm A^{7}
Podle kabátu se svět měří,
Dm Dm$^{7/5-}$C A^{7} D^{7} G^{7}
lháři ve fra ku, kaž dý věří, protože
C Dm^{7}G^{7} C^{7} F Fm
Je to pravda odvěká, šaty dělaj člověka,
C A^{7} Dm Dm$^{7/5-}$C G^{7} C
kdo v hadrech čeká na štěstí, ten se načeká.

ŠIRÝ PROUD

1. **C F**
Ten širý proud jak přejít mám,
Am Dm G
proč neumím se nad něj vznést,
Em F Em
ach, člun tak mít, ten řídit znám,
F G C
v něm lásku svou bych chtěla vézt.

2. Jak kamení, jež působí,
že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, Bůh to ví,
má láska zlá, co v srdci mám.

3. Vždy, když se láska rozvíjí,
rubínů zář se line z ní,
však jako krůpěj pomíjí
pod letní výhní sluneční.

4. Až něžnou růži spatříš kvést,
co trny zájem oplácí,
nenech se krásnou klamnou svést,
hleď, ruka má teď krvácí.

5. = 1 .

ŠKRHOLA

D A^7 D
V pimprlové komedii stalo se,
G D
že usedla vosa králi na nose,
F$^{\#7}$ H^7 E^7 F^{dim}
král se namích' a bóch pěstí do stolu:
D A^7 D
„Zavolejte na tu vosu Škrholu!“

Škrhola si řek', že vosu prožene,
sukovicú mohutně se ožene,
a jak tam ta vosa sedí na nose,
bóchne ji a v tu ránu je po vose.
G D A^7 Hm E^7 A^7
Zbývá jen abychom k tomu dodali, že v tu ránu je po vose a po králi.

Chtěl bych radit, nijak vás však nenutím:
Malé věci řešte ruky mávnutím.
Nedopadnete tak, jako Škrhola,
nebudou vás považovat za císaře pána a jeho rodinu...

ŠLAPEJ DÁL

SPIRITUÁL KVINTET

Am Dm Am
1. Když svý černý tělo necejtíš,
Am Dm Am
máš týden hlad, žízeň v blátě spíš,
Am Dm^7 Am E^7 Am E^7 Am
musíš jít, jen to nevzdávej, tak šlapej dál. (*Šlapej dál!*)

E Am
R1: Jen dál, (*jen dál*) jen dál!
Am
Na zádech v ranci máš jen bídu svou,
E^7 Am E^7 Am
tak jen šlapej dál. Šlapej dál!

2. Když máš dřít na šlichtu mizernou,
svý známý v lochu, holku nevěrnou,
můžeš klít, jen to nevzdávej, šlapej dál. **R1.**

3. Když máš pech toho, kdo nekejvá,
tvejch slavnejch kamarádů ubejvá,
pak sám víš, těm už nescházíš, šlapej dál. **R1.**

4. Je nás víc, nemáme zastání,
jen špatnou barvu, špatný vyznání,
černej mrak, který narůstá, šlapej dál.

R2: Jen dál, jen dál!
Na zádech v ranci máš i víru svou,
tak s ní šlapej dál. Šlapej dál!

ŠLAPEJ DÁL

MICHAL TUČNÝ

F **C7**
1. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
F
vlak houká, v kopci je pomalej,
C7
tak vstávej, z tý udusaný hlíny,
F
hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.

F **C7**
R: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
F
tohleto je město proklatý...
C7
a šerif náš, ten nerozumí žertům,
F
a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.

2. Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
a koukej si chytit nějakej vlak.
Šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řádit jako drak. **R.**

G **D7**
3. Hej nandej na sebe modrý džíny,
G
vlak houká, v kopci je pomalej.
D7
Jeď dál, kam povedou tě šíny,
G
a k našemu městu už se nikdy nevracej. **R.**

TEARS IN HEAVEN

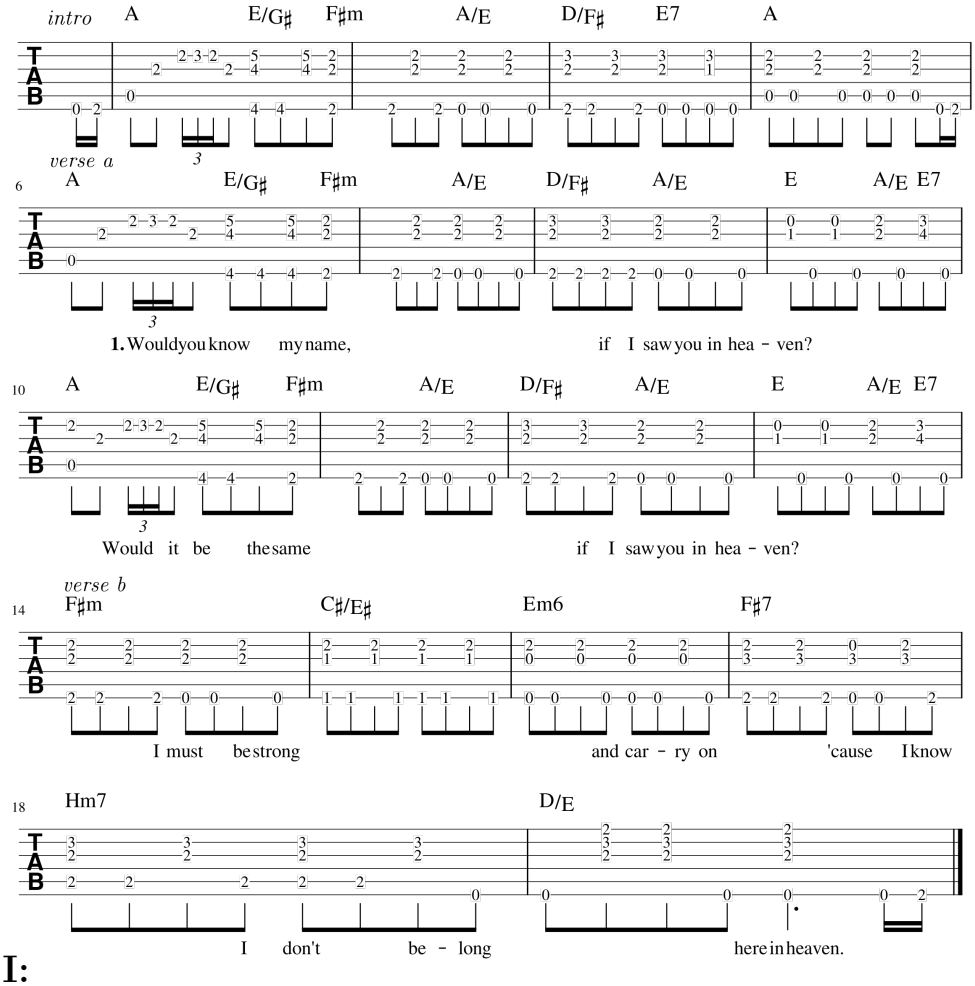

I:

2. Would you hold my hand, if I saw you in heaven?
Would you help me stand, if I saw you in heaven?
I'll find my way through night and day,
'cause I know, I just can't stay here in heaven.

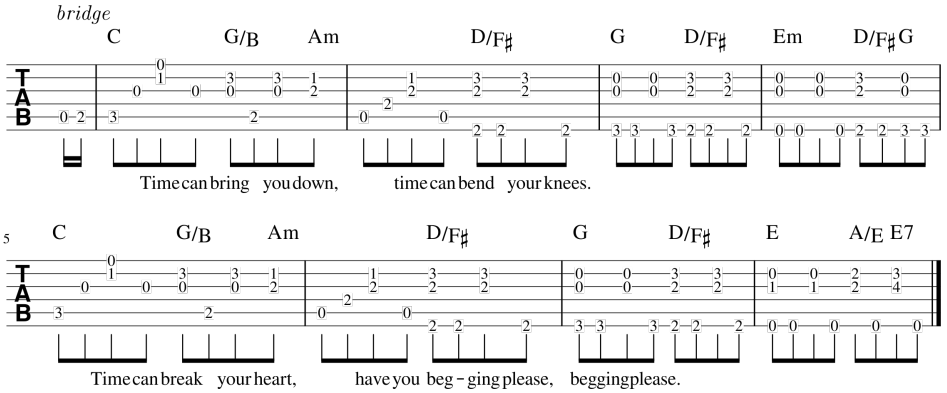

3. *a: instrumental*
b: Beyond the door, there's peace, I'm sure
and I know, there'll be no more tears in heaven.

I:

4. Would you know my name, if I saw you in heaven?
Would it feel the same, if I saw you in heaven?
I must be strong and carry on,
\: 'cause I know, I don't belong here in heaven. :\ **I.**

TEČE VODA, TEČE

C **G⁷**
1. Teče voda, teče, cez velecký majír,
G⁷ **C** **Dm** **G⁷** **C**
\: prečo si ma nehal, starodávný frajír? :\

2. Nehal som ťa nehal, šak dobre vieš komu,
\: čo ty reči nosí do našeho domu. :\

3. Do našeho domu, pod naše okénka,
\: čo som sa naplakal, sivá holubienka. :\

4. Vrať sa, milý, vrať sa, od kysuckej vody,
\: odniesol's mi klúčik od mojej slobody. :\

5. Skúr sa Stará Turá v kolečko obrátí,
\: sloboděnka moja, ta sa nenavrátí. :\

6. Už sa Stará Turá v kolečko obracá,
\: sloboděnka moja, ta sa nenavracá. :\

TISÍC MIL

G Em Am C

1. V nohách mám už tisíc mil, stopy déšť a vítr smyl
Am D7
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

G Em Am C

R1: Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl,
Am D7 G
bílej dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkrej sráz, modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, který věřej dětskejm snům.

R2: Těch tisíc mil, těch tisíc mil, má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej, známej, bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil, teď mi zbývá jen pár chvil,
cestu znám a ta se tam k nám nemění. **R1.**

4. Kousek dál a já to vím, uvidím už stoupat dým,
šikmej štít nad střechy ční k nebesům. **R2.**

TIME IN A BOTTLE

TVOJE SNÍDANĚ

I: Dm Dm^{maj} Dm^7 Dm^6 Gm^6 A^7

Dm Dm^{maj} Dm^7 Dm^6
1. If I could save time in a bottle,
Gm^6 A^7
the first thing, that I'd like to do,
Dm Dm^7 H^{dim} Gm^7 Dm
is to save every day till eternity passes away,
Gm A^7
just to spend them with you.

2. If I could make days last forever,
if words could make wishes come true,
I'd save every day like treasure and then, again,
I would spend them with you.

D D^{maj}
R: But there never seems to be enough time
D^6 D^{maj} G $G^{maj}/_{F\#}$ Em^7 A^7
to do the things you want to do, once you find them.
I've looked around enought to know,
that you're the one I want to go through time with.

3. If I had a box just for wishes
and dreams, that had never come true,
the box would be empty except for the memory of how
they were answered by you. **R.**

---

1. Jsem sám, vedle zbyl prázdný polštář,
z něj tvá vůně málem šla pít.
To víš, spal bych dál,
ale tvůj hlas mě zval
chtěl bych zas tvoji snídani mít.

2. Jen chléb, máslo džem, čaj byl horký,
já vylít jak vrabčáci z hnízd.
Jak vích, v hlavě ráj,
i když spálil mě čaj,
chtěl bych zas tvoji snídani jíst.

R: Pak tu rozchod byl jen díky náhodám,
nikdo nás už neoddá, lásko z prázdnin.
Jsi možná dál, jak počasí,
a ten tvůj žár dál zápasí s tvou bázní.

3. Čas šel, jsem jak vůz, mírně jetý
a v týle pruh od bílých kříd.
Čert ví, kde se on vzal,
já bych žáčkem byl dál,
chtěl bych zas tvoji snídani mít. **R.**

TOP HAT BAR AND GRILL

I: H H A B H

A

R1: Well, if you're lookin' for a good time,
look hard as you want, but you ain't gonna find
E **F#**
the kinda good time you will, come ev'ry Friday 'n' Saturday evenin'
H **E E**
at the Top Hat Bar and Grille.
E A B H

E **A** **E**

1. Well, at the Top Hat Bar and Grille, there is a waitress name of Lil.
H **A** **E A B H**
Well she's a honky tonky, little bit chunky, divorcee.
E
She wear them tight hippy hugger slacks,
A **E**
you can believe me, when I tell you, Jack,
H **A** **E**
that she's a dancin', prancin', hard romancin' P–I–E–C–E!
A **E**
And she can do the boogie woogie, she can do the boogaloo,
A **F#** **H**
and she can do the hootchie cootchie, oh, she knows, how to nasty, too. **R1.**

2. Well, at the Top Hat Bar and Grille, they got this bouncer name of Gil.
Well he a honky tonky, heavily funky, ex-marine.
He wear them skintight body builder shirts
and Jack, he'll knock you out into the dirt,
but if you got you no money or you try to be funny,
then mother you gonna see.
That man gonna do the boogie woogie, he gonna do the boogaloo,
he gonna do the hootchie cootchie and he'll be doin' all his dancin' on you.

R2: So if you're lookin' for a good time,
look hard as you can, but you ain't gonna find
the kinda bad times you will, come ev'ry Friday 'n' Saturday evenin'
at the Top Hat Bar and Grille.

R3: Lookin' for a good time,
lookin' for a bad time. **R1. C: H H^7 E**

TO TA HEĽPA

Am D Am D Am E^7 Am

1. To ta Heľpa, to ta Heľpa, to je pekné mesto.
Am D Am D Am E^7 Am
A v tej Heľpe, a v tej Heľpe, švarných chlapcov je sto.

F G^7 C G C E^7

R1: \: Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vôli.
Am D Am D Am E^7 Am
Len za jednym, len za jednym, srdiečko ma boli. :\

2. Za Janíčkom, za Palíčkom krok by nespravila.
Za Ďuričkom, za Mišičkom Dunaj preskočila.

R2: \: Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé pole,
len za jednym, len za jednym, potěšenie moje. :\

TREZOR

A **D**
1. Ze zdi na mě tupě zírá po trezoru temná díra,
H^7 **E^7**
poznám tedy bez nesnází, že tam nepochybně něco schází.
A **D**
Ve zdi byl totiž po dědovi velký trezor ocelový,
E^7 **A**
mám tedy ztrátu zdánlivě minimální.

A **E^7** **A** **F$^\#$m**
R: Na to, že náhodně v krámě vášnivé dámě padl jsem za trofej.
H^7 **E^7**
Tvrdila pevně: přijdu tě levně, nezoufej, ó jej, jej, jej, jej.

2. Jenže potom v naší vile, chovala se zhůvěřile,
aby měla správné klima, dal jsem ji do trezoru, ať v klidu dřímá.
Spánku se bráním už noc pátou, ne ale žalem nad tou ztrátou,
jen hynu bázní, že kasař úlovek vrátí. **R.**

3. = **2**

TRPASLIČÍ SVATBA

G C G A D^7

1. V lese, jó v lese na jehličí, koná se svatba trpasličí,

G C H^7 C $C^{\#dim}$ G Em A D^7 G

žádná divná věc to není, Šmudla už má po vojně, a tak se žení.

Malou má ženu, malinkatou, s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky, už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

G D G D

R: Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,

G D

protože láskou hoří i to srdce trpasličí,

G D

a kdo se v téhle věci jednoduše neopičí,

G D D^7

ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

2. Mají tam lásku, jako trámek, pláče tchyňka, pláče tchánek,
štěstíčko přejou mladí, staří, v papinově hrníčku se maso vaří.

Pijou tam pivo popovický (ale jen malý), Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse, jedí hrášek s uzeným a nafouknou se. **R.**

3. V lese, jó v lese...

TŘEŠNĚ ZRÁLY

C **G7**
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 **Am** **F** **G7** **C**
sladký třešně zrály a teplej vítr vál.
G7 **Am** **Dm** **G7** **C**
A já k horám v dáli, k těm modrejm horám v dáli,
E7 **AmF** **Dm** **G7** **C**
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

C **G7** **Am** **Dm** **G7** **C** **E7** **Am** **Dm7** **G7** **C**
R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál.
A moc se na mě smála, z dálky už se smála,
i z blízka se pak smála a já se taky smál. **R.**

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dávno mě má ráda, prej, abych si ji vzal.
Ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
abych ji měl rád a žil s ní jako král. **R.**

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: Dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál?
Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy,
svoji malou Gracy, a tý jsem srdce dal. **R.**

5. Tam u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál.
A já k horám v dáli, k těm modrejm horám v dáli
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

TŘEŠNIČKY

1. **G** Když Josef veselku chystal, **Am^7 D** byl už starý, skoro kmet, **G** a dívka Marie čistá, **Am^7 D G Am^7 D** galilejský květ.

2. Jednou se šli spolu projít, Josef nechtěl, ale šel,
vždyť byli jen krátce svoji a vzduch plný včel.

3. Jednou se šli spolu projít, byl červen, třešní čas,
a jak tam pod stromem stojí, zní Mariin hlas:

4. „Moh' bys, Josífku, prosím, pár třešní natrhat,
já dítě pod srdcem nosím, a co když má hla?“

R: **D^7** Tu du dum...

5. To Josef si začal rvát vlasy: „Ó, já jsem naletěl,
kdopak moh' setřít asi tvojí nevinnosti pel?“

6. „Víš, já mám trpělivost svatou, ale, to ti povídám,
ať ten, kdo je dítěti tátou, mu podá třešně sám!“

7. A zatímco Josef tu běsní, náhle dětský hlásek slyš:
„Sehni se, milá třešni, k mojí mamince blíž!“

8. A hle, strom se k zemi sklání, Marie trhá s úsměvem
a Josef nemá ani zdání, jak z té šlamastyky ven. **R.**

9. „Můj Bože, já se tolik stydím, ale řekni, Pane náš,
kdy chceš přijít mezi lidi, kdypak narodit se máš?“

10. „Já myslím tak šestého ledna, v době vánoc, v noční čas,
až se zjeví hvězda neposedná, tehdy přijdu mezi vás.“

11. Roky skáčou jako hříbě, ale když se snese sníh,
lidé zpívají si příběh o těch třech a o třešních.

TŘI CITRÓNKY

C Am Dm G^7

1. V jedné mořské pustině ztroskotal parník v hlubině,
jenom tři malé citrónky zůstaly na hladině.

C Am Dm G^7

R: Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
C
zůstaly na hladině.

2. Jeden z nich povídá: „Přátelé, netvařte se tak kysele,
vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé!“ **R.**

3. A tak se citrónky plavily dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se plavily do dáli, až na ostrov korálový. **R.**

4. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera,
sežrala citrónky i s kůrou, zakončila tak baladu mou. **R.**

TŘI KŘÍŽE

Dm C Am
1. Dávám sbohem břehům proklatejm,
Dm C Dm
který v drápech má ďábel sám.
C Am
Bílou přídí šalupa „My Grave“
Dm C Dm
míří k útesům, který znám.

F C Am
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dm C Dm
někdo do písku poskládal.
F C Am
Slzy v očích měl a v ruce znavený
Dm C Dm
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno „Sten“. **R.**

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál. **R.**

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomí měl, vedle nich si klek…
rec: „Vím, trestat je lidský, ale odpouštět
božský. Ať mi tedy Bůh odpustí.“

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal.

U NÁS NA SEVERU

originál v Em

Am Dm E^7 Am

1. V Bělském lese toulají se mamuti,
C G C F E^7
když je neosolíš, tak jsou bez chuti.
C G CF E^7
Nevěřil bys, kolik to dá roboty,
Am Dm E^7 Am
zavařovat na kyselo choboty.

Dm Am

R: Ďura světa v každém směru, co si myslíš, na to seru,
E^7 Am A^7
nemluv, bo mě mory beru, tak se žije tady na severu.
Dm Am
Větry fučí ze všech směrů, když není máslo, jíme Heru,
E^7 AmE^7 Am
furt dva metry od maléru, tak se žije tu u nás.
Dm Am E^7 Am E^7 Am
Na na na na na...

2. Všude kolem ve světě jsou mobily,
u nás nevyroste ani obilí.
Psi se živí výhonkama přesliček,
každá rodina má deset dětiček. **R.**

3. V centru vedle sochy T. G. Masaryka
ze země jak na Islandu voda stříká.
Malí velcí tlustí tencí různé rasy
zadarmo si tady všichni myjou vlasy. **R.**

4. Z Karolíny je vidět do Evropy,
pod Radhoštěm potkáš aj lidoopy.
Po výplatě je tu velmi divoko,
Praha daleko a Pánbůh vysoko **R.**

VADÍ, NEVADÍ

C **Dm**
Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
G^7 **C** **G^7**
hlavně nesmí býti smutno, natož, aby se brečelo...
C **Dm**
Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
G^7 **C**
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

Am **C** **Am** **C**
Nemít prachy, nevadí, nemít srdce, vadí,
Am **C** **Am** **F** **G** **(G^7)**
zažít krachy, nevadí, zažít nudu, jó, to vadí, to vadí.

\: Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo. :\

VALČÍČEK

C **G7** **C**

R: Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát, ať ti každej den připomíná,

C7 **F** **C** **G7**

\: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád, ať ti každej den připomíná. :\

C **G7** **C**

1. Kluka jako ty hledám hledám už spoustu let, takový trochu trhlý mý já,

C7 **F** **C** **G7** **C** **F** **C**

dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět, i když obrovskou práci to dá.

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš, ani já nejsem žádnej ideál.
Hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš, to je pouto, co vede nás dál. **R.**

VÁLKA RŮŽÍ

Dm G Dm A

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hey, down, hey down,
Dm Gm Dm A
nad ztichlým polem válečným, derry down,
F C Am Dm B A
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Dm Gm A Dm
je válka růží, derry derry derry down hey down.

2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hey down, hey down,
kdo zabíjí, ten nepláče, derry down.
Na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, derry derry derry down, hey down.

3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hey down, hey down,
dva rody živí jeden hněv, derry down.
Kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancasterům?
Je válka růží, derry derry derry down, hey down.

4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hey down, hey down,
však hlína pije jednu krev, derry down.
Ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry derry derry down, hey down.

VANDROVNÍ

capo 2 (originál capo 4)

G

1. Svět byl krásnej, umytej,
Am
jak pěkná holka, co má dvacet
C
a já sám celtou přikrytej
D^7 **G** **C** **G**
chystal se dál, pročpak se vracet?

2. Petr nás máchal celou noc
a co my jsme mu dali jmen,
uhasil oheň, zlej byl moc
daleko dřív než přišel den.

Em **Hm** **C** **G**

R: Bylo to postý a jako prvně znovu,
Em **Hm** **C** **G**
znám chvíle prostý, v noci slýchám sovu.
Em **Hm** **E^7** **Am**
Spali jsme pod stromy, v čekárnách podél dráhy,
A^7 **D^7**
promrzlí doufali, že rozední se záhy.

3. Les kouřil jako ranní čej
a slunci nechtělo se vstávat,
počasí, jak by nebyl máj,
trpěl jsem jednou ze svých nálad.

4. Pak píseň napsal na papír,
kritik by šílel, dejme tomu,
nebyl v ní chýr a netopýr,
jen smutek, že už musím domů. **R.**

VČELKA MÁJA

Z POHÁDKY VČELKA MÁJA

capo 3

E H B A
Učení páni zkušení,
A E
já rád bych vám teď podotknul,
E H B A
nikdo z vás nemá tušení,
A E
že v dálce stojí malý úl.

(H) E F#m
Z něj každé ráno vylétá ta včelka Mája,
H E
naše kamarádka, včelka Mája.
E H
Máme jí co závidět,
E
výšku, z které vidí svět.
H E F#m
A o tom vypráví nám potom včelka Mája,
H C#m F#
malá uličnice, včelka Mája.
E A F#
Mávne křídly včelka Mája,
E
Mája, Mája,
A
Mája, Mája,
E H E
Mája zas míří mezi nás.

VEĎ MĚ DÁL, CESTO MÁ

D Hm A G D
1. Někde v dálce cesty končí, každá prý však cíl svůj skrývá.
Hm A G D
Někde v dálce každá má svůj cíl, ať je pár mil dlouhá nebo tisíc mil.

D A Hm G
R: Veď mě dál, cesto má, veď me dál, vždyť i já
D A G D
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách, všechny známe je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád, plná žáru bývá, hned zas samý chlad. **R.**

Hm A D
B: Pak na patník poslední napíšu křídou
G D A D A
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád.
Hm C
Písně své, co mi v kapsách zbydou
G D A A^7
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát. **R.**

VELRYBÁŘSKÁ VÝPRAVA

C **F** **G7** **C**

1. Jednou plác mě přes rameno Johny, zvanej Knecht:
Am **Dm** **G7**
„Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft.“

Objednal hned litr rumu, a pak něžně řval:
„Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.“

C **F** **G7** **C**

R: \: Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
Am **Dm** **G7** **C**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože :\

2. Brigga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce.

Vypluli jsme časně z rána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol. **R.**

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz.

Na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci. **R.**

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok.

„Místo velryb v grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“ **R.**

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.

Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed! **R.**

VESNICKÁ ROMANCE

A **E** **E^7** **A**

1. Když pršelo, jen se lilo a tele doma nebylo,
A^7 **D** **A** **E^7** **A**
jela Anička na kole hledati tele na pole.

2. Na poli tele nebylo, a pršelo, jen se lilo.
Na poli byl jen Pepíček, on jí nabídl deštníček.

3. A za ruce se držíce, došli na okraj vesnice.
Slunce už zase svítilo, nepršelo a nelilo.

4. Andulko, mé dítě, vy se mi tuze líbíte,
spatřila malou rybičku, jak polykala vodičku.

5. A od té doby kdekdo ví, že život není růžový,
že za pecí je tepleji, než ve švestkové aleji.

VÍNEČKO BÍLÉ

C G^7 C F C

1. Vínečko bílé, jsi od mé milé.

C C$^+$ F G G$^+$C G^7 C

\: Budu ťa pít, co budu žít, vínečko bílé. :\

2. Vínečko rudé, jsi od té druhé.

\: Budu ťa pít, co budu žít, vínečko rudé. :\

3. Vínečka obě, frajárky moje.

\: Budu vás pít, co budu žít, vínečka obě. :\

VINNETOU

C Am Em G^7

1. Tam v horách nad strží, kde nikdy nemlží,
C C^7 F C Dm^7 C
tam věčný oheň plá, tam není zima zlá.

2. Tam sídlí indián, všem známý rudý pán,
co toužil volnost mít, neváhal pro ni bdít.

F C Dm G^7 C

B: Čas letí stoletím, tam oheň praská dál,
C^7 F C Dm^7 C
dost možná je to tím, že v knihách pan May psal:

3. Kde sídlí indián, tam šípům směr je dán.
Směr hlídá Vinnetou, bdí nad ním Manitou.

V JEDNYM DUMKU

C **G**

1. V jednym dumku na zarubku,
G^7 **C**
měł raz chlopek švarnu robku,
C **G** **G^7** **C**
a ta robka teho chłopka rada nimjała.

Bo ten jeji chłopek dobrotisko był,
on tej svojej robce všicko porobił,
čepani ji pomył, bravkum davał žrať,
děcka mušeł kolibať.

2. Robił všecko, chovał děcko,
taky to był dobrotisko,
ale robka teho chłopka rada nimjała.

Štvero novych šatu, štvero střevice,
do kosteła nešła enem k muzice,
same šminkovani, sama parada,
chłopka nimjała rada.

3. A chłopisku, dobrotisku,
słze kanum po fusisku,
jak to vidi, jak to słyši, jaka robka je.

Tož dožrało to chłopka, že tak hłupy był,
do hospody zašeł vypłatu přepił,
a jak přišeł do dom, řval, jak hrom by bil,
a tu svoju robku zbił.

4. A včił ma robka rada chłopka,
jak on piska, ona hopka,
Hanysku sem, Hanysku tam, ja tě rada mam.

Věřte mi, luďkovie, že to tak ma byť,
raz za čas třa robce kožuch vyprašiť,
a pak je tak hodna jako ovečka
a ma rada chłopečka!

V LESE

F C G Am

1. Dneska všichni říkají a všude píše se,
že prej je moderní a zdravý jen tak chodit po lese.
A já bych řek', že na tom kruci asi něco musí bejt,
když o tom zpívá na svým albu už i Justin Timberlake.

2. Já do přírody od přírody vůbec nechodím,
mám však spoustu přátel hipsterů, ti mi jistě napoví.
Aha, tak omlouvám se prý, že tam též nikdy nebyli,
však na cestu mi daj raw gulaš a z flanelu košili.

F
A tak šel jsem tam, však byl jsem zpátky hned,
G
páč tam maj fakt marnej internet.

R: Dneska jsem v lese byl
a už tam nepudu,
nikde jsem nezažil takhle ukrutnou nudu. ×2

3. Vážně nevím, co s tím lesem pořád všichni maj,
jen jsem tam vlez hned jsem si zasvinil svý boty značky Nike.
Žádnej signál, žádá Wi-Fi, žádný data zde nemám,
teda data jsou tu éčko, a to fakt nepočítám.

4. Světlo pro selfíčka je zde ultra zoufalý,
řek' bych, že kdyby to tu vykáceli, líp by uďáli.
Ať postaví tu pro mě za mě třeba další obchoďák,
tam moh' bych shopovat a právě by mě nepotřísnil pták.

Samá houba, čerstvej vzduch a samej hmyz,
do přírody fakt chodit neměl bys. **R.** ×2

B: Ooooooo, jak se do lesa volá, tak se z něj ozývá,
ooooooo, tak poslouchej mě, lese, já mám radši obývák.
Ooooooo, proč vyrážet na místa lidstvem netknutý,
ooooooo, když tam nejsou žádný zásuvky a žádný bubble tea.

Dneska jsem v lese byl, bylo to naposled,
abych maily vyřídil, musel jsem vylízt na posed. **R.**

VODA, ČO MA DRŽÍ NAD VODOU

E A H E

1. Keby bolo niečo, čo sa ti dá zniesť,
A E F#m7 H A H
okrem neba nado mnou a miliónov hviezd,
E A H G#m H A
tak by som to zniesol, vždy znova a rád,
E F#m H A
k tvojim nohám dobré veci, ako vodopád.

2. Keby som mal kráčať sám a zranený,
šiel by som až tam, kde tvoja duša pramení.
Keby som ten pramen našiel náhodou,
bola by to voda, čo ma drží nad vodou.

G#m C#m A E

B: Môžeš zabudnúť, stačí kým tu si.
G#m C#m A H
Iba ďalej buď, nič viac nemussíš!

G# C#m E H G#

R: Chcem sa z teba napiť, šaty odhoď preč,
G# C#m H A A^maj G#
čo má byť sa stane, tak cez moje dlane ako čistý pramen teč.
G# C#m E F#dim G#
Ak ťa eště trápi smutok z rozchodov,
G# C#m H A A^maj F#m H
ono sa to poddá, ty si predsa voda, čo ma drží nad vodou.

3. = **1.** **R.** ×3

VODA UŽ JE SVAŘENÁ

oroginál v D moll

Am **G** **C**
R: Voda už je svařená, svařila ji Mařena,
D **E** **Am**
aby čajem zapila to, co večer vypila.

Am **G** **C**
1. Ještě toho večera říkal táta Mařeně:
D **E**
„Ještě taháš kačera, tak se chovej zodpovědně.“

Řekla na to Mařena: „Neboj, já pít nebudu,
neudělám ostudu, jako, že jsem Mařena.“ **R.**

2. Polovinu oslavy Mařena se nebaví,
to protože po chvíli byli všichni opilí.

Pak přišel Karel z konzumu, v ruce flašku od rumu.
„Ahoj, já jsem Mařena, dej sem toho Morgana!“ **R.**

3. Vzbudila se Mařena, vedle sebe kořena,
v neoprénu oděná, hlava jako praštěná.

Tak zmateně se na sudu od piva posadila:
„Pít už nikdy nebudu“ a vodu na čaj postavila **R.** . . . to, co večer tropila.

VODA, VODĚNKA

PETŘE, PETŘÍČKU Z POHÁDKY S ČERTY NEJSOU ŽERTY

C G Am F C G

1. Voda, voděnka, hladí oblázky.
C C^7
\: Takové je pohlazení,
F Fm C G C
takové je pohlazení od lásky. :\

2. Kdo se té vody jednou napije,
\: ten své srdce neuhlídá,
ten své srdce neuhlídá, ztratí je. :\

3. Větře větříčku, běžíš po poli,
\: pofoukej mi mou hlavičku,
pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí. :\
(A^7)

D A Hm G D A

4. Když se dvě srdce, šťastně potkají,
D D^7
\: na voděnce chladné ledy,
G Gm D A D
na voděnce chladné ledy pukají. :\

5. Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý,
\: co bychom se o samotě,
co bychom se o samotě trápili? :\

1. Petře, Petříčku, chlapče rozmilý,
\: my bychom se k sobě tolik,
my bychom se k sobě tolik hodili. :\

2. Větře větříčku, běžíš po poli,
\: pofoukej mi mou hlavičku,
pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí. :\

3. Voda voděnka, hladí oblázky,
\: takové je pohlazení,
takové je pohlazení od lásky. :\

4. Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý,
\: co bychom se o samotě,
co bychom se o samotě trápili? :\

VYSOKÝ JALOVEC

C **G**
R: Vysoký jalovec, vysoký jako já,
F **C**
přeskoč ho má milá rovnýma nohama.
C **G**
Já ho nepřeskočím, já sa ráda točím,
F **G C**
na tebe, šohajku, zapomenout musím.

F **C** **F** **C F**
1. Uvázali kozu u tr tr tr u tr tr tr, uvázali kozu u trdla.
Ona sa jim v noci u tr tr tr, u tr tr tr, ona sa jim v noci utrhla. **G^7** **R.**

2. Na úbočí hora zele zele zele zele, na úbočí hora zelená.
Vzali hudci jele jele jele jele jele, vzali hudci jele, jelena.

WATERLOO

G **D** **D^7**
R: Waterloo, Waterloo, Waterloo, je konec snů,
G **G^7** **C**
tak jako Napoleon tam, ty najdeš jednou sám,
G **D** **G**
v životě svým i to svoje Waterloo.

G **C** **G**
1. Já hocha znal jsem, jeho jméno Jimmy Ray,
A^7 **D**
velkej on, měl kolt a ještě větší sen.
G **C** **G**
Jednou moc se cenil, když ho ládoval,
D **G**
že je nebezpečnej pistolnickej král. **R.**

2. Dlouhej Conny, od pultu ho jistě znáš,
jen tu stál a tvářil se jak satanáš.
A náš Jimmy, ten se holt ze zásady pral.
Myslel si, že je všech pistolníků král. **R.**

3. Jedna rána, potom dým se rozplynul,
pomalu Jim střílel, rychle zahynul.
Na pilinách skončil dřív, než se nadál.
Marnej sen, že je Jim pistolnickej král. **R.**

WORKIN' IN THE CAR WASH BLUES

I: G G^7 C C^7 D^7

1. Well, I had just got out of the country prison, doin' ninety days for non-support.
Tried to find me an executive position, but no matter how smooth I talked.
They wouldn't listen to the fact, that I was a genius,
the man said: 'We got all, that we can use.'
Now I got them steadily depressin', low down mind messin',
workin' at the car wash blues.

2. Well I should be sittin' in an air conditioned office in a swivel chair,
talkin' some trash to the secretary, sayin': 'Here, now, mama, come on over here.'
Instead, I'm stuck here rubbin' these fenders with a rag
and walkin' home in soggy old shoes.
With them steadily depressin', low down mind messin',
workin' at the car wash blues.

B: You know a man of my ability should be smokin' on a big cigar,
but till I get myself straight, I guess I'll just have to wait
in my rubber suit, rubbin' these cars.

3. Well all I can do is a shake my head, you might not believe, that it's true
for workin' at this end of Niagara Falls is an undiscovered Howard Hughes.
\: So baby, don't expect to see me with no double Martini
in any high-brow society news,
'Cause I got them steadily depressin', low down mind messin'
workin' at the car wash blues. :\

C: Yeah, I got them steadily depressin', low down mind messin'
workin' at the car wash blues.

YELLOW SUBMARINE

(capo 2)

G D C G

1. In the town, where I was born
Em Am C D
lived a man, who sailed to sea.
And he told us of his life
in the land of submarines.

2. So we sailed up to the sun
till we found the sea of green.
And we lived beneath the waves
in our yellow submarine.

G D

R: \: We all live in a yellow submarine,
D G
yellow submarine, yellow submarine. :\

3. And our friends are all aboard
many more of them live next door.
And the band begins to play.

R.

4. As we live a life of ease
everyone of us has all we need.
Sky of blue and sea of green
in our yellow submarine. **R.** ×2

YESTERDAY

VČERA

C Hm^7 E^7 Am G F

1. Yesterday, all my troubles seemed so far away,
G C
now it looks as though they're here to stay,
Am D^7 F C
oh I believe in yesterday.

2. Suddenly, I'm not half the man I used to be,
there's a shadow hanging over me,
oh yesterday came suddenly

E E^7 Am G F Am Dm^7 G^7 C

R: Why she had to go, I don't know, she wouldn't say
I said something wrong, now I long for yesterday.

3. Yestserday, love was such an easy game to play,
now I need a place to hide away,
oh I believe in yesterday. **R.**

4. = **3.**

1. Píšu vám, ještě včera jsem byl blízko vás,
to byl včerejšek, však čas je čas
a já tu sám teď píšu vám.

2. Bohužel, když jsme včera šli tím údolím,
kdosi ve mně, s kým teď zápolím,
řek víc než měl, ach bohužel.

R: Náhlý útěk váš platím dráž, čím míň slz mám.
Pár svých hloupých vět chci vzít zpět a píšu vám.

3. Píšu vám, i když po včerejšku jsem si jist,
že vy nebudete stejně číst,
co sám a sám teď píšu vám. **R.**

ZABILI, ZABILI

Z MUZIKÁLU BALADA PRO BANDITU

C F Dm F C
1. Zabili, zabili, chlapa z Koločavy,
C F Dm F C
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

C F
R: Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
C G C
bylo víno v sudě, teď tam voda bude, není, není tu.

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali. **R.**

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají. **R.**

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane. **R.**

ZA SVOU PRAVDOU STÁT

Am **G** **Am**
1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
Dm **Am** **E7** **Am**
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

Am **E7**
R1: \: Musíš za svou pravdou stát,
Am
musíš za svou pravdou stát. :\

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R2: \: Že máš za svou pravdou stát,
že máš za svou pravdou stát. :\

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpadˊ,
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R: 3 \: Takhle za svou pravdou stát,
takhle za svou pravdou stát. :\

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul, a ty mu zlámeš vaz.

R: 4 \: Neměl za svou pravdou stát,
neměl za svou pravdou stát. :\

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš, z dob, kdy jsi býval mlád.

6. = 1.

R1:

ZELENÉ PLÁNĚ

Am Dm Am E

1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Am Dm C G
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F G^7 C A^7
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dm G^7 C E
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán.
Am Dm Am E Am
Rád žiju na ní, v tý plá ni zelený.

2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál.
Až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý, k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám.
Sám, znenadání, v tý pláni zelený.

F G^7 C

B: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F G^7 C
jenom jako dřív mě žití netěší.
Am Dm
Když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Am Dm H^7 E
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.

3. Pak, až se doví z větrnejch stran,
dál, že jen pro ni tu voní tymián,
vlak, hned ten ranní, ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní v tý pláni zelený.

ZLATÉ STŘEVÍČKY

1. **D** **A⁷**
Moje střevíčky jsou jako ze zlata, když je mám, připadám si hrozně bohatá.
D
Ty si vezmu jen v onen slavný den, až si sednem do kočáru ty a já.

Moje bílé šaty celé z hedvábí
ty naráz všechny lidi kolem přivábí.
Budu v onen den zářit tobě jen,
až si sednem do kočáru ty a já.

D **Em**
R: Ach, jsou samé zlato, ach, ty stojí za to,
A⁷ **D**
zlaté střevíčky na nohou, ty tolik krásné jsou.
D **Em**
Jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,
A⁷ **D**
když ty střevíčky pěkně jdou tou zlatou uličkou.

2. Na své staré banjo nemám vůbec čas,
je to dávno, co ztratilo svůj zlatý hlas.
V onen slavný den bude nalezen,
až si sednem do kočáru ty a já.

Moje sestra Luce a mladší bratr Ben
budou krásní v těch černých šatech
v onen den. Ale nejvíce zlaté střevíce,
až si sednem do kočáru ty a já. **R.**

3. Potom řeknu: „Sbohem, děti, musím jít,
odcházím tam, kde věčně září slunce svit.“
Sen je vyplněn, přišel onen den,
kdy si sednem do kočáru ty a já.

Všichni lidé budou mi hned závidět,
zlaté střevíčky i zlatých šestnáct let.
Budu bohatá, celá ze zlata,
až si sednem do kočáru ty a já. **R.**

ZŮSTAŇ

originál capo 2

C

1. Zůstaň, jaká jsi, jako je počasí,
zelená jarní tráva,
Dm Dm^{maj} Dm^{7} Dm^{maj} Dm^{7}
zůstaň, vlasy ti prohoří sluníčkem poledním,
G^{7}
z cukráren voní káva.

2. Zůstaň, napíšu do novin,
láska oceány přeletěla, ty mi dlouho vydržíš,
zůstaň, vlasy ti prohoří sluníčkem poledním,
chci, abys na svět zapomněla, zůstaň.

F Em Dm G C

R: Mám trochu strach, že se most mezi mnou a tebou zřítí.
Am Dm G
Proud pospíchá, převozník červenou lampou svítí, svítí.

3. Zůstaň, se smíchem zacházíš,
jak by sis ho vymyslela a byl to tvůj první objev,
zůstaň, střevíčky protančíš, když ke mně pospícháš,
chci, abys na svět zapomněla, zůstaň. **R.**

4. = **1.**

Dm Dm^{maj} Dm^{7} Dm^{maj} Dm^{7}

C: Zůstaň, vlasy ti prohoří sluníčkem poledním,
G^{7} C
z cukráren voní káva, zůstaň...

ZVEDNĚTE KOTVY

E

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,
H7
okamžik malý jen, než poplujem dál.
E E7 A Am
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
E H7 E
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má.
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal.
Šerif John Stone, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

4. = **1.**

ŽIVOT JE JEN NÁHODA

G B^7 G
Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá,
E A^7 G
o tom jen zdá, jak v mém životě vyšla má,
D^7 G A^7 AmD^7
tak šťastná a krásná hvě zda.
G B^7 G
Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá,
E A^7 G D^7 G
že ta hvězda mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá.

Hm F$^\#$ Hm E^7
Zdání klame, mimoto každý sen,
D G$^{\#\mathbf{dim}}$ A^7 D C D^7 D^{7+}
který v noci mí váme, zažene příští den.

G C^7 G G^7
Život je jen náhoda, jednou jsi dole jednou nahoře,
C Cm G D^7 G D^7
život plyne jak voda a smrt je jako moře.
G C^7 G G^7
Každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
C Cm G D^7 G G^7
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději.

C G C G
Až uvidí v životě zázraky, které jenom láska umí,
A^7 D D^7
zlaté ryby vyletí nad mraky, pak porozumí:

G C^7 G G^7
Že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
C Cm G D^7 G
láska, že je náhoda a bez ní štěstí není.

ŽÍZNIVÁ

E G$^{\#}$ A Am

1. Od prvního pohledu zdála jste se milá,
E G$^{\#}$ A Am
my jsme ten stůl vepředu, jenž jste si oblíbila.
E G$^{\#}$ A Am
Možná vypadáme jako cháska nezletilá,
E G$^{\#}$ A H
ale velkou žízeň máme, a proto Vám pějem toto:

E G$^{\#}$ C$^{\#}$m E$^{\#}$ A H E

R: Prosíme, mějte s námi soucit, naše srdce budou tlouci jen, když se napijem.
E G$^{\#}$ C$^{\#}$m E A H E
Vypadáme jako vlezlí brouci, avšak mějte soucit slečno, jen kapku přežijem.

2. Vážně Vám to za tím barem nehorázně sluší,
při té Vaší práci s hadrem srdce nám vždy buší.
Říkáte si asi, proč ty smradi dál mě ruší?
Avšak naše stovka s Vaší kasou po setkání dávno pasou. **R.**

3. Na co vy Vám, slečno, od teď byla šála?
Naše vroucí vděčnost v zimě by Vás hřála!
Vidíme to na Vás, že jste jedna z mála,
která chápe, jak to píše v břiše z půllitrové číše. **R.**

rec: Tak teda Kofolu.

OBSAH

A

Alenka v říši divů
All My Loving
All You Need Is Love
Anděl
A pak
Až se k nám právo vrátí
Až to se mnu sekne
Až vzlétnou ptáci

B

Babička Mary
Batalion
Bedna od whisky
Beskyde, Beskyde
Big Bang Theory Theme
Bláznova ukolébavka
Bratříčku zavírej vrátka
Boty proti lásce
Buráky
Bylo tu, není tu (Zabili, zabili)

C

Chirpy Chirpy Cheep Cheep
Co jsem měl dnes k obědu
Co sa to šupoce
Co z tebe bude

Č

Černé oči, jděte spát
Černý muž
Červená řeka
Čí že sú to koně

D

Dajána
Dál tou vodou
Darmoděj
David a Goliáš
Dej mi víc své lásky
Děti jdou, kam je pošlou
Dežo
Dokud se zpívá
Doney Gal
Don't Stop Me Now
Doprdelepráce Malé České blues
Dům u vycházejícího slunce
Dvakrát

E

Ešče si já pohár vína zaplatím
Ešče som sa neoženil

F

Five Short Minutes
For No One
Frankie Dlouhán
František

G

Grónská písnička
Guantanamo

H

Haů, bílou plání
Hej teto!
Here Comes the Sun
Ho ho Watanay
Holubí dům
Honky tonky blues
Hudsonský šífy
Husličky

CH

Chajda malá
Chaloupka
Chodím po Broadwayi

I

Indiánská ukolébavka (Ho ho Watanay)
Išiel Macek do Malacek

J

Jak to s náma lásko bude
Jaro
Jdou po mně, jdou
Jede šohaj z Vídňa
Jednou budem dál
Ještě mi chvilku zpívej
Jiné to nebude
Jožin z bažin

K

Katce
Kayandra
Každý ráno na piáno (Honky tonky blues)
Keď som išiel zrána
Kde jsou?
Kdo ví, co bude pak
Kdyby tady byla taková panenka
Když jsem byl chlapec malej
Když mě brali za vojáka
Kobereček
Kočka na okně
Kometa
Kovbojův nářek
Krajina posedlá tmou

L

Lady Carneval
Lachtani
Láska je tu s námi
Layla
Leaving on a Jet Plane (Spinkej)
Léta dozrávání
Let It Be
Little Big Horn
Loď John B. (Zvedněte kotvy)
Lojza a Líza

M

Maják
Malé české blues aneb Doprdelepráce
Malé kotě
Marie
Marnivá sestřenice
Máš chuť majoránky
Medicinman
Měla na očích brýle
Mezi horami
Milenci v texaskách
Mojí první múze
Montgomery
Morituri te salutant
Mosty
Motýl

N

Na čo pôjdem domov
Naděje a touhy
Nám se stalo něco překrásného
Náměšť
Na předměstí stával dům (Až vzlétnou ptáci)
Něco o lásce
Nechte zvony znít
Někdo pije líh
Nemusí bejt
Není všechno paráda
Nepij, Jano, nepij vodu
Niagara
Nic tolik nebolí
Noe
Nowhere Man

O

Ob-la-di Ob-la-da
Okolo Hradce
Okoř
Oranžový expres

P

Pane prezidente
Pánu Bohu do oken
Paráda I.
Paráda II.
Pár havraních copánků
Parta z ranče Y
Perina má štyry rožky
Penny Lane
Pocestný
Pod dubem, za dubem
Pohoda
Pojďme spát
Povídej
Pramínek vlasů
Proměny
Přejeli jsme slepici

R

Rád chodím na poštu
Rodné údolí
Rosa na kolejích
Rovnou, jó tady rovnou
Rubikova kostka
Ruty šuty Arizona, Texas
Růže z Texasu
Ryl, jen celej den ryl

Ř

Řekni, kde ty kytky jsou

S

Santa Lucia
Scarborough Fair
Severní vítr
Slavíci z Madridu
Slunečný hrob
Sluníčko
S nebývalou ochotou
Soudný den
Spinkej
Sprostý admin Dušan
Stánky
Stará archa
Starý příběh
Stojí hruška v širém poli
Svaz českých bohémů
Svět s náma houpá

Š

Šaty dělaj člověka
Širý proud
Škrhola
Šlapej dál (Spirituál kvintet)
Šlapej dál (Michal Tučný)

T

Tears In Heaven
Teče voda, teče
Teče voda, teče, ryby po ní skáčú (Jede šohaj z Vídňa)
Tisíc mil
Time In a Bottle
Top Hat Bar And Grill
To ta Heľpa
Trezor
Trh ve Scarborough (Scarborough Fair)
Trpasličí svatba
Třešně zrály
Třešničky
Tři citrónky
Tři kříže
Tvoje snídaně (Time In a Bottle)

U

U nás na severu

V

Vadí, nevadí
Valčíček
Válka růží
Vandrovní
Včelka Mája
Veď mě dál, cesto má
Velrybářská výprava
Vesnická romance
Vínečko bílé
Vinnetou
V jednym dumku
V Laredu tenkrát (Kovbojův nářek)
V lese
Voda, čo ma drží nad vodou
Voda už je svařená
Voda, voděnka
Vysoký jalovec

W

Waterloo
Workin' At the Car Wash Blues

Y

Yellow Submarine
Yesterday

Z

Zabili, zabili
Za svou pravdou stát
Zelené pláně
Zlaté střevíčky
Zpívá táta Jan (Chirpy Chirpy Cheep Cheep)
Zůstaň
Zvedněte kotvy

Ž

Život je jen náhoda
Žíznivá

Čechomor

Mezi horami
Proměny
Stojí hruška v širém poli

Beatles

All My Loving
All You Need Is Love
For No One
Here Comes the Sun
Let It Be
Nowhere Man
Ob-la-di Ob-la-da
Penny Lane
Yellow Submarine
Yesterday

Buty

František

Eric Clapton

Layla
Tears In Heaven

Jarek Nohavica

Až to se mnu sekne
Darmoděj
Dežo
Dokud se zpívá
Grónská písnička
Jdou po mně, jdou
Jiné to nebude
Když mě brali za vojáka
Kometa
Lachtani
Malé české blues aneb Doprdelepráce
Pane prezidente
U nás na severu
V jednym dumku

J. S. Lenk

Katce
Kdo ví, co bude pak
Mojí první múze
Nic tolik nebolí
Pohoda

Pojďme spát
Vandrovní
Zůstaň

Jim Croce

Five Short Minutes
Time In a Bottle
Top Hat Bar And Grill
Workin' At the Car Wash Blues

Karel Gott

Lady Carneval
Trezor
Včelka Mája

Karel Zich

Alenka v říši divů
Máš chuť majoránky
Měla na očích brýle
Mosty
Není všechno paráda
Paráda I.
Paráda II.
Rubikova kostka

Marta Kubišová

Řekni, kde ty kytky jsou
S nebývalou ochotou

Michal Horák

Hej teto!
Jak to s náma lásko bude
Nemusí bejt
Voda už je svařená
Žíznivá

Michal Tučný

Medicinman
Šlapej dál
Waterloo

Pokáč

Co z tebe bude
Kobereček
Rád chodím na poštu
Sprostý admin Dušan
V lese

Queen

Don't Stop Me Now

Simon & Garfunkel

Scarborough Fair

Spirituál kvintet

Až se k nám právo vrátí
Batalion
Dál tou vodou
Děti jdou, kam je pošlou
Doney Gal
Chaloupka
Kayandra
Kovbojův nářek
Maják
Někdo pije líh
Pocestný
Ryl, jen celej den ryl
Soudný den
Spinkej
Stará archa
Starý příběh
Svět s náma houpá
Širý proud
Šlapej dál
Trh ve Scarborough
Třešničky
Válka růží
Za svou pravdou stát
Zelené pláně

Tomáš Klus

A pak
Marie
Noe
Pánu Bohu do oken

Věra Špinarová

Zpívá táta Jan

Vlasta Redl

Dvakrát
Husličky
Ještě mi chvilku zpívej
Naděje a touhy
Smutno je mi (Mojí první múze)
Přejeli jsme slepici

z pohádek a filmů

Nám se stalo něco překrásného
Pod dubem, za dubem
Včelka Mája
Voda, voděnka
Zabili, zabili

lidové

Beskyde, Beskyde
Co sa to šupoce
Černé oči, jděte spát
Čí že sú to koně
Ešče si já pohár vína zaplatím
Ešče som sa neoženil
Husličky
Išiel Macek do Malacek
Jede šohaj z Vídňa
Keď som išiel zrána
Kdyby tady byla taková panenka
Na čo pôjdem domov
Nepij, Jano, nepij vodu
Okolo Hradce
Perina má štyry rožky
Teče voda, teče
Teče voda, teče, ryby po ní skáčú (Jede šohaj z Vídňa)
To ta Heľpa
Černé oči, jděte spát
Vínečko bílé
Vysoký jalovec